

SOBÁČKA

XIII. ročník
září 2018

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku Josef Zíma

V Sedlici ve slunném srpnovém dni s bláznivě modrou oblohou vystoupil Josef Zíma. Nebydlí na Blatensku ani v našem regionu nechalupaří, ale přijal pozvání pořadatelů letošních krajkářských slavností. Na jeho vystoupení čekalo mnoho posluchačů. A i když na jevišti musel přijít s oporou a malou pomocí, vzal do ruky mikrofon, tak zavtipkoval na svůj úkor o nemocích a neduzích, které člověka v určité věku provázejí. S nadhledem a humorem zlehčoval nutně návštěvy lékařských ordinací. Se stejným úsměvem, který známe z filmů, televize a třeba i z internetu, tak s tím stále mladistvým úsměvem na sebe prozradil, že v květnu oslavil 86. narozeniny. Je to neuvěřitelné, že. Zaspíval a v tu chvíli tu opět byl, jak o něm mnozí v soukromí hovoří, „náš Pepíček Zíma“.

Jan Kraus mu na úvodu svého pořadu složil poklonu: „Přijde muž, který je pro mnoho generací velkým pojmem. A pokud ho někdo z vás nezná, myslím, že je důležitý, abyste ho poznali. Protože je to muž, který obstál v mnoha profesích a je symbolem pro mnoho generací v mnoha oborech.“ Ve stejném pořadu o sobě Josef Zíma řekl: „... když jsem mezi herci, tak říkají, že jsem mezi nimi nejlepší zpěvák, a když jsem zase mezi zpěváky, tak jsem nejlepší herec ...“

Jan Kraus mu na úvodu svého pořadu složil poklonu: „Přijde muž, který je pro mnoho generací velkým pojmem. A pokud ho někdo z vás nezná, myslím, že je důležitý, abyste ho poznali. Protože je to muž, který obstál v mnoha profesích a je symbolem pro mnoho generací v mnoha oborech.“ Ve stejném pořadu o sobě Josef Zíma řekl: „... když jsem mezi herci, tak říkají, že jsem mezi nimi nejlepší zpěvák, a když jsem zase mezi zpěváky, tak jsem nejlepší herec ...“

Pokračování na str. 5

Žili s námi aneb lidé na Blatensku Josef Velenovský

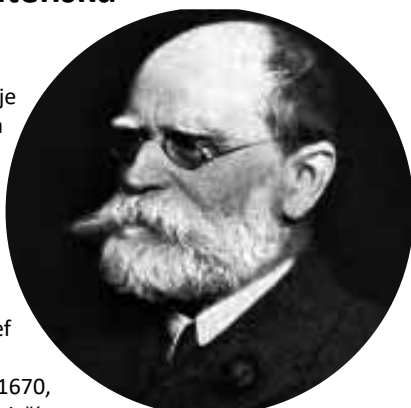
Na chalupě čp. 5 v Čekanicích u Blatné je umístěna od 16. října 2009 pamětní deska s nápisem: Zde se narodil 22. 4. 1858 profesor Josef Velenovský botanik a filosof.

Občané Čekanic si v ten den připomněli malou oslavou významného rodáka, který zde kdysi žil. Tehdy uplynulo právě 60 let od jeho smrti 7. května 1949 (v Mnichovicích u Prahy). Letos je to 160 let, co se Josef Velenovský ve výše uvedeném domě narodil.

Jeho předkové žili v Čekanicích už od roku 1670, ale bohužel, dnes už zde toto příjmení neuslyšíte. Josef Velenovský nebyl jediným vzdělaným potomkem z tohoto rodu. Narodili se tu i jiní s tímto příjmením, kteří se pak stali učiteli, řediteli škol, akademickými malíři i knězi. Několik jeho předků zastávalo v obci funkce rychtářů a později starostů. I jeho otec byl starostou, a jak o něm Josef Velenovský píše: „... byl to písmák, přečetl každou knihu a dovedl

Jeho předkové žili v Čekanicích už od roku 1670, ale bohužel, dnes už zde toto příjmení neuslyšíte. Josef Velenovský nebyl jediným vzdělaným potomkem z tohoto rodu. Narodili se tu i jiní s tímto příjmením, kteří se pak stali učiteli, řediteli škol, akademickými malíři i knězi. Několik jeho předků zastávalo v obci funkce rychtářů a později starostů. I jeho otec byl starostou, a jak o něm Josef Velenovský píše: „... byl to písmák, přečetl každou knihu a dovedl

Pokračování na str. 6

Podobizna z archivu Národního muzea

Vážení čtenáři,

každého dne se něco začíná a každého dne se něco končí. Čas prázdnin a dovolených rychle uběhl a před námi je podzim. Období, které bude spojeno s komunálními volbami. Až bude vycházet toto číslo SOBáčku, bude zbývat jen pár dnů do jejich konání. Občané si budou volit své představitele samospráv do nového volebního období na roky 2018-2022.

Všem, kteří se rozhodli kandidovat, přeji, aby vše zvládli s nadhledem a pevnými nervy. Hodně štěstí, zdraví, odvahy a mnoho spokojených voličů.

Vám voličům přeji šťastnou ruku při výběru těch nejlepších!

Pro mne osobně se v říjnu uzavírá jedna etapa života. S končícím volebním obdobím se připravuji na předání funkce starostky svému nástupci. Je tomu 21 let, kdy jsem byla v mimořádných volbách zvolena do této funkce. Nejdříve jsem si myslela, že je to pro mne na přechodnou dobu. Úkolem nově zvoleného zastupitelstva i mým bylo vyvést obec z krize a zachránit její samostatnost tak, aby se nestala částí některého z nejbližších měst. Ale sled událostí, které záhy po mém nástupu následovaly, si vyžádaly, abych akce dokončila. A tak jsem se rozhodla setrvat a kandidovat v řádných volbách v r. 1998 na další období. Byla zahájena plynofikace obce, řešil se problém s nezakladovanou ČOV, byla tu škola i školka a další, jiné problémy.

V roce 2002, kdy se chystaly další řádné volby, zasáhly celé území Blatenska ničivé povodně a bylo se zase o co starat a co budovat. A tak jsem ve funkci po znovuzvoleních zůstala až do současnosti.

Co všechno se za ta léta událo, co všechno jsem musela se svými spolupracovníky a kolegy řešit? Když se nad tím zamyslím a začnu listovat ve svých poznámkách, nechce se tomu ani věřit, co se vše se stačilo udělat a muselo udělat. Kdybych to sepsala, byla by to kniha o mnoha hustě popsaných stranách.

Je mnoho prožitých dnů i událostí, které zapomenete, ale na některé se zapomenout nedá a máte je v paměti neustále. Rozhodně k takové události patří povodeň v r. 2002. Nebo rok 2003, kdy jsme světily prapor a znak obce. Při těchto oslavách se v obci sešlo více jak 1000 návštěvníků, rodáků a přátel obce. Setkání to bylo mimořádné, protože naše pozvání přijali i ti, co nám po povodni v obci pomáhali odstraňovat následky živelné pohromy. Vojáci, hasiči, představitelé kraje a mnoho dalších. Všichni se tak mohli přesvědčit, že obec žije dál, že se nikdo neodstěhoval a všichni nasadili své síly k obnově celého území.

V mé práci byly dny veselé i smutné, zažila jsem úspěch i neúspěch, závist i úctu tak, jak to v životě chodí. Řešila jsem věci příjemné i nepříjemné. Byla to pro mne obrovská škola života spojená s velkou obětí. Práce bylo mnoho, a přestože jsme si v zastupitelstvu stanovily různé cíle, ne všechno se podařilo splnit a ne všechno jsme si mohli finančně dovolit.

Pokračování ze str. 1

Nastal čas odejít a já svůj odchod беру zcela vážně a s pokorou. Každý z nás je nahraditelný. Nic netrvá věčně.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, se kterými jsem měla možnost spolupracovat, kteří mi pomáhali a byli mi oporou. Největší poděkování patří mému manželovi, který se mnou měl tu trpělivost a umožnil mi svůj tolerancí a pochopením po celou dobu službu pro občany vykonávat. Bez rodinného zázemí by to vůbec nešlo.

Děkuji všem spoluobčanům za důvěru, kterou mi tehdy před 21 lety dali. Doufám, že budou mít šťastnou ruku při výběru nového vedení obce!

Těm, kteří měli k mojí práci a osobě výhrady, vzkazuji. I Vaše názory byly potřebné, protože to člověka posouvá v práci dál. Ale teď nereptejte, nepomlouvejte, měli jste a nyní máte jedinečnou příležitost to změnit a hlavně dokázat, že to půjde lépe. Přiložte ruku k dílu a nečekejte, že všechno někdo udělá za Vás.

Hodně úspěchů všem.

Stanislava Mašková, Lnáře
Členka Rady SOB

a inspirujte ostatní. Podělte se o dobré nápady. K tomu všemu slouží právě náš SOBáček.

Nezapomeňte, že pozvánka na akci musí obsahovat odpovědi na otázky: co?, kdo?, kdy?, kde?, jak? popř. i pro koho? a proč? se bude dít.

Další vydání SOBáčka bude vycházet koncem listopadu a bude v distribuci začátkem adventu, nezapomeňte na pozvánky např. na zahájení adventu, zpívání koled, nejen silvestrovské a novoroční oslavy, ale třeba i na Tříkrálovou sbírku. Připravte si pozvánky na lednové plesy, maškarní bály a další zimní akce.

Své příspěvky, články, reportáže i s fotografiemi, pozvánky na dění u Vás, další informace o životě ve Vašich obcích posílejte, prosím, na naši e-mailovou adresu: blatensko@blatensko.eu. Uzávěrka příjmu příspěvků do posledního letošního vydání je v pátek 2. listopadu 2018.

Na závěr této rubriky Vám, milí čtenáři, chci a musím ještě říct resp. napsat, že Blatensko (krajina i lidé) bylo, je a na vždy zůstane v mém srdci. Od 1. října nebude mým pracovištěm Blatná, přesto věřím, že se budeme setkávat např. prostřednictvím řádek v SOBáčku. Na čtenou.

Radka Vokrojová

Co se v SOBu událo a co se bude dít?

- Tradiční stolní kalendář SOB na rok 2019 je v distribuci, je v prodeji od blatenské poutě v Infocentru Blatná, v prodejně Papír hračky Alena Tomášková na tř. J. P. Koubka, Blatná. Samozřejmě je k dispozici u členských obcí SOB.

- SOB získal finanční dotaci z POV Jihočeského kraje 2018 na „Nákup vybavení pro členské obce SOB“. Jedná se především o společný nákup tzv. párty stanů a souprav lavic se stoly podle požadavků jednotlivých členských obcí. Stany a soupravy lavic se stoly byly v době letních měsíců zapůjčeny obcím. Po uzávěrci se konala vzdělávací akce pro volené zastupitele obcí na téma: Postup při ukončení a zahájení volebního období zastupitelstva obce, komunální volby v říjnu 2018. Více o projektu info na jiném místě SOBáčka.
- Po uzávěrci příjmu příspěvků se konala „Dvacet let se SOBem“ (více info na jiném místě SOBáčka).
- Virtuální univerzita 3. věku bude pokračovat od 4. října ve velké klubovně komunitního centra. Studenti VU3V si v zimním semestru mohou vybrat opět dva kurzy a to „Obklopení textilem“ a „České dějiny a jejich souvislosti 2“.
- Pro studenty VU3V byla na srpen připravena letní „školní“ exkurze včetně divadla v Českém Krumlově. V pondělí 14. května slavnostní promoci uzavřelo v rámci VU3V cyklus „Svět okolo nás“ osm studentek a jeden student z Blatenska. (Více na jiném místě SOBáčka.)
- Jako všechny obce i SOB začal zpracovávat rozpočet na následující rok, jeho projednávání a schvalování bude na programu Valné hromady SOB, která by se měla konat koncem listopadu popř. začátkem prosince.
- V rámci projektu SOB s názvem „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB“, reg. č. CZ.03.4.74/0.0/0.0/16_033/0002817 se v září konalo již sedmé pokračování vzdělávacího cyklu pro účetní členských obcí SOB. Na přelomu listopadu a prosince se uskuteční závěrečná část s pořadovým číslem osm pro účetní obcí. Z toho projektu jsou připravovány další vzdělávací aktivity pro členské obce, např. po volbách do obecních zastupitelstev to bude zákon o obcích.

Chcete na své akce pozvat obyvatele Vaší obce nebo sousedy? Chcete pozvat třeba i návštěvníky Blatenska? Napište nám! Rádi budeme informovat naše čtenáře o dění u Vás. Popište, jak žijete ve své obci, pochlubte se, jak si život na Blatensku užíváte, dokažte, že se umíte bavit. Podělte se o radost z konaných akcí. Popište Vaše úspěchy

Rybníky na Blatensku

Dostal se mi do rukou třetí díl knihy „Rybníky na Blatensku“. Na první pohled je patrné, s jakou pečlivostí, profesionalitou a láskou kniha vznikala.

Autorem textu je vynikající regionální historik Mgr. Jiří Sekera. Velmi čtivou populárně naučnou formou je čtenář seznámen se vznikem rybníční soustavy na Blatensku. Za použití archivních dokumentů, evidencí a dalších doložených pramenů a ústních sdělení se seznámíme se vznikem rybníků, jejich majiteli od šlechticů, zemanů až po současné vlastníky a společnosti. Seznámíme se s osobnostmi, které rozvíjely ekonomiku chovu a viděly v rybníkářství odkaz pro příští generace. Při získávání historických údajů o rybnících vypomáhal i Mgr. Vladimír Červenka. Informace o současném stavu rybníků poskytli představitelé obchodní společnosti Blatenská ryba, odborník Sedlické obory, další majitelé a uživatelé rybníků a osobnosti současného rybníkářství.

Kniha je unikátní množstvím autorských fotografií Ing. Jana Kurze a Jana Rendeka. Najdete zde i fotografie z letadla, z těžko přístupných míst, srovnání současné podoby rybníka s historickou fotografií nebo rytinou z podobného úhlu pohledu. Nádherné jsou fotografie rybníků za dne ve srovnání s fotografiemi při východu Měsíce za úplňku, který osvětluje kouzelnou scénu krajiny, a my se ocitáme ve snově pohádkovém světě.

V knize jsou historické doklady a mapy i současné fotografie míst, kde bývaly rybníky. Jsou popsány důvody, kdy a proč rybníky zanikly, až z důvodů ekonomických, výhodnějšího zemědělského využití nebo z důvodů osídlení. I v katastru města Blatná bývalo několik malých i větších rybníků.

Jsou zde zdokumentovány i rybníky obnovené v dávné či nedávné minulosti, rybníčky nově vzniklé díky nadšení jejich majitelů.

Na fotografiích z výlovů rybníků najdete nejen představitele společnosti zabývajících se chovem ryb, rybáře a pracovníky, kteří přímo tvoří hodnoty v naší společnosti, ale možná najdete i sami sebe při výlovu nebo při zimním bruslení.

Kniha nás vede k přemýšlení o našich moudrých předcích, kteří

Gráz Kosteleckého rybníka u Sedlice

Úplněk nad Buzickým Biologickým

rybníky budovali se záměrem pozvednutí hospodářské úrovně dříve chudého regionu a měli vizi, která přetrvala staletí. Rybníky se staly typickou součástí jihočeské přírody s návaznými vodními a mokřadními ekosystémy. Jsou zdrojem rozmanitosti rostlin i živočichů od mikroskopických organismů přes vodní hmyz po obojživelníky a ptáky. V knize nechybí krásné fotografie rostlin a živočichů, spjatých s rybníkem nebo žijících v okolí. Rybníky plní dnes důležitou funkci zadržování vody v krajině, doplňování spodních vod ve svém okolí a částečně jsou schopny zadržet i povodňové vlny. I o povodních a protipovodňových opatřeních je v knize zmínka. Neméně důležitou funkcí rybníků je pozitivní ovlivňování mikroklimatu.

Kvalitní kniha má šanci stát se součástí každé dobré domácnosti Blatenska. Je vhodným dárkem pro milovníky Jižních Čech, přírody, rybníků, rybaření a pro rodáky z Blatenského regionu.

Kniha je k dostání v knihkupectvích Kanzelsberger v Blatné, Strakonících, Písku a Českých Budějovicích. Dále v informačních centrech Blatná a Lnáře. Rovněž na Zámku Lnáře. Lze ji objednat i telefonicky na čísle 774 401 432 či elektronicky na jan.kurz@tiscali.cz. Bližší informace o knize a ukázky z ní najdete na <http://www.lnare.cz/zamek/fotograf/rybniky.html>.

Je dobré zmínit, že na stejných místech lze sehnat i knihu Rybníky na Blatensku, první díl Severní Lnářsko. A před Vánocemi 2018 se očekává vydání druhého dílu Jižní Lnářsko.

Výstava fotografií ke všem 3 dílům knihy Rybníky na Blatensku bude od 14. září nainstalována v přízemí budovy blatenského muzea před knihovnu.

Aleš Drobník

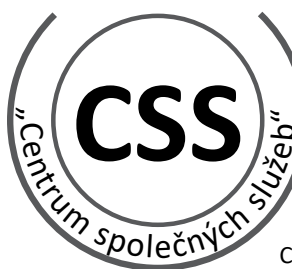
Labuť s Myšticemi od jihu

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do listopadového vydání
SOBáčka č. 65
je v pátek 2. listopadu 2018.**

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Svaz měst a obcí
SMO
ČESKÉ REPUBLIKY

Základní informace o projektu CSS

Projekt „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, zkráceně také „Centra společných služeb“ (CSS), reg. č.: CZ.03.4.74/0.0/0.0/15_019/0003017, je aktivitou Svazu měst a obcí ČR.

Realizační tým CSS Blatensko tvoří 3 zaměstnanci SOB:

Dana Vohryzková, tel.: 607 032 192,
e-mail: vohryzkova@blatensko.eu

Mgr. Michaela Vohryzková, tel.: 728 885 052,
e-mail: projektcss@blatensko.eu

Renáta Vaněčková, tel.: 383 420 300,
e-mail: vaneckova@blatensko.eu

Kancelář SOB u adresy:

Na Tržišti 727, Blatná, tel.: 728 881 358
e-mail: blatensko@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Středa	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Pátek	8,00 – 11,00	

Dotace z POV – projekt „Nákup vybavení pro SOB“

Jihočeský kraj

Na konci roku 2017 byla pracovníky CSS zpracována a podána žádost o dotaci z POV Jihočeského kraje. Tento projekt byl nazván jako „Nákup vybavení pro SOB“.

Členské obce se dlouhodobě potýkají s nedostatkem vybavení pro pořádání venkovních akcí – především stanů a souprav pro sezení (rozkládací lavice a stoly). Proto SOB připravil projekt, ze kterého měly obce možnost získat toto vybavení, za přispění dotace ve výši 50 %, právě z prostředků Jihočeského kraje.

V rámci POV byla, dle rozhodnutí zastupitelstva JČ kraje ze dne 17. 5. 2018, na tento projekt získána dotace ve výši 492.000,- Kč (z celkových 500.000,- Kč možných).

V měsíci červnu a červenci se tedy pracovníci SOB věnovaly administraci tohoto projektu (výběrové řízení, dodávka zboží a jeho rozdělení obcím), díky němuž byly pro obce pořízeny stany o rozměrech 5x10 metrů, 6x3 metry, 3x3 metry a souprav pro sezení, které lze pod tyto stany umístit a zajistit tak pohodlí návštěvníkům venkovních akcí, které obce pořádají.

Za SOB doufáme, že toto pořízené vybavení bude obcím a jejich občanům dlouho a dobře sloužit.

Michaela Vohryzková

Kalendář na rok 2019

Od poloviny srpna je možné zakoupit tradiční stolní kalendář SOB u na rok 2019. Prodejními místy jsou Infocentrum Blatná a prodejna Hračky a papír Alena Tomášková Blatná, stolní kalendáře budou mít k dispozici samozřejmě všechny členské obce.

Informace v kalendáři slouží jako pozvánky na nejrůznější akce na Blatensku v roce 2019. Současně je kalendář dokumentací toho, jak proběhly plesy, maškarní bály, koledy a společenské, kulturní, sportovní a další události v našem regionu.

Na titulní stranu kalendáře poskytli foto kostela Sv. Jana Křtitele v Radomyšli Vladimír Kocourek.

Děkujeme všem obcím, organizátorům akcí, fotografům a dalším spolupracovníkům za pomoc při realizaci kalendáře z Blatenska.

Bohumila Hoštičková
Radka Vokrojová

Školní exkurze Pro studenty VU3V

Ještě před koncem zimního semestru – ano, čtete správně, ještě vloni v listopadu jsme si se studenty VU3V naplánovali další školní exkurzi. Takto brzy proto, abychom si mohli zakoupit lístky na otáčivé hlediště. Celodenní program na čtvrtek 23. srpna díky letnímu počasí udělal jistě radost všem „účastníkům zájezdu“. Nejdůležitější bylo „rozeznání bouřkových mraků“ těsně před večerním představením. Ale vraťme se na začátek. První zastávkou byla obec Holašovice, cesta do obce jako kdyby byla začarovaná. Po cestě na nás čekaly 4 základy vjezdu, slepé silnice a přikázaný směr jízdy. Přes objížďky jsme sice do Holašovic přijeli s menším zdržením, přesto jsme si obec, která je na seznamu UNESCO, prohlédli. Někteří se stihli podívat a možná i „nabít“ pozitivní energii u menhirů nedaleko Holašovic v místě s názvem Jihočeský nebo také Holašovický Stonehenge.

Další zastávkou byla Křížová hora s kaplí Panny Marie Bolestné a sv. Kříže. Odtud byl neobvyklý výhled na město Český Krumlov se zámekem. A co bylo nejkrásnější v tu chvíli, že jsme si výhled mohli vychutnat sami bez davu turistů. Ti ani netuší, o jak výjimečný pohled na město přicházejí. Náročný výstup v tropickém počasí stál za pohledy na město, horizont lemovaly blesky a my jsme všichni doufali, že bouřka a déšť nám nepřekazí divadelní představení. Z Křížové hory nás Pavel Vohryzka převezl nad Krumlovský zámek, odkud jsme to měli necelých 200 metrů do zahrady s bylinkami. V magické zahradě se točil cyklus „Kouzelné bylinky“. Potěšení pro všechny milovníky pěstování bylinek, přírodních bylinných čajů. Výhled na město s poutní kaplí Panny Marie Bolestné a sv. Kříže na protější Křížové hoře byl tečkou za první částí společného programu. Na individuální procházku městem, oběd a romantické posezení u kávy jsme měli vyhrazené téměř dvě hodiny.

Odpoledne nám program zajistila Ivana Říhová, celá naše skupina zamířila do Regionálního muzea

v Českém Krumlově. Prohlídky se ujal ředitel muzea Filip Lýsek, o „svém“ městě nám prozradil mnoho zajímavostí a seznámil nás s unikátním modelem města. Keramický model města je mj. zapsán v knize rekordů České republiky.

V podvečer se nad Krumlovem zatáhlo a přeháňka nás vystrašila. Všichni jsme s obavami šli do zámecké zahrady, zda se dozvíme, jak to bylo s prokletím rodu Baskervillů a co na to Sherlock Holmes v podání Karla Rodena. Vše dopadlo tak, jak to známe. U detektivní komedie jsme se dobře bavili a měli jsme štěstí, přšet nám začalo až po cestě domů.

Radka Vokrojová

20 let se SOBem

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Svazek obcí Blatenska byl založen v roce 1998. Za dobu své existence mohly členské obce spojit mnohokrát své síly a snadněji tak dosáhnout na dotace, zrealizovaly společné projekty, založily v roce 2004 Místní akční skupinu Blatenska. Nejen o tom byla konference, která se uskutečnila po uzavěření příjmu příspěvků do zářijového vydání SOBáčka. Na realizaci konference získal SOB finanční podporu od Ministerstva pro místní rozvoj.

Radka Vokrojová

Program rozvoje venkova (PRV)

MAS Blatensko, o.p.s. v roce 2018 vyhlásila 1. výzvu z Programu rozvoje venkova (dále jen PRV). V této výzvě bylo zaregistrováno 22 projektů. V rámci administrativní kontroly a kontroly přijatelnosti bylo na MAS Blatensko vybráno celkem 19 projektů k realizaci. Projekty byly zaregistrovány přes Portál farmáře na RO SZIF (Regionální odbor Statní zemědělský intervenční fond). Nyní probíhá administrativní kontrola na RO SZIF.

Operační program Zaměstnanost (OP Z)

V rámci Operačního programu zaměstnanost byly v roce 2018 vyhlášeny 3 výzvy. Ve výzvě č. 1 Sociální služby MAS Blatensko, o.p.s. byl přijat jeden projekt Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi na Blatensku, který je v současné době hodnocen v rámci MAS.

Ve výzvě č. 2 Komunitní centra MAS Blatensko, o.p.s. nebyl přijat žádný projekt.

Ve výzvě č. 3 Prorodinná opatření MAS Blatensko, o.p.s. byl přijat jeden projekt Dětská skupina Trempík, který je již schválen řídicím orgánem OPZ a projekt je od září realizován v Blatné.

V roce 2019 bude MAS vyhlášovat v rámci OPZ 2 výzvy, jejich vyhlášení bude probíhat v měsíci dubnu.

Integrovaný regionální operační program (IROP)

V srpnu byly schváleny Minimální požadavky ŘO IROP k implementaci CLLD MAS Blatensko, o.p.s. (Interní postupy), které jsou nutné pro vyhlášení výzev v IROP (Integrovaný regionální operační program).

Během září a října by měly být vyhlášeny výzvy z IROP:

- 1. výzva:** Bezpečnost obyvatel (aktivity: Bezpečnost dopravy, Cyklodoprava). Oprávnění žadatelé: obce, organizace zřizované nebo zakládané obcemi, dobrovolné svazky obcí, organizace zřizované nebo zakládané dobrovolnými svazky obcí
- 2. výzva:** Zvýšení kvality a dostupnosti komunitního života (aktivita: Rozvoj komunitních center). Oprávnění žadatelé: - kraje a organizace zřizované a zakládané kraji, obce a organizace zřizované a zakládané obcemi, dobrovolné svazky obcí a organizace zřizované a zakládané dobrovolnými svazky obcí, nestátní neziskové organizace, církve, církevní organizace
- 3. výzva:** Kvalitní a dostupné vzdělávání pro všechny generace (aktivity: Podpora infrastruktury pro předškolní vzdělávání (podpora

mateřských škol), Podpora infrastruktury pro základní vzdělávání v základních školách, Zájmové, neformální a celoživotní vzdělávání). Oprávnění žadatelé: obce, organizace zřizované nebo zakládané obcemi, nestátní neziskové organizace, církve, církevní organizace, organizační složky státu, příspěvkové organizace organizačních složek státu. Aktivita Infrastruktura pro předškolní vzdělávání: školy a školská zařízení v oblasti předškolního vzdělávání, další subjekty podílející se na realizaci vzdělávacích aktivit v oblasti předškolního vzdělávání a péče o děti. Aktivita Infrastruktura základních škol: školy a školská zařízení v oblasti základního vzdělávání, další subjekty podílející se na realizaci vzdělávacích aktivit. Aktivita Infrastruktura pro zájmové, neformální a celoživotní vzdělávání: školy a školská zařízení v oblasti základního vzdělávání a v oblasti předškolního vzdělávání, další subjekty podílející se na realizaci vzdělávacích aktivit.

Podrobnější info na níže uvedených kontaktech.

Kontaktní údaje MAS Blatensko:

Vladimíra Kozáková, tel.: 722 107 810, e-mail: kozakova@blatensko.eu, manažerka PRV

Ilona Mašková, tel.: 602 400 140, e-mail: mas@blatensko.eu, manažerka IROP

Tereza Ptáčnicková, tel.: 383 420 300, e-mail: ptacnikova@blatensko.eu, manažerka OP Z

Lidé na Blatensku Josef Zíma

Pokračování ze str. 1

Josef Zíma šel po maturitě studovat herectví na DAMU, současně se ale soukromě věnoval studiu zpěvu. Od roku 1948 do roku 1951 byl členem Lidového souboru konzervatoře, od roku 1950 zpíval sólově s Orchestrem Jaroslava Ježka.

V roce 1958 nazpíval desku Blues pro tebe, což byla první deska, na které vyšla Jiřímu Suchému jako autorovi první píseň. Byl v angažmá v Divadle Na Fidlovačce v pražských Nuslích, v Hudebním divadle v Karlíně nebo v Komorním divadle v Plzni.

Vedle divadelní dráhy se úspěšně rozvíjela jeho kariéra zpěváka. V počátcích televizního vysílání začal Josef Zíma na obrazovkách vystupovat se svými písničkami, a právě díky tomu se proslavil ve zbytku republiky jako hudební interpret. Mezi jeho nejznámější písničky patří Gina, Milenci v Texaskách, Zelené pláň nebo Bílá vrána. Nazpíval celou řadu známých písní, mimo jiné také se zpěvačkou Pavlínou Filipovskou, Janou Petřů a dalšími. I když se letos anketa popularity Zlatý slavík nebude vyhodnocovat a o jejím osudu se jistě objeví mnoho spekulací, tak vězte a připomeňte si, že Josef Zíma se během let 1962 a 1965 umišťoval v první desítku. Úspěšně vystupoval i v televizi a to také jako konferenciér. V rozhovoru pro portál idnes řekl: „My máme takovou škatulkovací vlastnost. Když byl pan Brodský Hajaja, všude, i ve Vinohradském divadle, byl Hajaja. Já jsem zase už napořád princ Radovan. Je to prokletí.“ Milovníci českých pohádek se nemýlí, jedná se o filmovou pohádku Martina Friče Princzerna se zlatou hvězdou z roku

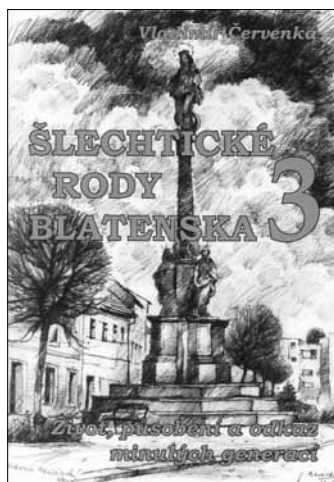
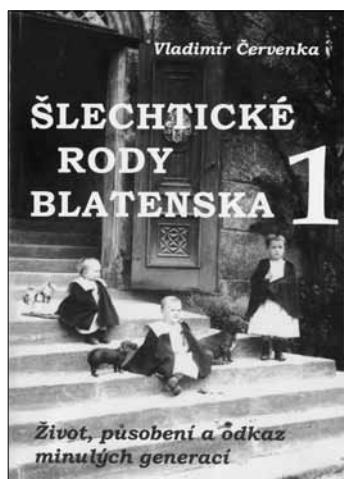
1959. Ještě si vzpomeňte na legendární zimní pohádku Mrazík, ve které Josef Zíma propůjčil svůj hlas Ivanovi a nazpíval ústřední píseň. Kromě filmových melodií k němu neodmyslitelně patří česká dechovka, hlavně rozhlasový pořad U muziky a nezapomenutelný cyklus televizních pořadů Sejdeme se Na Vlachovce. Kolik písní zná, ani sám neví, nepočítá je.

Stejně tak vůbec netuší, kolik koncertů už s legendárním pořadem vlastně odzpíval. Získal tři zlaté a jednu platinovou desku a stal se nekorunovaným králem české dechovky. Ve filmech se objevoval v rolích zpěváků, jako Ta naše písnička česká, Hříšní lidé města pražského, měl písničky v muzikálu Starci na chmelu.

Již několikrát v rozhovorech uvedl, že ho mrzí, že se ocitl pouze v katego-

Knihy v regionu

Sekera Jiří, Kurz Jan: Rybníky na Blatensku, 1. díl - Severní Lnářsko; vydal Jan Kurz, 2014

Sekera Jiří: Böhm, růže, Blatná; vydalo Město Blatná, 2014

Červenka Vladimír: Šlechtické rody na Blatensku, 1. až 3. část; vydal Svazek obcí Blatenska, 2011 až 2013

rii «dechovkář». Roky, kdy dělal swing či rock'n'roll, jako by neexistovaly. Přitom tuhle hudbu má dodnes rád a vždy ji hraje na svých koncertech. Podobně asi spousta lidí překvapil i svým účinkováním v muzikálech Monte Cristo a Cats.

U taneční hudby je coby autor hudby uveden u několika písní – za všechny je třeba uvést písničku Gina, která se stala v poslední době znovu populární díky filmovému muzikálu Rebelové.

V roce 2008 získal Cenu Františka Filipovského za celoživotní mistrovství v dabingu, o šest let později získal Cenu Thálie za celoživotní mistrovství v kategorii opereta-muzikál.

S manželkou Evou Klepáčovou napsal vzpomínkovou knihu Princ a Káča, která vyšla v roce 2001. Evu Klepáčovou známe především jako prostořekou a energickou Káču z filmové pohádky Hrátky s čertem. Svůj hlas propůjčila Nastěnce v již zmiňované pohádce Mrazík.

Po svém vystoupení na náměstí v Sedlici rozdál ještě několik autogramů, zapózoval pro fotografy a při malém občerstvení, které pro něj přichystaly pracovnice městského úřadu, s úsměvem a šarmem odpověděl na tři krátké otázky.

Máte nějakou nejoblíbenější písničku?

„Ne, to nemohu říct, že bych měl některou raději než ty ostatní. Neexistuje jen jedna. Zpívám je všechny rád. Možná podle okolností to může vypadat, že mám každou chvíli raději tu či onu. Ale jak jsem řekl, všechny je mám stejně rád.“

Jak často a kde koncertujete?

„Mám tak tři maximálně pět vystoupení za měsíc. Vzhledem k mému věku je to nasnadě, jezdím do domovů pro seniory, v menších prostorách je snadnější navázat kontakt s publikem. Ale koncertuji všude, i pod širým nebem jako tady.“

Jak se udržuje v kondici, vždyť koncerty, cestování na ně a samotné vystupování je dost náročné, ne?

„Svěží zrovna nejsem, ale právě to koncertování a zpívání mi pomáhá. Je to takový můj trénink. Navíc před každým vystoupením dodržuji takový jeden rituál. Tím je hlasová příprava. Bez rozezpívání bych si před diváky nedovolil předstoupit.“

Radka Vokrojová

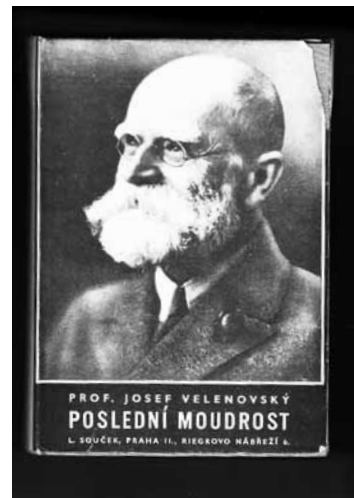
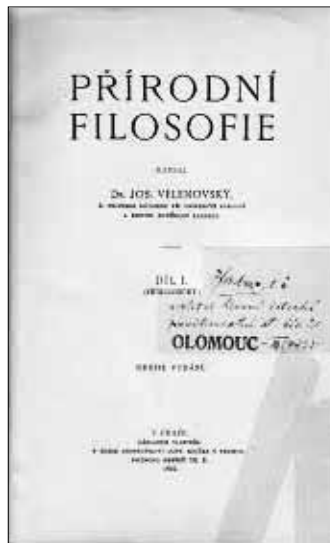

Lidé na Blatensku Josef Velenovský

Pokračování ze str. 1

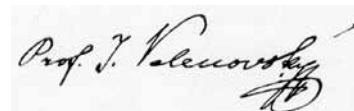
poradit sousedům v hospodaření i právních záležitostech ...“. Protože byl Josef Velenovský už jako malý chlapec velmi chytrý a zvědavý, dal ho otec na gymnázium do Písku, a to již v 9 letech. Po maturitě začal studovat botaniku a filosofii na Univerzitě Karlově v Praze a po promoci se stal asistentem na fakultě botaniky. V roce 1892 byl jmenován mimořádným a 1898 řádným profesorem botaniky na Univerzitě Karlově, kde působil do r. 1927.

Po celý život zůstal profesor Velenovský věrný přírodě. Již od dětství chodil rád na výpravy do okolí Čekanic, později v Mnichovicích a kolem Prahy. V průběhu let sebral na svých obchůzkách přírodou velké množství materiálu, který mu pak posloužil k vědeckému bádání a psaní. Pracoval též v přírodovědném oddělení Národního muzea a byl

Přebal knihy Poslední moudrost od Josefa Velenovského

spoluzakladatelem Botanické zahrady v Praze, kde ho později jmenovali ředitelem. Protože byl dobrým kreslířem, mohl si obohatit svá díla i vlastními ilustracemi.

Podpis prof. Velenovského, zdroj Wikipedie

Ve svém bádání se věnoval především houbám, mechům a lišejníkům. Dále pak vytváření herbářů rostlin a to nejen těch co rostly u nás, ale i na Balkáně. Za svou neúnavnou práci získal mnoho ocenění a byl uznávaným odborníkem i v zahraničí. Nebyl však jen přírodovědec, ale i prozaik, básník, filosof a zejména mistr českého jazyka. Jeho knihy jsou napsány nejkrásnějším možnou češtinou devatenáctého století. Ve svých spisech velmi prosazoval důležitost vlastenectví a morálního cítění člověka. On sám byl zásadovým a přímým na politiku. Proto také byly jeho knihy po 2. světové válce zakázány. Dochovaly se však až do dnešní doby v některých soukromých knihovnách i antikvariátech. Josef Velenovský se cítil být přírodním člověkem, a proto neměl rád technické vynálezy. Zanechal po sobě velké množství knih a ještě více spisů, které nebyly nikdy zpracovány a vydány knižně. Jeho celoživotní dílo je obrovské a nedocenitelné. Z jeho prací zvláště vynikají: Srovnávací

Buk Velenovského, duben 2018, RV

morfolgie rostlin 1905-1910, Přírodní filozofie 1922, Obrázky 1930, Flora Bulgarica, České houby, České mechy, Literární studie 1932 aj. Vydal až 400 vědeckých prací. Byl členem mnoha vědeckých společností doma i v Evropě.

Žil s rodinou v Mnichovicích u Prahy, kde také zemřel a je tam na hřbitově pochován.

Přes všechny své pracovní a vědecké úspěchy, neměl šťastný rodinný život. Do Čekanice se už nepodíval od smrti svých rodičů, ale zprávy o jeho rodišti mu vozil jeho synovec Václav Velenovský, který žil a hospodařil se svou rodinou v jeho rodné chalupě čp. 5, dnes u Plášilů.

Mezi Čekanicemi a Mačkovem u kapličky Navštívení Panny Marie roste starý buk, který nese jméno Josefa Velenovského. V celostátní anketě „Strom roku 2003“ se umístil na čtvrtém místě.

Více o kapličce na: [HTTP://WWW.SEDLICE.FARNOST.CZ/DOCS/KAPLICKA_CEKANICE.PDF](http://www.sedlice.farnost.cz/docs/kaplicka_cekalice.pdf)

M. Hrubá

Obec Předmíř a její místní části

Metly

Podle místní tradice, ale i odborného názoru, je název vsi odvozen od mladého proutě. Ve starších dobách se také užíval ve formě Metlí, Metla či Metlá. Současná podoba úředního názvu obce se prosadila až ve dvacátých letech minulého století.

Zatím první známá písemná zmínka o vsi spadá do roku **1429**. Tehdy vystupuje jako svědek úředního zápisu o postoupení domu v Kasejovicích Jakubem Skákalíkem jeho věřitelům také Blažej, mlynář „z Metlé“.

V roce 1542 si dal ves s poddanským mlýnem zapsat do desk zemských Václav Zmrzlík ze Svojšína jako součást Inářského panství. Za jeho nástupců Šternberků však byla zřejmě spolu s několika dalšími vesnicemi kvůli dluhům odprodána. Získal ji hrabě Jan z Rozdražova a připojil k Blatné. Jako taková figuruje v nejstarší pozemkové knize blatenského panství založené roku 1598. V té době zde bylo 9 selských usedlostí – Jana Koželůzka, Václava Hodka, Jana Fufky, Adama Maláta, Jiříka Kosa, Adama Smrčky, Matěje Drkala, Jana Vlka a Martina Sudy, k níž patřil ještě mlýn.

K Blatné příslušely Metly až do roku 1677, kdy ves i se Sudovským mlýnem koupil od Františka Ignáce hraběte z Rozdražova za 9 200 zlatých hrabě Humprecht Jan Černín z Chudenic a připojil ji ke Lnářům, tentokrát již natrvalo.

Od zavedení samosprávy v roce 1850 až do roku 1971 byly Metly samostatnou obcí (do roku 1867 spojenou s Předmířem a Zámlyním). Od 26. 11. 1971 jsou místní částí obce Předmíř.

Předmíř

Jméno obce vychází z osobního jména Předmir a znamená Předmirův (majetek, dvůr apod.). To byl zřejmě první majitel a možná i zakladatel vsi. Nejstarší známá písemná zmínka o ní ovšem pochází až z roku **1318**, kdy Habart ze Lnář žaloval u zemského soudu v Praze Petra z Tisové (vlastně Tisova), že z podnětu Jana z Lučkovic spáchal loupež koní, dobytka a jiných věcí na jeho dědičném majetku v Předmíři („in hereditate sua przedmirzi“). Již v počátcích její existence zachytitelné v dochovaných pramenech patřila ves ke statku a posléze panství Lnáře. Ve 14. století ale byla patrně dočasně majetkově rozdělena. Nějaké zboží zde totiž měl Habartův příbuzný Protiva z Kasejovic, který ho roku 1370 prodal jistému mistru (rozuměj univerzitnímu) Janovi. V následujících staletích ovšem patřila ke Lnářům celá Předmíř. Jako takovou si dal ves se dvěma mlýny zapsat v rámci celého panství dne 19. 4. 1542 do obnovených desk zemských Václav Zmrzlík ze Svojšína. Součástí Inářského panství zůstala až do konce patrimoniálního období v roce 1850.

Díky pozemkové knize založené vrchnostenskou kancelářem ve Lnářích roku 1651 víme, že tehdy bylo ve vsi 11 gruntů (Jiřího Ševce, Jana Vacka, Jiřího Slance, Vavřince Palečka, Ondřeje Poláka, Martina Prokopa, Matěje Koželuha, Jana Popelky, Tomáše Mana, Jana Zíky a Tomáše

Vaněrky), 1 chalupa (Václava Klenhy) a 3 mlýny (Martina Netušila, Vavřince Mlynařka a Šimona Červenky).

Po zrušení patrimoniální správy vytvořila Předmíř roku 1850 společnou politickou obec s Metlami a Zámlyním. V roce 1867 se Metly oddělily a roku 1888 vytvořilo samostatnou obec i Zámlyní. Tato situace trvala až do 26. 11. 1971, kdy v souvislosti s plánovaným sloučením JZD Předmíř, Metly, Řiště a Zámlyní v jedno družstvo (k 1. 1. 1972) vzniká rovněž středisková obec Předmíř s týmiž místními částmi. K 1. 1. 1974 se ze stejného důvodu připojilo ještě Břeží, které se ale od 1. 1. 1993 znovu osamostatnilo.

Řiště

Název vsi, objevující se v některých pramenech ve formě Hřiště (zřejmě nepochopením ze strany písařů), je odvozen ze staročeského výrazu pro rezné, to jest žitné pole. Pokud známo, připomíná se ves v pramenech poprvé roku **1318**, a to v podobné souvislosti jako Předmíř. Uvedeného roku totiž žaloval Habart ze Lnář své sousedy, v tomto případě Bavora, jinak Baška z Bělčic a Oldřicha ze Střížovic, pro škody, které mu způsobili ohněm na jeho majetku v Řištích („in Zeriszcich“). Ve sporu vystupuje jako poškozený jistý Vilém, zřejmě jeden ze zdejších Habartových poddaných nebo služebníků.

Od středověku až do konce patrimoniálního období v roce 1850 byla ves součástí panství Lnáře. Zajímavá zpráva o ní pochází z roku 1398, kdy Kunrát ze Lnář postoupil platy od několika místních poddaných Inářskému kostelu náhradou za jiné platy z jím odprodáného majetku v Zámlyní. V roce 1651 tu byly čtyři grundy – Jiříka Karlíka, Řehoře Ráže, Klementa Reka, Matěje Beneše – a chalupa Jakuba Krejčího.

Po nahrazení vrchnostenské správy volenou obecní samosprávou v roce 1850 tvořily Řiště nejprve společnou politickou obec s Kocelovicemi, Zahorčicemi a Tchořovicemi. Jako první se osamostatnily roku 1867 Kocelovice a v roce 1884 následovaly i Řiště a Zahorčice. Od 26. 11. 1971 jsou Řiště stejně jako Metly a Zámlyní místní částí obce Předmíř.

Zámlyní

O tom, že název vsi souvisí s její polohou za mlýnem, nemůže být pochyb. Problematičtější je ale otázka první písemné zmínky. Ta se totiž klade do roku 1227, kam je datována listina krále Přemysla I. Otakara potvrzující klášteru benediktinů u sv. Jiří na Pražském hradě vrchnostenskou pravomoc nad vesnicemi a poddanými v různých částech země. V kraji Prácheňském to byla mimo jiné ves jménem „Zamlinene“, pod níž správně tušíme Zámlyní. Citovaná listina je ovšem falsum vzniklé asi o půl století později s úmyslem zabránit tomu, aby dosud písemně nezajištěné klášterní vlastnictví nemohl nikdo zpochybnit. S největší pravděpodobností tedy stvrzovala starší situaci. Můžeme proto pokládat za jisté, že ves již ve 13. století skutečně existovala, a že v té době patřila svatojiřískému klášteru.

Chronologicky zcela spolehlivá je až zpráva pocházející z roku **1381**, kdy byl u dvorského soudu v Praze prohlášen za odumřelý majetek v Újezdě (u Kasejovic) po jistém Bohuňkovi ze Zámlyní („Bohunco de Zamlynne“). Zdá se, že na sklonku 14. století byla ves rozdělena mezi více majitelů. Jedním byl Kunrát ze Lnář, který zde roku 1398 prodal mlýn, v této souvislosti vůbec poprvé zmiňovaný, a dva stavební pozemky se zemědělským příslušenstvím Hrochovi z Maršovic. Protože ale platy z tohoto majetku příslušely Inářskému kostelu, zavázal se před církevním soudem nahradit je jinými platy od svých poddaných v Řištích.

Od 15. století je Zámlyní trvale uváděno jako součást Inářského panství, již zůstalo až do konce patrimoniální správy roku 1850. Ještě v 16. století však šlo jen o dílčí majetek. V roce 1542 k němu náležel také mlýn. Roku 1564 se hovoří o mlýně a jedné poddanské usedlosti, ale při prodeji panství Zdeňkem Novohradským z Kolovrat Adamovi staršímu ze Šternberka v roce 1617 již o celé vsi.

Zámlyní bylo nevelkou osadou. Ještě v polovině 17. století není ve vrchnostenských pozemkových knihách vedena samostatně, nýbrž pod Předmířem. Stejně je tomu i v našem nejstarším daňovém katastru – berní rule z let 1653–1655. Nicméně přesto můžeme stanovit, že na území vsi byly tehdy dva grundy (Václava zvaného Zámlynský a Jiříka, pak Ondřeje Rosy), dvě chalupy (Mikuláše Kuba a Jiříka Podrouška) a mlýn o dvou kolech Václava Lukáše.

Roku 1850 vznikla spojená politická obec Metly – Předmíř – Zámlyní. V roce 1867 vytvořila Předmíř se Zámlyním samostatnou

obec. Spojení obou vsí trvalo do roku 1888, kdy se Zámlyní oddělilo. Podle obecní kroniky byla jedním z důvodů skutečnost, že v Předmíří měly domovskou příslušnost rodiny komediantů a trhovců Dubských a Flachsů. Institut domovské příslušnosti zavazoval obce zajistit na svůj náklad bydlení a stravu těm svým příslušníkům, kteří by se dostali do hmotné nouze. Takoví jedinci byli buď umístěni v obecní pastoušce, respektive chudobinci, nebo se o jejich sociální zabezpečení museli střídavou formou postarat jednotliví hospodáři. Zámlyňští se na této povinné podpoře Dubským a Flachsům podílet nechťeli, a proto si raději ustavili vlastní politickou obec.

Samostatnou obcí zůstalo Zámlyní až do roku 1971, kdy bylo stejné jako Metly a Řiště sloučeno do střediskové obce Předmíř.

Vladimír Červenka

Poznámka: Výše uvedené texty byly použity do publikace *Předmířsko*, vydané v letošním roce u příležitosti 700. výročí první písemné zmínky o Předmíří a Řištích. Tamtéž jsou do seznamu pramenů a literatury zahrnuti i zdroje, z nichž byly sestaveny. V našem zpravodaji jsou tudíž oproti obvyklému úzu zveřejněny bez jejich soupisu.

Nejstarší známá fotografie řeholní komunity bosých augustiniánů ve Lnářích a její protagonisté

Klášteř řádu bosých augustiniánů, který ve Lnářích fungoval od roku 1684 až do zastavení činnosti v rámci takzvané „Akce K“ roku 1950, představoval vždy důležitý subjekt duchovního a kulturního života v obci. V roce, kdy si Lnáře připomínají 700 let své historické existence, nemůže tedy zůstat v seriálu příspěvků ze Lnářské historie opomenut. Za 266 let jeho trvání se v něm vystřídal mnoho řeholníků, a to jak kněží (páterů), tak laických bratří (fráterů), kteří zajišťovali jeho každodenní chod. Nezanedbatelný byl i počet duchovních, jež zde po skončení aktivní služby žili na odpočinku. Po mnohých zbyla jen jména v klášterních análech a jiných pramenech, někteří ale svým působením přesáhli hranice konventu a zapsali se tak do dějin našeho regionu. Od druhé poloviny 19. století máme rovněž k dispozici různá individuální i skupinová foto členů konventu, díky nimž jim můžeme pohlédnout do tváře. Zatím nejstarší zjištěný snímek je uložen na římskokatolickém farním úřadu v Kasejovicích, odkud je dnes Lnářská farnost spravována. Tomu a osobám na něm zvěčněným je věnován následující příspěvek.

Na fotografii vidíme skupinu osmi řeholníků v hábitech s charakteristickým koženým páskem. Jako sedící jsou zachyceni kněží, jako stojící pak laičtí bratři konventu. Podle přítomného mobiliáře bylo

foto pořízeno přímo v prostorách kláštera, popřípadě klášterního kostela. Datici vzniku lze na základě rozboru osobních dat vložit do rozmezí let 1869–1878. Žádná starší fotografie členů Lnářského augustiniánského konventu zatím nebyla zjištěna. Jednotlivé osoby můžeme bez větších problémů identifikovat. Sedící zleva jsou P. Václav Červenka, podpřevor konventu, P. Bernard Kunstar, převor, P. Josef Votava, novicmistr, P. Augustin Straboch, kooperátor Lnářské farní správy, a mladý kněz zcela vepředu je s bezesporu P. Cyril Růžička, druhý kooperátor. Trojice stojících představuje Frà Metoděje Modra, Ignáce Blechu a Mikuláše Ševčíka.

P. Václav od sv. Augustina Červenka (2. 1. 1825 – 8. 5. 1894)

Pocházel ze selského rodu v Polánce (u Kasejovic). Jeho starší bratři František (1810 – ?) a zvláště pak Antonín (1820–1887) se věnovali varhanářskému řemeslu (v roce 1854 pracovali i pro klášter), synovec Alois Maria Červenka (1858–1938) se proslavil jako první výrobce pedálových harf v rakousko-uherské monarchii. Strýc Josef Suda (1802–1855) byl farářem v Bělčicích a dost možná právě on ovlivnil další Václavovo směřování. Do noviciátu ve Lnářském klášteře byl přijat roku 1851 jako absolvent III. ročníku bohosloví. Slavné sliby složil 7. 10. 1852 a 31. 7. 1853 byl vysvěcen na kněze. V konventu zastával dlouhá léta funkci podpřevora. Jeho spolubratr, P. Alois Majer, jej charakterizoval jako „zvláštní typ, zvaný ‚nebroušený diamant‘, pravého israelitu, v němž nebylo lsti“, muže „sice někdy drsné, ale naskrze spravedlivé povahy“.

P. Bernard od sv. Konstancie Kunstar (20. 8. 1821 – 11. 5. 1900)

Narodil se v Dolní Cerekvi na Vysočině jako syn ševce Josefa Kunstara (1785–1855) a Marie Mackové (1781–1854). Noviciát ve Lnářích zahájil roku 1847 coby seminarista bez vědomí rodičů a 7. 11. 1848 složil věčné sliby. Kněžské svěcení přijal 21. 12. téhož roku. V letech 1849–1857 byl kooperátorem (kaplanem) Lnářské farní administratury a současně působil jako výpomocný duchovní ve farnostech Písek, Blatná, Starý Rožmitál a krátce též jako administrátor v Bubovicích. Roku 1857 byl ustanoven administrátorem (de facto farářem) farnosti Lnáře a zvolen převorem kláštera. Obě funkce pak zastával až do roku 1894, kdy na ně pro pokročilý věk rezignoval a vystřídal jej P. Alois Majer. Mimo to byl od roku 1878 též sekretářem blatenského vikariátu. Na úřad vikáře však aspiroval neúspěšně. Roku 1884 byl však ustanoven biskupským notářem. Za dlouholetou službu v duchovní správě a v řádu se mu dostalo několika vyznamenání. Byl jmenován osobním děkanem (1891), po odchodu na odpočinek pak ještě čestným konzistorním radou (1894) a řádové ústředí v Římě mu propůjčilo titul expovinciála. U příležitosti oslav 50 let od složení věčných slibů v roce 1898 obdržel od císaře Čestnou medaili za čtyřicetileté věrné služby. Povahy prý byl milý, přívětivý a rád žertoval. Dokázal si získat mnoho přátel a byl oblíben okolním duchovenstvem. Ve Lnářích zavedl již roku 1858 slavnost prvního svatého přijímání dětí. Za jeho priorátu byl Lnářský klášter jediným svého řádu nejen v Čechách, ale i mimo Itálii a krátkou dobu na celém světě.

P. Josef od Panny Marie Votava (20. 10. 1817 – 7. 8. 1892)

Byl rodákem z Dobrše, kde jeho otec Jakub Votava (1784–1855) působil 43 let jako učitel. Kněžské svěcení obdržel 22. 7. 1841. Do noviciátu ve Lnářském klášteře vstoupil s biskupským svolením teprve roku 1857 poté, co 14 let vykonával duchovní službu v českobudějovické diecézi jako kaplan v Malém Boru a od roku 1844 v rodné Dobrši. Slavné sliby složil 30. 11. 1858. Již mezitím byl s konsensem ordinariátu ustanoven v rámci kláštera zpovědníkem, kazatelem a dohlížitelem nad věroukou. V roce 1861 převzal funkci novicmistra, kterou vykonával až do své smrti. Roku 1890 byl jmenován biskupským notářem.

Vynikl jako kazatel (klášter s úctou uchovával rukopisy jeho četných kázání) a zpovědník vyhledávaný kněžstvem z celého okolí. Miloval knihy. Již od roku 1846 byl členem Matice české. Do kláštera s sebou přinesl svou soukromou knihovnu, obsahující především pedagogickou a homiletickou literaturu, a dále ji rozšiřoval, zejména o asketické spisy. Českobudějovický biskup Martin Josef Říha si z jeho pozůstalosti vyžádal krásně vázanou ilustrovanou bibli.

Roku 1891 oslavil v klášteře 50 let kněžství. Řeč, pronesená při té příležitosti blatenským děkanem a vikářem Josefem Pekárkem, byla dokonce vydána tiskem jako separát časopisu „Posvátná kazatelna“.

P. Augustin od Ježíše Straboch (24. 5. 1836 – 5. 2. 1883)

Přišel na svět ve Stožicích do rodiny tamějšího sedláka a později majitele realit ve Vodňanech Jana Strabocha (1807–1887); pokřtěn byl jako Josef. Knězem se stal i jeho starší bratr Jan (1834–1908), který působil v Bílsku, Husinci, Lštění, Heřmani, Pištíně a Lažišti a mimo jiné se aktivně

věnoval včelařství. Josef naopak jako seminarista nastoupil 29. 10. 1858 noviciát ve Inářském klášteře a přijal zde řeholní jméno po samotném „otci“ augustiniánského řádu a tvůrci jeho řehole sv. Augustinovi. Po ukončení bohosloveckých studií složil 26. 4. 1862 slavné sliby a 27. 7. téhož roku byl vysvěcen na kněze. Následně se stal kooperátorem Inářské farní administratury. Roku 1864 byl v téže funkci ustanoven do Březnice, kde rovněž vyučoval náboženství na farní (obecné) škole a roku 1866 byl dokonce jejím zatímním ředitelem. V letech 1868–1872 a pak opět od roku 1877 až do své smrti úspěšně působil jako výpomocný duchovní v Horažďovicích. Těšil se zde velké oblibě jako výborný kazatel, katecheta a prý i dobrý společník. V Horažďovicích také předčasně zemřel na srdeční mrtvici. Pochován je na tamějším městském hřbitově u sv. Jana Křtitele.

P. Cyril od sv. Jana Damascena Růžička (24. 4. 1840 – 12. 4. 1896)

Pocházel z početné rodiny Františka Růžičky (1818–1888), hrncířského mistra v Ronově nad Doubravou, a při křtu obdržel jméno Alois. Jeho mladší bratr František (1850–1909) byl děkanem v Kolíně. Dne 14. 10. 1865 zahájil Alois obláčkou noviciát ve Inářském klášteře, přijal řeholní jméno Cyril a přihlásil se k osobě sv. Jana Damáškého (latinsky Joannes Damascenus), učitele církve a mimo jiné autora řady asketických pojednání. Následně absolvoval bohosloví a po propuštění z rodné královéhradecké diecéze byl 11. 7. 1869 vysvěcen na kněze diecéze českobudějovické. Dne 16. 9. téhož roku pak složil věčné sliby. Působil jako výpomocný duchovní ve farnostech Kvášňovice, Bubovice, Domažlice a prakticky až do konce života byl kooperátorem Inářské duchovní správy. Místo posledního odpočinku našel původně na farním hřbitově u kostela sv. Mikuláše, odkud byly jeho ostatky 5. 12. 1916 přeneseny spolu s ostatky P. Petra Třísky († 1861) na nový řeholní hřbitov v klášterní zahradě a uloženy do společného hrobu.

Frà Metoděj od sv. Víta Modr (27. 9. 1833 – 8. 3. 1917)

Pocházel ze starobylého Inářského rodu a křestní jméno měl Václav. Jeho otec, krejčí František Modr (1805–1865), byl dlouholetým kostelníkem u sv. Mikuláše, dědeček Antonín (1760–1836), dožíval jako vrátný v klášteře. U otcova bratrance, truhlářského mistra Jana Modra, se učil Josef Toman z Rožmitálu pod Třemšínem, který 21. 4. 1838 objevil v potoku vytékajícím z Podhájského rybníka zbytky stříbrné sochy sv. Jana Nepomuckého odcizené z kostela v Nepomuku. Všechny tyto souvislosti jako by předznamenaly další směr Václavova života. Pro řeholi se však rozhodl až poté, co jako vyučený krejčí pracoval několik let u jedné renomované pražské firmy. V klášteře přijal místo vrátného a kostelníka a deset let zde žil jako čekatel. Noviciát zahájil 14. 10. 1865 spolu s Cyrilem Růžičkou a s ním také 16. 10. 1869 vykonal věčné sliby, ovšem jako bratr laik. Až do roku 1895 zastával v klášteře funkci kostelníka, pak již jen vrátného. Pečoval rovněž o oděvy spolubratří a měl na starosti vinný a pivní sklep. V klášteře prožil více než 60 let svého života a stal se seniorem konventu. Roku 1898 jej císař František Josef I. za jeho dlouholetou práci vyznamenal u příležitosti 50. výročí své vlády Čestnou medailí za čtyřicetileté věrné služby.

Frà Metoděj, aneb jak se postaru říkávalo Method, byl prý skromné a přívětivé povahy, zachovalý úctu, oddanost a poslušnost vůči představeným i mimoklášternímu duchovenstvu. Se svými řádovými spolubratry vycházel v dobrém. „*Neměl nepřátel a nebyl nikomu nepřitelem*“, poznamenal o něm převor P. Alois Majer, a nebylo mu zatěžko přijmout zpřísnění klauzury, k němuž na sklonku 19. století ve Inářském klášteře došlo. Oblíben a vážen byl i mezi farníky, kteří ho již v době, kdy byl čekatelem řehole, zvali za kmotra svým dětem, mimo jiné proto, že rodina Modrů byla s mnoha Inářskými rodinami spřízněna. Jako první ze Inářských řeholníků byl pohřben na novém soukromém hřbitově v klášterní zahradě.

Frà Ignác (Hynek) od sv. Norberta Blecha (28. 3. 1825 – 20. 6. 1901)

Narodil se ve Vrbatovském mlýně poblíž Lhotky u Radnice do rodiny mlynáře Františka Blechy. Již od dětství žil ve Lnářích, kde si jeho rodiče koupili roku 1831 Podhájský mlýn. Právě rodina Blechů se zřejmě zasadila o instalaci sochy sv. Jana Nepomuckého v jeho blízkosti na paměť nalezení torza stříbrné sochy téhož světce, odcizené z kostela v Nepomuku.

Vyučil se mlynářem a měl dokonce převzít živnost po otci, ale rozhodl se pro řeholní život ve Inářském klášteře. Noviciát zde zahájil v lednu 1852 a 24. 2. 1853 složil věčné sliby jako bratr laik. Přes 40 let sloužil svým spolubratřím jako kuchař, kterým se dodatečně vyučil v Praze. Zvláště záslužná však byla jeho činnost správce klášterního včelína, jímž se stal po smrti P. Petra Třísky v roce 1861. Jeho blízkými spolupracovníky byli později

P. Alois Majer a Frà Antonín Bláha. Experimentoval s různými druhy úlů, zakoupil medomet, vylepšil včelařské náčiní a snažil se zajistit odbytu medu a vosku. Včelařství ve Inářském klášteře tak pozvedl na vysokou úroveň. Často a s úspěchem přednášel o praktických otázkách oboru a publikoval statě v odborných včelařských časopisech, které s oblibou podepisoval jako „Blecha ve dvou botách“. I jeho žertovná polemika „*Trubec, tomu patří náhubec*“ s jiným včelařským kolegou, ředitelem blatenského velkostatku Jaroslavem Martinovským, svědčí, že měl mimo jiné přes svůj přísný výraz smysl pro humor.

Stál rovněž u zrodu organizovaného včelařství na Blatensku, nejprve jako člen Včelařské jednoty kraje Píseckého, založené roku 1868, poté jejího odboru pro blatenský okres ustaveného v roce 1874. Když se tento transformoval roku 1880 v samostatný včelařský spolek, zůstal jeho aktivním členem a v letech 1892–1895 v něm zastával funkci pokladníka. Za dlouholeté zásluhy byl roku 1900 jmenován čestným členem spolku.

Činný byl ovšem i v jiných směrech. Vedl lidovou farní knihovnu, kterou významně rozšířil o knihy vydávané Dědictvím sv. Cyrilla a Methoda, Dědictvím svatojánským a Dědictvím sv. Prokopa. U příležitosti výročí 1600 let od obrácení sv. Augustina nechal z vlastních prostředků opravit bratrský oltář Panny Marie Potěšující v klášterním kostele a namalovat nový oltářní obraz. Byl sběratelem příspěvků Jednotě pro dostavbu katedrály sv. Víta, podílel se na založení mariánské kongregace v Praze.

Jeho ostatky jsou druhotně uloženy na řeholním hřbitově v klášterní zahradě ve společném hrobě s ostatky P. Bernarda Kunstara, rovněž sem přenesenými z farního hřbitova.

Frà Mikuláš od sv. Augustina Ševčík (24. 8. 1799 – 11. 7. 1878)

Také on pocházel z mlynářské rodiny a jmenoval se původně Josef. Jeho otcem byl Tomáš Šefčík (1756–1833), mlynář v Hradecku u Kralovic, matkou Barbora Ryllová (1760–1832), dcera mlynáře z Vrbatovského mlýna ve Lhotce u Radnic, kde se o čtvrt století později narodil Ignác Blecha. Děťství a mládí strávil v Kožlanech, kam se rodina posléze přestěhovala na mlýn zvaný Olejna, a po vzoru otce se vyučil mlynářem. Záhy ale dal přednost řeholnímu životu a koncem roku 1827 nebo počátkem roku následujícího vstoupil do noviciátu ve Inářském klášteře pod řádovým jménem Mikuláš od sv. Augustina. Věčné sliby vykonal 6. 1. 1830 jako bratr laik. V klášteře vykonával funkci zahradníka. V době vzniku fotografie byl seniorem konventu.

Některé zdroje ho označují za strýce sochaře Václava Levého (1820–1876), který ve Inářském klášteře působil ve 30. letech 19. století krátce jako pomocný kuchař. Do Lnář přišel od františkánů z Plzně a jeho zdejší pobyt s výhledem na přijetí do řehole měl zprostředkovat právě fráter Mikuláš Ševčík. Není to zcela vyloučené, neboť oba prožili mládí v Kožlanech a přes velký věkový rozdíl se odtud mohli znát. Blízký příbuzenský vztah je ovšem nepojil.

Vladimír Červenka

Výběr z použitých pramenů a literatury:

Moravský zemský archiv v Brně, *Sbírka matrik*, sign. Dolní Cerekev 6325, 6330, 6338.

Státní oblastní archiv (dále jen SOA) v Třeboni, fond Řád augustiniánů bosáků, Lnáře, inv. č. 6, kn. 6; inv. č. 8, kn. 8; inv. č. 20, kn. 20; inv. č. 65, sign. II A 2 d, kart. 6–7.

SOA v Plzni, *Sbírka matrik*, sign. Horažďovice 29, 30; sign. Kasejovice 09; sign. Kožlany 06; sign. Kralovice 06; sign. Radnice (RO) 03, 11; sign. Velhartice 12.

SOA v Praze, *Sbírka matrik*, sign. Kolín 79.

SOA v Třeboni, *Sbírka matrik*, sign. Dobř 4, 21; sign. Lnáře 1, 3, 9, 10 sign. Vodňany 15, 35.

SOA v Zámrsku, *Sbírka matrik*, inv. č. 8036, sign. 132, ukn 8036; inv. č. 8037, sign. 133, ukn 8037.

Státní okresní archiv ve Strakoncích, *Osobní fond Hille Jan Pavel*, inv. č. 59, sign. 59/1, kart. 8.

Catalogus universi Cleri dioecesaní Bohemo-budvicensis tum saecularis tum regularis..., 1870.

PAPEŽ, František, *Místopis Lnář*, tiskem nepublikovaný rukopis.

Protocolum Sive Urbarium exemptae parochialis ecclesiae Horasovicensis..., pag. 206, 207.

CIHLOVÁ, Milada, *Mlýny a mlynáři na Lomnici od Radošic po Tchořovice v historii a ve vzpomínkách*, 2014.

MAJER, Alois, *Dějiny osady Lnářské*, Lnáře 1923.

Ordinariátní list Budějovické diecéze, roč. 1892, č. 25, 20. 8. 1892; roč. 1908, č. 11, 2. 4. 1908.

Obnova kostela sv. Jana Křtitele v Paštíkách

Areál kostela sv. Jana Křtitele je situován při severním okraji obce Paštiky. Kostel, umístěný na vysoké terase s dvojitým schodištěm, je jednoduší stavbou podélné dispozice s presbytářem uzavřeným uvnitř segmentově, zvenku pravouhle, s konkávně vybranými nárožími, hranolovou věží v západním průčelí a sakristií při jižní straně presbytáře. Kostel je obklopen používaným hřbitovem, který je ohraničen ohradní zdí se dvěma bránami. Vlastníkem těchto nemovitostí je Římskokatolická farnost Blatná, správcem hřbitova je obec Bezdědovice. Na hřbitově je situována, severně od kostela, hrobka s kaplí, která je v majetku rodiny Hildprandtových.

V letech 1747 až 1753 byl zbořen původní kostel v Paštíkách a na jeho místě byl postaven nový kostel podle plánů významného barokního architekta Kiliána Ignáce Dientzenhofera. Díky hraběnce Serényiové vznikla na Blatensku jedinečná stavba pozdního baroka, harmonická syntéza výtvarného projevu tří vynikajících umělců – v případě Dientzenhofera se přímo hovoří o jednom z jeho nejnepodstatnějších děl, jednotná vnitřní barokní výzdoba je dílem řezbáře Ferdinanda Ublakera a malíře J. V. Spitzera též z poloviny 18. století.

Areál kostela sv. Jana Křtitele byl prohlášen dne 27. listopadu 1963 nemovitou kulturní památkou a je evidován v Ústředním seznamu kulturních památek pod rejstříkovým číslem 13974/3-4005. Jedná se o jednu z nejkrásnějších památek Blatenska, která je významným krajinným prvkem. Kostel sv. Jana Křtitele je z hlediska památkové péče architektonicky zajímavou barokní stavbou s cennými interiéry, s dochovanými historickými konstrukcemi a hodnotnými architektonickými detaily a stavebními prvky. Hodnotné jsou především barokní klenby v lodi a presbytáři s nástrojnou výmalbou, dále truhlářské výrobky včetně kování a řemeslné prvky.

Paštiky, kresba Jindřich Krátký 2016

Paštiky, kresba Pavel Štěrbá 2004

V současné době byla zahájena rozsáhlá rekonstrukce areálu, navazující na restaurátorské práce v interiéru a dílčí opravy fasády věže kostela. V tomto roce 2018 bude provedena oprava objektu márnice, hřbitovných zdí, zdiva a schodiště na hřbitově včetně chodníků. V roce 2019 bude realizována oprava střechy i fasády kostela a další související práce (jako restaurování vitráží, varhan, obrazů, soch apod.).

Je jistě na místě připomenout zásluhy Jubilejního výboru pro opravu děkanského chrámu Panny Marie v Blatné na

zajištění krovu roku 1948, a dále Nadace pro obnovu kostela v Paštíkách, založené roku 1993 s cílem získat prostředky na rekonstrukci celého objektu. Díky této aktivitě, vyvíjené ve spolupráci obce Bezdědovice, města Blatná a Římskokatolické farnosti Blatná již byla provedena částečná oprava hřbitovni zdi, oprava barokních horních vrat na hřbitov, byla zasklena okna, zrestaurovány obrazy a nástrojná malby či v neposledním zhotovena kopie aliančního znaku – na průčelí již znovu osazená.

Projekt obnovy kostela v Paštíkách s celkovými náklady 20.101.265,40 Kč byl podpořen z EU, konkrétně z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Vzhledem k výši povinného podílu financování ze strany vlastníka (cca 2 mil. Kč) byla vyhlášena veřejná sbírka, v případě zájmu více informací najdete na webových stránkách farnosti, tj. <http://www.blatna.farnost.cz/obnova-kostela-v-pastikach/>.

Jitka Říhová, referentka památkové péče MěÚ Blatná
Josef Zábranský, investiční technik ŘKF Blatná

Vážení čtenáři Sobáčku,

dnes bych chtěl zmínit několik aktualit. První aktualita je smutná. Není to tak dávno (květen tohoto roku) co jsem zavzpomínal na významného entomologa RNDr. Václava Skuhravého, CSc., který zemřel v dubnu tohoto roku. 13. srpna rovněž tohoto roku zemřel další významný entomolog Prof. RNDr. Tomáš Soldán, DrSc., který působil v Entomologickém ústavu Akademie věd České republiky v Českých Budějovicích. V roce 1979 se sem přestěhoval z Prahy (do Č. Budějovic postupně přešly některé biologické ústavy Akademie věd; já jsem se sem přemístil rovněž z Prahy, jen o rok později). Zde se podílel na přípravě nových laboratoří a chovů a na budování moderní tváře tohoto ústavu vůbec. Život profesora Soldána byl bytostně spjatý s dním na Entomologickém ústavu. Počátkem devadesátých byl krátce i jeho ředitelem. Vystřídal jsem se s ním také ve vedení oddělení morfologie hmyzu, jehož byl vůdčí osobností. Později vedl po dlouhou dobu laboratoř ekologie vodního hmyzu. Předmětem jeho zájmu byla morfologie a taxonomie jepic a dalších skupin vodního hmyzu. Jeho mentor byl akademik Vladimír Landa, dlouholetý ředitel ústavu a později celého budějovického Biologického centra. Oba se stali vůdčími osobnostmi české i světové školy založené na výzkumu jepic. Profesor Soldán napsal na 300 původních vědeckých prací včetně knih, popularizačních článků, učebnic a skript. Popsal více než 70 druhů jepic. Několik druhů jepic bylo pojmenováno zahraničními kolegy na jeho počest. Sbirka jepic, umístěná na Entomologickém ústavu, je jednou z největších na světě. Čítá na milion jedinců. Řada z nich také pochází z vod Jihočeského kraje. Tomáš Soldán pracoval také na další široké problematice, například když se vyvíjela metoda sterilizace samců mouchy tse-tse v rámci mezinárodního projektu Atomové agentury (především s velkými laboratořemi v rakouském Seibersdorfu u Vídně). Patřil jsem tehdy také do tohoto týmu. Metoda sterilizace much tse-tse byla v 80. a 90. letech minulého století velmi úspěšně uplatněna v řadě afrických států. Byl to jeden z projek-

tem ústavu Akademie věd České republiky v Českých Budějovicích. V roce 1979 se sem přestěhoval z Prahy (do Č. Budějovic postupně přešly některé biologické ústavy Akademie věd; já jsem se sem přemístil rovněž z Prahy, jen o rok později). Zde se podílel na přípravě nových laboratoří a chovů a na budování moderní tváře tohoto ústavu vůbec. Život profesora Soldána byl bytostně spjatý s dním na Entomologickém ústavu. Počátkem devadesátých byl krátce i jeho ředitelem. Vystřídal jsem se s ním také ve vedení oddělení morfologie hmyzu, jehož byl vůdčí osobností. Později vedl po dlouhou dobu laboratoř ekologie vodního hmyzu. Předmětem jeho zájmu byla morfologie a taxonomie jepic a dalších skupin vodního hmyzu. Jeho mentor byl akademik Vladimír Landa, dlouholetý ředitel ústavu a později celého budějovického Biologického centra. Oba se stali vůdčími osobnostmi české i světové školy založené na výzkumu jepic. Profesor Soldán napsal na 300 původních vědeckých prací včetně knih, popularizačních článků, učebnic a skript. Popsal více než 70 druhů jepic. Několik druhů jepic bylo pojmenováno zahraničními kolegy na jeho počest. Sbirka jepic, umístěná na Entomologickém ústavu, je jednou z největších na světě. Čítá na milion jedinců. Řada z nich také pochází z vod Jihočeského kraje. Tomáš Soldán pracoval také na další široké problematice, například když se vyvíjela metoda sterilizace samců mouchy tse-tse v rámci mezinárodního projektu Atomové agentury (především s velkými laboratořemi v rakouském Seibersdorfu u Vídně). Patřil jsem tehdy také do tohoto týmu. Metoda sterilizace much tse-tse byla v 80. a 90. letech minulého století velmi úspěšně uplatněna v řadě afrických států. Byl to jeden z projek-

tů, kdy se věda přímo promítá do praxe. Prof. Soldán pak pracoval na celé řadě dalších výzkumných úkolů. Kromě výzkumu se věnoval také přednáškám na biologické fakultě (nyní fakultě přírodovědecké), vedl cvičení, terénní praktika a exkurze. Působil i na dalších fakultách v rámci Jihočeského kraje. Kolega Soldán zanechal silnou stopu ve vědě. Paradoxem je, že ve stejné době zemřel v Praze Tomášův (a také můj) profesor Pavel Štys, světoznámý odborník na taxonomii ploščic a morfologii a fylogenezi hmyzu. A rovněž ve stejnou dobu ztratila naše věda i dalšího našeho kolegu z pražské Přírodovědecké fakulty Karlovy Univerzity Prof. RNDr. Jaroslava Smrže, CSc.

Druhá aktualita je už zase z vědy (v minulém čísle jsem se rozepsal o objevu fosilního hmyzu v barmském jantaru, který učinila mezinárodní skupina entomologů, z nichž jeden pracuje v Biologickém centru Akademie věd v Č. Budějovicích; ti pojmenovali hmyzí fosílie po členech skupiny The Rolling Stones). Výzkumníci z českobudějovického Biologického centra Akademie věd České Republiky se podíleli na objevu zcela nového druhu brouka kožojeda, který žije na starých dubech v jihomoravských lužních lesích. Malý a nenápadný brouk byl pojmenován jako kožojed moravský. Na objevu se podílel tým entomologa Lukáše Čížka už v roce 2012. Objev je významný i tím, že je spojen s úžasným územím se starými stromy nazývaným „Moravská Amazonie“. Ta je bohužel ohrožena činností člověka, jak už to tak v poslední době bývá. Lidská populace roste a potřebuje nové životní prostory. Ukrajujeme po částech z krásných přírodních míst, která tak nenávratně mizí. Přitom máme mnoho míst v republice kde je nevyužitý prostor, který stačí jen uklidit a zpřístupnit. Zabíráme na svoji činnost víc a víc oblastí, které by měly zůstat zachovány pro další generace. Já doufám, že tlačení závažnými problémy s vodou (přesněji řečeno suchem) budeme muset přehodnotit náš vztah ke krajině a budeme se muset dost polepšit.

Ochrana přírody versus činnost člověka je předmětem mnoha diskuzí, názorů, publikovaných článků atd. Základní problém je míra devastace přírody člověkem. Tento konflikt je zákonitý a zvětšuje se s rozšiřující se lidskou populací. Prostě náš životní prostor nám nestačí. Musíme expandovat dál. Tomu se nevyhneme. Je jen potřeba zajistit, aby se tato naše expanze odehrávala zodpovědně tak, aby nebyly škody pro přírodu a krajinu zbytečně velké. Člověk rozumný (Homo sapiens), dělající mnohé nerozumné věci, by měl ve svém vlastním zájmu být k přírodě (přesněji řečeno k té přírodě, která nám ještě zbývá) ohleduplný. Nejednat jako pán tvorstva. Tím totiž v žádném případě nejsme (to víme všichni, kdo přírodu studujeme do větší hloubky). Jen naše pýcha nás k tomu vede. Nejsou příliš daleko doby, kdy předchozí vládnoucí ideologie halasně vytrubovala „Poručíme větru, dešti...“. Jak jsme přírodě poručili, můžeme vidět v poslední době. Sklízíme hořké plody naší nabubřelosti a bude to ještě horší. Tedy pokud se konečně nevzpamatujeme a nezačneme být opravdu rozumní a chovat se zodpovědně. Kdyby nic jiného tak už kvůli našim dětem a vnukům. Koncepti trvale udržitelného rozvoje, mnohými zodpovědnými činiteli ignorovanou, budeme muset brát vážně. A čím dříve, tím lépe. Jedním z mnoha pořadů týkajících se této problematiky je současný rozhovor, který vede Emma Smetana se šéfem hnutí Děti Země Miroslavem Patrikem. Došlo tam na úvahu (na základě prohlášení jistého politika), zda má větší hodnotu život člověka nebo křečka polního (můžete si sem dosadit jakéhokoliv živočicha). Na první pohled je to otázka poněkud absurdní. Jejím skrytým smyslem je ovšem důležitý fakt, že nejen člověk (viděný z našeho jednostranného pohledu) má velkou hodnotu. Stejnou hodnotu má jakýkoliv tvor. V přírodě toto dělení na „více“ nebo

„méně“ důležité většinou není (platí to v jen omezené míře, například vůdce smečky je dočasně důležitější než její řadový člen, bez jeho vedení by smečka mohla zaniknout). Ovšem, momentálně tu na zemi jaksi vládne (do okamžiku, než přijde nějaká katastrofa typu orkán Kyril, povodně nebo právě se realizující hurikán Florence v USA, pak jsme takhle maličci), a tak se při této otázce můžeme ušklíbnout. Uvedu příklad. Třeba taková žížala nebo hlístice. Nebo roztoč anebo dokonce chvostoskok. Larvy hmyzu, vidličnatky a kdejaká další havěť. A co mají společného? Bez nich bychom neměli půdu. Kvalitní ornici. Jsou jejími tvůrci či spolutvůrci. Tito tvůrci půdy jsou pro nás důležití a podle toho se musíme k jejich přirozenému prostředí, tedy k půdě, chovat citlivě. Ztráta půdy na určitém místě znamená, že tam hodně dlouho nic neporoste (tady asi vzniklo to slavné „Kam lidská noha vstoupí, tam sto let nic neporoste“). Tož tak.

A nakonec z jiného soudku (i když ne tak úplně). Jelení říje se blíží, už to brzy vypukne. To úchvatné přírodní divadlo, kdy se mohutní jeleni ucházejí bojem o laně. Ve větších lesích vyšších poloh je poznáte po zvuku. Jeleni troubí (jak zní v písni to slavné „Už troubějí na horách jeleni ...“). Hlas mají silný, hluboký. Kdo to zažije, třeba při stmívání nebo naopak při rozednávání, nezapomene. Tak doporučuji, milý čtenáři Sobáčku, vyjet do přírody.

Přeji krásný podzim, čtenáři Sobáčku.

František Weyda, Přírodovědecká fakulta
Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Kampelička

Český venkovský peněžní družstevní ústav poskytuje finanční služby členům družstva, kteří záložnu společně vlastní a řídí.

První Občanská záložna v českých zemích vznikla roku 1858 ve Vlašimi. A to díky muži, který říkal: „Jestli oči své neprotřete a rozum do hrsti nevezmete, uvidíte, že vás cizina překoná a že se v Nouzově

a Chudobě ocitnete!“

Horlivý, byť poněkud svérázný vlastenec, lékař, politik a spisovatel František Cyril Kampelík, mlynářský synek ze Syřenova u Lomnice nad Popelkou, se narodil 28. června 1805. Svou kariéru začal v kněžském semináři, pak se vydal do Vídně studovat medicínu.

„Na všech posud končinách mezi čechoslovanským, asi osmimilionovým národem, dědové, baby, tovaryšové, čeledínové, mnozí výměníci a jiní lakomci, dukáty, dolary, dvacetníky a jiné stříbrňáky v okrouhlíku, hrnci, truhličkách do země na skrytých místech zakopávají, ve sklepích, komorách zazdívají, aneb je do postelní slámy pod hlavou zahrabávají. Čeledinstvo ztrácí úroky, národní hospodářství kapitálky, a obecnost oběh peněz.“ (František Cyril Kampelík ve své knize)

Bylo mu už přes čtyřicet, když se přestěhoval do Prahy, a hned se zapojil do veřejného života. Stál při založení pražské Měšťanské besedy, prvního spolku tohoto druhu u nás. Díky panu Kampelíkovi se z pražského Koňského trhu stal Václavák a z Dobyčtího trhu Karlák.

Aktivně se zapojil do revolučního dění roku 1848. Účastnil se schůze ve Svatováclavských lázních, psal různá provolání a politické letáky, z Příbrami do Prahy přivedl 70 ozbrojených dobrovolníků.

Po porážce povstání byl na Kampelíka vydán zatykač. Musel do emigrace, pak se uchýlil do ústraní na venkov, ale stále byl pod policejním dozorem. Na stáří si na Královéhradecku otevřel lékařskou praxi, věnoval se svým pacientům a také osvětové činnosti.

V roce 1856 pan Kampelík napsal a o pět let později vydal knihu, ve které popsal dokonale propracovaný systém spořitelny a pojišťovnictví. Kampelíkovy myšlenky na zřizování družstevních peněžních ústavů se však nesetkaly s velkým ohlasem. Český venkov byl příliš konzervativní.

Teprve když po jeho smrti začaly po celé Evropě vznikat družstevní záložny, podle německého národohospodáře Freidricha Wilhelma Raiffeisena zvané „raiffeisenky“, jsme u nás doma honem oprášili zapomenutého Kampelíka, který s myšlenkou přišel jako první, a začali zakládat kampeličky.

Na obrázku je vítězný jelen se skupinou laní, které si v říji vybojoval.
Ilustrační foto © F.Weyda

Budovy Občanských záložen ale nebyly paláce pro úředníky. Sloužily kultuře. V jejich sálech se hrálo divadlo, pořádaly se přednášky, bály a zábavy. Zlatá doba ale trvala jen krátce. Po únoru 1948 byla spořitelna a úvěrová družstva zrušena.

Po sametové revoluci začaly vznikat nové kempeličky. Prvotní nadšení ale vinou děravých zákonů brzy vystřídala vlna krachů, likvidací, konkurzů. Odesly to desetitisíce důvěřivých klientů.

Příspěvek zazněl v pořadu „Slovo nad zlato“

Dostupné: <http://www.rozhlas.cz/cesky/puvodslov/zprava/kampelicka--1350111>

Proč se Janovi říká Honza, Josefovi Pepa a Alexandrovi Saša

Jedny z nejčastěji používaných mužských jmen mají zvláštní domácí tvary, které však přímo nekopírují spisovnou podobu jejich jména. Kde se tedy vzali všichni ti Honzíci, Pepani nebo Sašové?

Čeština je jazyk velmi pestrý a hravý, což také dokazují různé obměny jmen. Je naprosto běžné, že jedno jméno může mít deset i více různých domácích, zdobných nebo krajových tvarů. Všechny však nejčastěji vycházejí z původní základní spisovné podoby a jsou z ní odvozeny. Jméno Jiří může mít například tvary jako Jirka, Jiříček, Jura, Juraj, Jurin, Jiřík, Jiříňák, Jirouš a jistě i další. Pak jsou ale i taková jména, jejichž domácí tvary přímo nevycházejí z pravopisné podoby. Na většinu těchto tvarů měly vliv cizí jazyky, které daly vzniknout následujícím jménům.

Jan alias Honza

Původně hebrejské jméno, které znamená Bůh je milostivý, Bohem daný, milostivý dar Boží, nosí téměř 300 000 obyvatel České republiky. Základní podobu jména Jan však nahrazuje častější Honza, Honzík, Honzík. Původ této varianty můžeme vysvětlit jednoduše. Jan je v hebrejštině Jochanan a německá podoba je Johannes, zdobněle Hans, kterého si čeština převedla na Honzu. Oslovení „Honzo“ pak působí mnohem jemněji a osobněji než strojené „Jene“. To může být v dnešní době vnímáno již jako archaismus.

Josef alias Pepa

Prastaré biblické jméno Josef původně také vychází z hebrejštiny, ve které značí Bůh přidává, nechť Bůh přidává. Patří k poměrně častým jménům, v současnosti je u nás jménem Josef pojmenováno 260 000 obyvatel a jde o šesté nejpobulárnější české křesťanské jméno. Odvozenina Pepa pochází z italského. Na Apeninském poloostrově se totiž Josefovi říká Giuseppe, zkráceně Beppe. což už je jen krůček k našemu Pepa, Pepíček, Pepík.

Alexandr alias Saša

Mnozí se domnívají, že jméno Alexandr je ruského původu, což je však omyl. Alexandr má totiž své kořeny v Řecku, kde ve své podobě Alexandros znamenal doslova „obránce mužů“ (alexos – v řečtině znamená „bráním“, „anér“ je pak druhým pádem slova „andros“ – muž). Hlavním patronem tohoto jména není nikdo jiný než Alexandr Veliký, nejspíše nejslavnější Alexander všech dob. Jméno u nás není tolik běžné, ačkoliv v posledních letech jeho obliba stoupá hlavně ve zkrácené podobě Alex. Momentálně jej nosí přibližně 5000 obyvatel. Alexandr sice není ruského původu, domácí pojmenování Saša však z ruštiny vzniklo. Ruský se Alexandr zdobněle řecké Aleksaša, a jak známo, ruština zkracuje od konce původního jména. Proto v našem případě vzniká domácí Saša nebo ještě zdobnělejší Šura z pojmenování Sašura.

Eva Mizerová

Dostupné z webu

<http://magazin.cz/hudba-a-film/11704-proc-se-janovi-rika-honza-josefovi-pepa-a-alexandrovi-sasa>

Rekapitulace i zrcadlo doby

Dne 30. srpna 2018 jsme byli svědky mimořádné události, křtu trilogie Františka Taliána „*To jsem já*“, „*Jsem den a Ty jsi noc*“ a „*Opožděná inventura*“. Svazky byly křtěny „pravou“ šumavskou pramenitou vodou básníky Cincibuchem, Žáčkem a bývalým rozhlasovým redaktorem Jiřím Tušlem. Bylo by nešťastné, aby tato literární událost zapadla v množství

16.000 knížek a publikací, které jsou v této zemi každým rokem vydávány. Nelze obejmut všechno a ocenit cenou Magnesia litera, je možné jen tu a tam něco, co nám přijde pod ruku. Celoživotní dílo významné osobnosti by však nemělo být literárními kritiky opomenuto. Ano, tato doba přímo chrlí jedno dílo za druhým. Tím hůř se může běžný čtenář v nepřeberném množství vydaných knih orientovat.

Svazek první „*To jsem já*“ představuje Františka Taliána v celé šíři jeho literárního záběru: básníka, autora čtyřverší a epigramů, autora povídek, úvah a soudniček, autora fejetonů a šansonů. *Noc rozepně / jak sponku ve vlasech / a v prstech cítíš / zatajený dech*, tak začíná jedna z úvodních básní s názvem *Potají*. Naopak další báseň *Něco ze života* zase končí slovy: „*Všelico při životě už mne však nedojímá*“ a naznačuje jeho hodnotící pohled na život. A i když první svazek obsahuje spíše básně z mládí, milostná poezie není určitě pojmána jen jako sexuální přitažlivost, ale obsahuje v sobě hluboké drama dvou lidí, kteří spojili své životy: „*Když jsme se naposledy milovali, vydral se ze Tvých krásných rtů vzlyk, / jako když vykřikne / poraněný pták. (Báseň Vyčítání)*. Nelze nezmínit, že autor sám ani po létech nepřekonal ztrátu milované ženy a ostny smutku prolínají celou jeho tvorbu: „*Člověk potká svou životní lásku jen jednou. Čím větší láska, tím pak větší bolest.*“ (Blues pro Jarmilku).

Druhý svazek trilogie „*Jsem den a Ty jsi noc*“ obsahuje básně pokoušející se jít až na dřeň života, vztahů, lidských pocitů a trápení. Melodika některých veršů připomene francouzského básníka Julesa Laforguea, „*vrazit si do boku / ostruhu samoty / dříve než fontány / naladí trumpety (Báseň Útěk)*, nebo „*... a mate vůně máty*“, ale to je asi tak všechno. Taliánova poezie je původní a upřímná. Ostatně i v jedné intimní povídce dokládá: *Dnes už to mohu říci*. Básník nemá co před čtenářem zatajovat, naopak obnažuje odvážně své nitro, děj se co děj. Autor sám už toho tolik prožil a má takový odstup od života, že nemá zapotřebí na něco si hrát, svými verši zbytečně provokovat anebo neúčelně používat vulgarismy, jak je nyní v módě. Dokladem je jeho poezie prýšticí z nitra lidské osobnosti či jeho myšlenkové zkratky: „*Jan já nevím kam / čekám. (Stop) Sarkasmus můžeme najít v básni Pohřbívání zažívá*]: „*Tvá tleci doba / ještě / neprošla.*“ V básni Časování je naopak koncizně vyjádřen jeho pohled na současný život: „*...protože jistoty se stávají / absurditami / a absurdity / skutečnostmi*“. Volný verš spolu s melodikou a dobrou volbou slov způsobuje, že se básně vrývají pod kůži a nutí čtenáře přemýšlet.

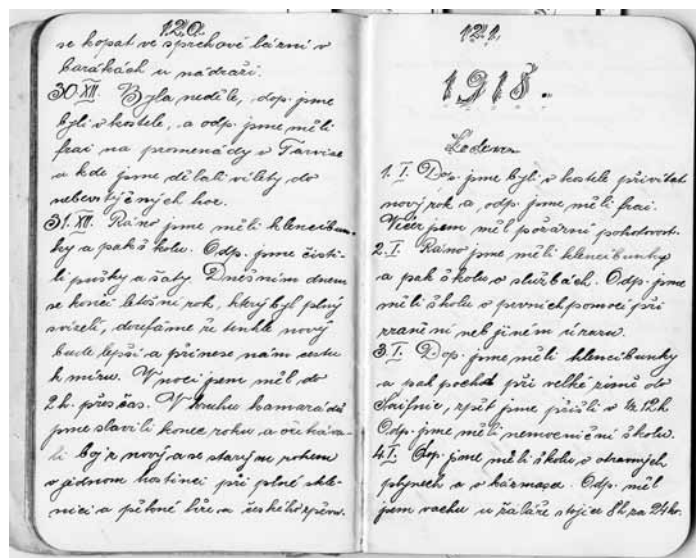
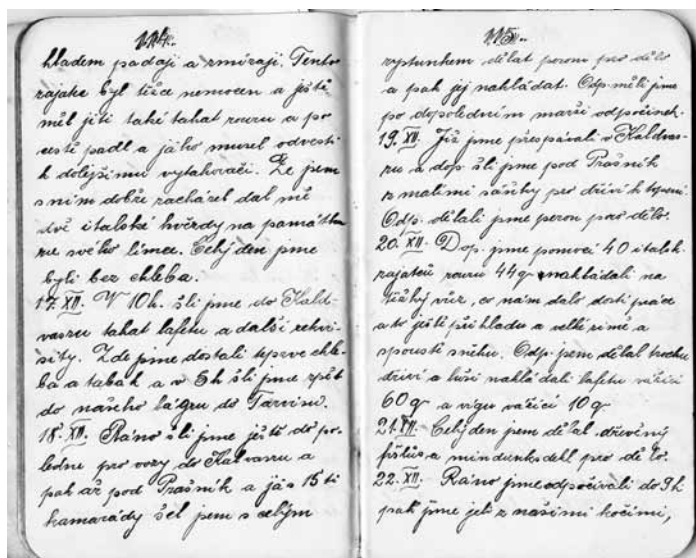
Třetí svazek trilogie „*Opožděná inventura*“ obsahuje převážně povídky a šansony. Autor doslovu, někdejší redaktor rozhlasového Mikropoetického fóra Jiří Tušl, ve svém pořadu uváděl také „šumavského poetu“ Františka Taliána. Při křtu trilogie zmínil, že básně mu připomněly verš z Máchova Máje „*dny mladosti zas žije dávno uplynulé*... Kdo dobře přečte knížky Františka Taliána, ovšem pochopí, že tento básník se v žádném případě nevrací do dnů mladosti, ale břitce reflektuje právě tuto dobu, kterou může nahlížet jak z perspektivy zkušeného právníka, který přežil několik režimů, tak z pohledu hluboce citícího a moudrého člověka. Tím se stává jeho trilogie skvostem, který vysoce převyšuje ty tisíce potišťených stránek, které by si o moudrosti a poetice mohly nechat jen zdát. Na závěr je nutno dodat, že František Talián na Blatensku chalupařil.

Alena Svozilová

1. 11. Ráno jsem se dovolil pana praporčíka a vstal jsem o něco dříve a šel jsem do nepřátelských zákopů. Vstali jsme ve 4 hodiny a ještě se 4 kamarády za tmy jsme vyšli. Když jsme přicházeli k nepřátelským překážkám, viděli jsme hroby padlých našich kamarádů a dovážení raněných. Byli jsme ve třetí nepřátelské linii a odtud jsme šli na vrch zvaný Grenadůr.

Právě na den všech svatých šel jsem s kamarádem, ale za noci rekvírovat,

ale jen z hladu pro jídlo. Šli jsme dlouho nocí na hrozný vrch zvaný Italienše Kanzel 2000 m vysoký, kde jsme přišli k velkému italskému vytahovači. Nalezli jsme tam mouku, makarony a rýži, a též pěkný mýdlo. Pak jdu z jedné svítnice do druhé svítnice si svíčkou a hledal jsem. Nalezl jsem tam zabitého Itala, kterého již jeden kamarád za prsa bral, myslí, že je to nějaký kožich, ale mýlil se a až když jsem mu posvítíl, který hrozně vypadal. Z kraje jsem se ulekl, ale hned jsem se vzpamatoval. Při zpáteční cestě viděli jsme, jak dělali pro naše padlé kamarády, kteří již si tam na to čekali. Byli vyslechní a celí zohyzdění, celé ruce a nohy umláceny. Jaká to smutná podívaná.

8. 11. Ráno jsme vstali o 6 hodině a jeli jsme s 30cm hmoždíří přes Pontáfel a Pontébudo do Sant Antonia. Já a 25 mužů jeli jsme automobilem a druzí šli pěšky. Toho dne jsme viděli našeho císaře Karla I., který se byl dívati na ukořistěné území. Všechny naše a italská města a vesnice byla vypálená a pobořená. Od Pontéby do Sant Antonia jsme museli přes 4 hodiny pěšky. Za velkého deště jsme museli v sutinách od střel a vypálených od ohně, zničených domech, hledali byty, kde sami v jedné sutině jsme museli přespat.

20. 12. Dopoledne jsme pomocí 40 italských zajatců rouru 44q nakládali na těžký vůz, co nám dalo dosti práce a ještě při hladu a velké zimě a spouště sněhu. Odpoledne jsem dělal dříví a hoši nakládali lafetu vážící 60q a vígu vážící 10q.

24. 12. První můj Štědrý večer v poli. Připravovali jsme se na cestu z Kuldasru do Tarvisu. Tam jsme slavili polní štědrý večer. Ježíška jsme museli dělati sami, jenž jsme na stromeček navěsili cukroví, jablka ořechy a cigarety. Pak jsme vyfasovali každý věku chleba a dva paklíky cigaretního tabáku a půl litru dobré kořalky, kterou jsem vypil a opil jsem se já a celá kumpanie byla opilá.

31. 12. Odpoledne jsme čistili pušky a šaty. Dnešním dnem se končí letošní rok, který byl plný svízeli, doufáme, že tenhle nový bude lepší a přinese nám cestu k míru.

Rok 1918

1.1. Dopoledne jsme byli v kostele přivítat nový rok, odpoledne jsme měli frai. Večer jsem měl požární pohotovost.

7. 1. Dopoledne byli jsme v Seizeře pro dříví, která jest vzdálena od Tarvisu přes 4 hodiny. Hoši tam našli jednoho zabitého Rusa, který byl zavražděn a zahrabán do sněhu a měl od sekery rozsekanou hlavu. Slyšeli jsme zde stále velkou dělostřelbu. Německé autokolony jezdili na italskou frontu a připravovalo se na novou ofenzivu.

2. 2. Bylo hromnice mé milé zemřelé matinky svátek, který já nyní užíval zde a ona již pátý rok v chladné zemi v Černívsku.

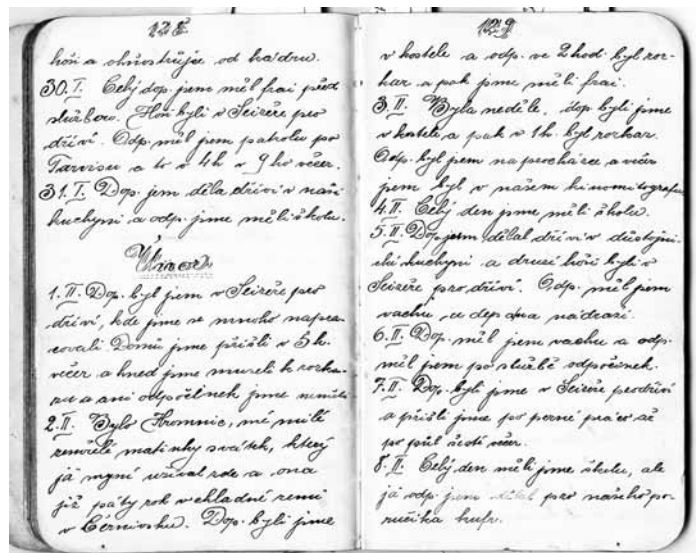
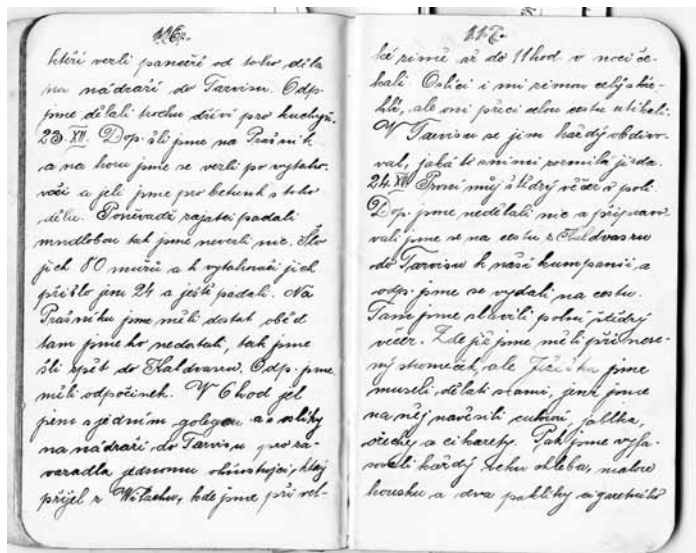
10. 2. Dnešním dnem končí můj první rok vojákem. Dnes to rok jsem byl odveden v Blatné do naší armády a nyní se nalézám na frontě v Korutanech. Kde budu na druhý rok?

20. 2. Dopoledne jsme měli školu a odpoledne jsme se připravovali na odjezd do Vídně. Museli jsme si práti prádlo a pak se připravit.

21. 2. Dopoledne jsme měli znovu zapisování mundúru a pak k proměňování za rozbitý. Odpoledne jsme čistili pušky a pak jsme měli jejich prohlídku. My máme již blažený mír s Ruskem, ale Německo ne. Nejprve byl s Ukrajinou a dnes byl podepsaný mír s celým Ruskem.

25. 2. Celý den jsme odváželi věci na nádraží a já připravoval bedny a pakoval v kanceláři. Každý jsme museli svoje lůžka rozbíjet a též na nádraží byli odvezeny, co trvalo dlouho do noci.

26. 2. Ráno jsme vstali v 5 hodin a 60 hochů šlo nakládat věci na nádraží do železničních vozů. Já pokračoval v zabeďňování v kanceláři. V 10 hod

jsme měli menáž a hned po menáži šel jsem s 10 hochy a s desátníkem na nádraží, kde jsme nakládali věci kumpanie do vozů. V půl třetí jsme měli všechno hotové a kumpanie přibyla na nádraží. Půl čtvrté jsme v průvodu zpěvu vyjeli z hornatého Tarvisu v turistickém vlaku ve čtvrté třídě. Jeli jsme uspávající rychlostí, ale každou hodinu jízdy jsme dvě stáli. Prohlíželi jsme krásné, ale od nás prokleté kraje, které jsme před osmi měsíci poprvé viděli. Celí zimou zkřehlí jsme přijeli do Villachu, kde jsme dostávali kávu, ale jak se rozdávala menáž, hned vlak jel a následkem toho tam 4 hoši zůstali. Ostatní kávu jsme dopíjeli v Sant Vait. Sant Vait jsme navštívili až ráno ve tři čtvrtě na sedm.

27. 2. Od tři čtvrtě na sedm jsme čekali asi do 6 hod. večer na nádraží, kde jsme byli přiděleni k druhému transportu, jenž nás byl náramě dlouhý vlak.

28. 2. Jeli jsme nepřetržitě celou noc. K ránu jsme byli ve vídeňském novém městě. V Semerinku jsme se obdivovali nádhře hor a spouště tunelů a krásným vilám, které se vypínali na nebezpečných horách, pokrytých sněhem a na úpatí kypřící novou zelení a květem.

1. 3. V 5 hodin ráno jsme vyjeli z vídeňského nového města do Felixdorfu a přes velké prachárny mitelské do veliké továrny wöllerdorfské, kam jsme přibyli v 11 hodin a umístění jsme byli do V. lágru jako pracovní kumpanie. Celé odpoledne jsme měli plné ruce práce s odnášením věcí z nádraží a zařízení si pohodlil v nových našich bytech.

3. 3. Dnešního dne jsme přišli jako nováčkové ponejprve do práce a to do objektu D 0, kde jsme byli rozděleni k různým pracím. Já byl přidělen k dovážení prázdné munice pomocí malých vozíků do dílen 45. Tato práce byla dosti těžká.“

Připravil Petr Jícha
(dokončení příště)

Použité zdroje:

Soukromý archiv arch. Evy Liškové, válečný deník Josefa Lišky

Soukromý archiv autora

Vojenský historický ústav Praha, soubor matričních knih c a k pěšího pluku č. 11 a jeho předchůdců, svazek 14 z let 1914–1919

Kronika obce Chobot, 1910–1945

Stromy pod kontrolou

Primárním účelem projektu Stromy pod kontrolou je vytvořit širokou databázi informací o stromech na veřejně přístupných plochách bez ohledu na jejich správce či vlastníka a umožnit jejich logickou a efektivní kontrolu a správu. Spoluprací se špičkovými akademickými pracovišti a soukromými společnostmi hodláme vytvořit širokou informační platformu, která pomůže informace z portálu dále využívat a zhodnocovat. Komu je portál určen? Co portál nabízí?

Veřejnost

Veřejnost získává možnost najít informace o stromech v okolí svého bydliště a vyhledat odbornou arboristickou firmu. K využívání možností portálu se veřejnost nemusí registrovat.

Vlastníci stromů

Majitelé stromů se mohou zaregistrovat jako Partneři. Registrací získávají možnost evidence bezpečnostních vazeb, zveřejnění inventarizace svých stromů, každoroční souhrn doporučovaných akcí, pomůcky pro plánování péče, možnost vyhledání odborné arboristické firmy a další. Všechny služby jsou zdarma.

Arboristické firmy

Arboristické firmy se mohou zaregistrovat jako Arboristé. Registrací získávají možnost evidence instalovaných bezpečnostních vazeb, každoroční přehled o doporučených akcích a další. Všechny služby jsou zdarma.

Zveřejnění inventarizací stromů

Města, obce, správci silnic nebo jiné organizace a jednotlivci, kteří vlastní stromy na veřejných prostranstvích nebo je mají ve správě,

mohou na portálu zveřejnit plošné inventarizace svých stromů. Vlastník zveřejněné inventarizace si sám rozhoduje o tom, zda budou jeho data zveřejněna a jaké množství informací o stromech ostatní uživatelé uvidí. Portál představuje unikátní nástroj informování veřejnosti o úrovni a rozsahu péče o stromy v mimolesní zeleni. V současné době je možné importovat inventarizace ze systému MyTrees.

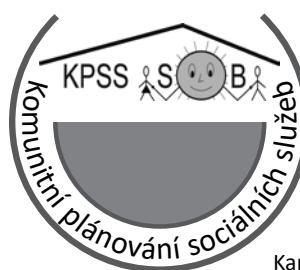
Pomůcky pro plánování péče

Pro zveřejněné inventarizace velkého rozsahu, u kterých je obtížné kontrolovat všechny stromy každý rok, je možné používat plánování kontrol pomocí metodiky ISAT. Tato metodika umožňuje vytvoření plánu, podle kterého mohou být během stanoveného počtu let navštíveny a zkontrolovány všechny plochy (ulice, parky, ...) se stromy. Plán je sestavován tak, aby exponovanější plochy byly kontrolovány přednostně. Na detailnější úrovni umožňuje tento přístup provádět i racionální aktualizace hodnocení a plánovat rozsah ošetření podle objemu prostředků, které jsou k dispozici.

Evidence bezpečnostních vazeb

Vlastníci stromů mohou evidovat bezpečnostní vazby na svých stromech. Arboristické firmy mohou evidovat vazby, které nainstalovaly. Portál následně informuje vlastníka stromu i arboristu o nutnosti vazby kontrolovat, revidovat či přeinstalovat. U každé vazby je možné evidovat i prováděné kontroly stavu.

Více na www.stromypodkontrolou.cz

Péčovatelská služba Oblastní charity Strakonice v nových prostorách

Kancelář pečovatelské služby a odborné sociální poradny je od 1. 8. 2018 přestěhována na adresu Zahradnická 171, Blatná (naproti Lékárně Arnika, bývalá služebna Městské policie).

Provozní doba kanceláře:

Od pondělí do pátku v čase od 7:30 hod do 16:00 hod.
Kontakty: Marie Mašková, DiS., vedoucí pečovatelské služby, tel. 380 830 305, 777 808 985

email: maskova@charita-strakonice.cz, www.charita-strakonice.cz

Pečovatelská služba je terénní služba poskytovaná osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby.

Služby poskytujeme:

v pracovních dnech 7:00 – 17:00 h.

v sobotu od 9:00 – 14:00 h.

Cílová skupina:

- Senioři
- Osoby se zdravotním omezením
- Osoby s chronickým onemocněním.

Odborná sociální poradna Oblastní charity Strakonice:

Součástí odborné sociální poradny je také humanitární pomoc.

Služba zahrnuje tyto činnosti:

- Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím (zajištění navazujících služeb, předání kontaktů, zprostředkování žádostí do pobytových zařízení, pomoc s jejich vyplněním a případně doručením).
- Sociálně terapeutické činnosti (např. poradenství a zprostředkování žádostí ohledně získání dávek sociálního zabezpečení, poskytnutí informací o kompenzačních pomůckách)
- Pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí

Posláním Odborné sociální poradny Oblastní charity Strakonice je bezplatně ambulantně nebo v terénu poskytnout potřebné informace a podporu při řešení nepříznivé životní situace.

Komu je služba určena:

- Senioři
- Osoby se zdravotním omezením
- Rodina a okruh blízkých těchto osob

Provozní doba poradny:

Zahradnická 171, 388 01 Blatná

	Ambulantní	Terénní
Pondělí	7:30 – 12:00	---
Úterý	7:30 – 9:30, 13:00 – 15:00	---
Středa	---	14:00 – 15:30

Po předchozí domluvě lze sjednat schůzku mimo uvedené hodiny.

Zprávy z našich obcí

Jak se daří projektům dotovaným z Evropského fondu pro regionální rozvoj?

Rekreační areál v Blatné

V září byla ukončena již pátá plavecká sezóna. V letošním parném létě se přišlo osvěžit do našeho „plavečáku“ více jak 33.000 platících návštěvníků. Průměrná návštěvnost za jeden den je pak cca 370 lidí, v nejteplejších dnech se v areálu postupně vystřídalo více než 1100 plavců, ve dnech ochlazení si pak přišlo zasportovat jen pár otužilců.

V průběhu prázdninových měsíců zahájila Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad poslední kontrolu projektu v období udržitelnosti. Nebyly shledány žádné závady, a tak si konečně opravdu můžeme říct, že bazén je náš!!! Nyní Technické služby města Blatné s.r.o., které rekreační areál spravují, připravují vše na zazimování. Ošetřují trávník, dělají revize technického zázemí a vybavení. Vše bude opět vzorně připraveno na další rok.

Hledáme kolegy.

Blatná

Vedoucí v nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež na 0,6 – 1,0 úvazku (dle dohody)

Místo práce: NZDM Strakonice IT PREVENT v Blatné

- min. VOS s oborou sociální práce IS – sociální pracovník dle zákona č. 108/2006 Sb.
- třetní bezohlednost
- orientaci v problematice práce s ohroženými dětmi a mládeží
- minimálně 3 roky praxe s výše uvedenou cílovou skupinou

Nabídka:

- práci ve stabilní zavedené a rozvíjející se organizaci
- metodickou podporu z NZDM ve Strakonici
- možnost dalšího profesního růstu a rozvoje (organizaci lze rozvíjet)
- prostor pro uplatnění vlastních nápadů, vizi rozvoje služby
- práci pod špičkovou supervizi
- 5 týdnů dovolené

Přihlášení do výběrového řízení je možné do 15. 9. 2018.

Blatná

Sociální pracovník/pracovnice v nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež

na 0,5 – 0,6 úvazku (dle dohody)

Jedná se o práci s dětmi a mládeží v rámci sociální služby. Místo práce: NZDM Strakonice IT PREVENT v Blatné

Strakonice

Sociální pracovník/pracovnice v nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež

na 0,5 – 0,6 úvazku (dle dohody)

Jedná se o práci s dětmi a mládeží v rámci sociální služby. Místo práce: NZDM CROSS PREVENT ve Strakonici

Vhodné i pro studenty, kteří do roka splní kvalifikační požadavky.

Více informací najdete v záložce „kariéra“ na www.prevent99.cz

PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Směr budoucnost - cíl prosperita

Komunitní centrum aktivního života

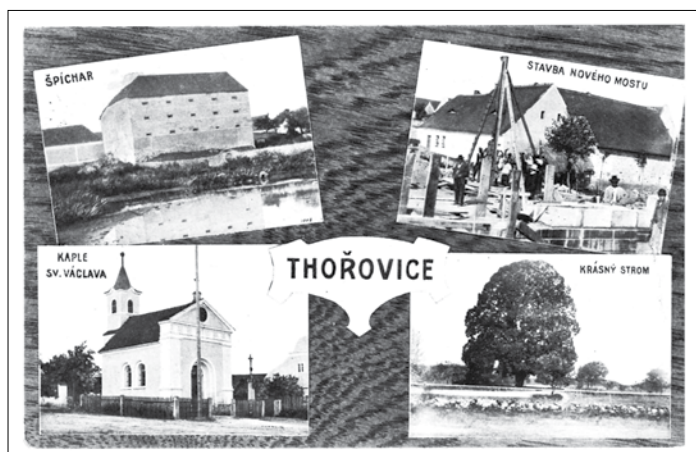
V komunitním centru běží již pátá sezóna a je v plném proudu. Opět můžete navštěvovat jazykové kurzy, virtuální univerzitu třetího věku, různé kroužky pro děti i dospělé, výstavy fotografií i výtvarné, vzdělávací a kulturní akce nebo si můžete zajít třeba na masáž.

Jednou z novinek je například kurz sebeobranu nebo cyklus scénického čtení od velmi zajímavých autorů. Na podzim by kavárna měla mít nového nájemce. V letních měsících proběhla úspěšně poslední fyzická kontrola projektu v období udržitelnosti, kterou provedla Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad. Příští rok nás čeká ještě poslední závěrečná zpráva, a pak budeme moci i tento projekt ukončit.

O veškerém aktuálním dění se více dozvíte na internetových stránkách <http://www.ckvb.cz/komunitni-centrum-2/>.

Bohumila Hoštičková
MěÚ Blatná, OMIR

Myslivna v Hošovcích.

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Sportovní areál ve svatebním

Nejen ke sportu je určen náš „sportovní areál“ v Drahenickém Málkově. Konala se zde totiž tak krásná a romantická věc, kterou je svatba. Pro svůj velký den (14. 7. 2018) si toto místo vybrali novomanželé Kyliánovi. Podařilo se jim vytvořit úžasný a do detailu propracovaný prostor. Do společného života jim přejeme mnoho štěstí, lásky a spokojených chviliek.

Foto: Kristina Šrámková

Pouťový turnaj v malé kopané

Jak již jste si mohli přečíst v Blatenských listech, konal se v Málkově Pouťový fotbalový turnaj a to konkrétně v sobotu 21. července 2018 od 9 hodin. V základní skupině se utkalo celkem pět týmů. Bohužel černého Petra si vytáhli domácí (Grand hotel Málkov) a do dalších bojů nepostoupili. V semifinále si to proti sobě rozdali AFK Rozmetač

– Bělčice (1:3) a posléze Viva Hudčice – Nová růže. (2:0) Boj o třetí místo dopadl pro AFK Rozmetač, který porazil Novou růži Drahenice skórem 2:1. Finále bylo opravdu napínavé, ale nakonec družstvo z Bělčic porazilo do té doby nepřemožené kluky z týmu VIVA Hudčice (3:2). Cenu pro nejlepšího střelce si odnesl Vít Zelenka z AFK Rozmetač, kterému se povedlo skórovat celkem 6x. Nejlepším brankářem se stejně jako vloni stal Pavel Turek z VIVY Hudčice.

Večer se na stejném místě konala tradiční venkovní pouťová zábava. Prvně u nás zahrála kapela Hadiband. I přes nepřízeň počasí byla účast hojná a doufáme, že se všem zábava líbila. SDH Drahenický Málkov děkuje všem, kteří se podíleli na přípravě celého dne.

V neděli 22. července se prvně konala pouťová mše svatá pod vedením pana faráře Huška. Hojná účast nás utvrdila v tom, že to nebude poslední pouťové shledání u nás v kapliče.

Konec prázdnin

V sobotu 2. 9. se v Málkově loučilo s prázdninami. Letos bohužel zklamalo počasí, ale ani to nám nezabránilo, abychom létu řekli sbohem. Sešlo se přes padesát lidí. K dobrému jídlu a pití zahrál na kytaru Tomáš Pártl.

Text a foto: Lucie Kyliánová

Osadní výbor a sbor dobrovolných hasičů Drahenický Málkov
vás srdečně zvou na

POSVÍCENSKOU ZÁBAVU.

Akce se koná v sobotu 13. 10. 2018 od 20 hodin v sále místní hospody.

K tanci a poslechu zahraje blatenská country kapela TAMTY.

Osadní výbor Drahenický Málkov
vás srdečně zve na

POSVÍCENSKOU MŠI SVATOU

která se uskuteční v neděli 14. října
od 15 hodin v místní kapliče.

SKALIČANY

Ahoj léto s Alíkem, hastrmanem, žabkou a poníkem

Na poslední srpnový víkend byla naplánována akce Ahoj léto, ahoj prázdniny, která je každoročně pojata jako dětský den a loučení s prázdninami. Místní maminky, tatínkové a hasičský sbor s podporou obce uspořádali odpoledne plné tvořivých dílen a her, které sklídily úspěch u našich ratolestí. Těch se dostavilo více než čtyři desítky jak místních, tak přespolních. Po splnění jednotlivých úkolů děti obdržely „skalčaňáky“, místní měnu, kterou následně směnily za věcné ceny. Každý přítomný se mohl vyfotografovat se zdejším hastrmanem, který v loňském roce vylezl z našeho Rybníčku, aby obšťastnil místní hasiče i naše nejmenší. Letos jej doplnila i žabka a Alík (www.alik.cz). |Všechny tyto

bytosti sklidily zaslužený úspěch. Oblíbenou atrakcí se nově stala možnost projížďky na poníkoví, kterého vedl jeho majitel Martin Jiskra. Po dětském dni nastal dospělácký večer, jenž se nesl ve stylu hudební zábavy oblíbeného tělesa K-Band. Veselice měla být náhradou za počasím nepovedenou květnovou pouť, ale po příjezdu pánů hudebníků

Klímů, jsme museli sarkasticky poznamenat, že pokud chceme, aby u nás zapršelo, musí k nám dorazit oni. Počasí se však nakonec umoudřilo a všichni si večer i noc náležitě užili. Dorazili i máničky, rastaman a soudce dred, nechyběli ani rockové skoky z pódia a potěšujícím faktem byla návštěva kamarádů ze sousedních Buzic. Speciální poděkování náleží Hance Bari, Janě Mazánkové a blatenské Autoškole Řezáč, podobně jako všem, kteří se podíleli na přípravě a zdárném průběhu celého dne a všem, kteří tuto akci přišli podpořit.

Václav Cheníček

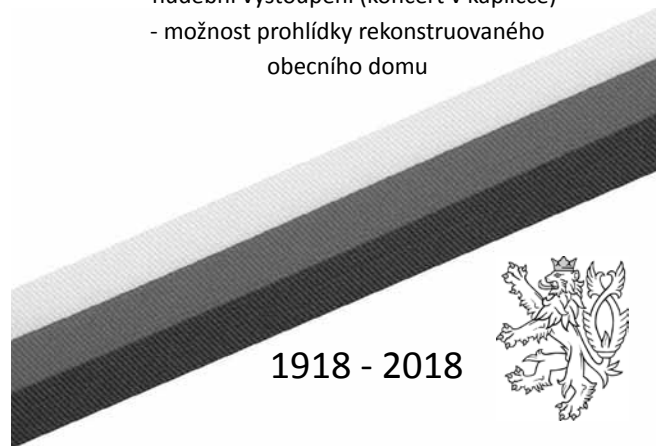
100 let ČESKOSLOVENSKA

Setkání u příležitosti výročí vzniku Československé republiky

Sobota 27. října 2018 od 14:00 hodin

Skaličany - u kapličky

- zahájení, projevy zástupců obce a hasičů
- položení věnců, předání pamětních listů
- hudební vystoupení (koncert v kapličce)
- možnost prohlídky rekonstruovaného obecního domu

Veselka na druhou

Mnoho let nic a najednou veselka na druhou aneb dvě svatby ve vsi v podstatě během jediného měsíce! Taková je bilance letošního léta ve Skaličanech. Během jedné z letních brigád došlo kamarády ze vsi k „zatažení“ svatebčanů, kteří mířili na veselku Petry V. s Davidem R. Jelikož byl narušen klid v obci a přerušena atmosféra právě probíhající brigády projíždějími automobily s účastníky svatby, musel být povolán retro příslušník sboru národní bezpečnosti, aby společně s kolegy zkasiroval řidiče za narušení veřejného pořádku.

Obdobně tomu tak bylo v jeden další sobotní den, kdy během příprav na loučení s létem svatbychtiví Kateřina M. a František P. vyráželi na obřad. Opět došlo k výběru mýtného a svatebčanům bylo popřáno jen to nejlepší, když už je potkala tato příhoda. Ženichům se nám to rozmluvit nepodařilo, možná i proto, že to nevěstám hodně slušelo. Nicméně všichni svatebčané více než znamenitě přispěli do obecní kasy, což je chvályhodné.

Děkujeme a vězťe, že vybrané poplatky byly a budou využity na obecně prospěšné činy, kterými jsou např. dětské dny či brigády na zvelebení obecního domu.

Václav Cheníček

Sbor dobrovolných hasičů Skaličany, Osadní výbor a FK KOZEL pořádají v rámci skaličanského posvícení netradiční turnaj:

SKALČANSKÁ PENCLE 7. ROČNÍK

SKALIČANY - SOBOTA 13. ŘÍJNA 2018

9:00 TURNAJ DRUŽSTEV
13:00 TURNAJ JEDNOTLIVCŮ
16:00 VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ
17:00 HUDEBNÍ PRODUKCE - KAREL

SKALIČANY - NEDĚLE 14. ŘÍJNA 2018

13:00 EXHIBICE O ZLATOU KOSU
(STAŘÍ KOZLI VS. KOZLÍCI)

KDE: LOUKA ZA BÁRTÍKŮ - „KOZEL ARÉNA“

**VÝTĚZEK Z AKCE BUDE VYUŽIT NA ROZVOJ OBCE,
OBECNÍCH AKTIVIT, HASIČSKÉHO SBORU,
NA REKONSTRUCI OBECNÍHO OBJEKTU ČP. 20,
NA ODMĚNY PRO STARTUJÍCÍ A NA PODPORU MLÁDEŽE**

**TURNAJ DRUŽSTEV
UZAVŘEN:**

**FK KOZEL SKALIČANY
VÝBĚR SVĚTA BLATNÁ
BUZÍČTÍ BÝCI**

**TURNAJ JEDNOTLIVCŮ
V EKEKUCI A CHYTÁNÍ
PENALT, KATEGORIE:**

**PŘÍPRAVKA
MLÁDEŽ
ŽENY
MUŽI**

**AKCE SE KONÁ ZA
KAŽDÉHO POČASÍ**

BOHATÉ ODMĚNY

Účastníci akce obdrží
tradičně netradiční odměny
od našich štědrých sponzorů

Přijďte se bavít, přijďte si zahrát,
pokláhešit, občerstvit se,
prostě přijďte pobojovat
na skaličanské posvícení!

Občerstvení zajištěno
v běžném rozsahu

Zakončení hasičské sezóny

Sobota 8. 9. 2018 byla pro skaličanský hasičský sbor poměrně náročná. Dopoledne jsme si dali brigádu v obecním domě, v poledne rychlý oběd a následoval odjezd na hasičskou soutěž do Myštic, která se odehrála v rámci výročí 120 let d založení SDH Myštica. Pro skaličanské hasiče byla tato soutěž významnou v tom, že nastoupil tým „A“, tým „B“ a veteráni. Někteří elévové se účastnili soutěže úplně poprvé a rozhodně se neztratili, o čemž svědčí fakt, že záložní tým porazil šestým místem osvědčené matadory, kteří startovní pole uzavřeli devátým postem. Ve veteránech jsme porazili domácí borce, kteří nám to pak vrátili v zajímavém štafetovém souboji o sud piva. V Myštících zvítězil tým Chobota (20,81s) před Mirovicemi (21,44s), Chlumem (24,16s), Uzeničkami (25,84), Myšticemi (27,91s), Skaličany „B“ (28,97s), Březí (32,91s), Uzenicemi (35,81s) a Skaličany „A“ (37,79s). Ve veteránech již téměř tradičně dominoval skaličanský tým (27,39s) před domácími (38,22s). V ženách si vítěznou trofej odvezli Mirovice (42,84s), druhé skončily ženy z Buzic. Po ukončení soutěží v požárním útoku (všechny kategorie běžely na 2B) se odehrál zajímavý souboj ve štafetách, který měli domácí dobře vymyšlený a asi i natrénovaný, protože jejich radost z těsného vítězství byla bezbřehá.

Po ukončení soutěží v Myštících se některé soutěžní týmy přesunuly do Blatné na noční soutěž. Tu ovládli jako v Myštících borci z Chobota (21,49s), druhé místo obsadila Sedlice (22,17s) a bronz zůstal doma v Blatné (26,45s). Čtvrté místo si odvezli Bezdědovice „A“ (30,00s), páté Skaličany (31,39s), šesté Uzeničky (32,23s), sedmé Sedliště (37,42s) a dělené osmé místo Jehnědno a Bezdědovice „B“. Po přestavení terčů na 2B se odehrála soutěž žen a veteránů. Veterány ovládli skaličanští (31,57s) před Hajany (41,65s). A jak velela tradice, Rybníček nás povolal do svých vod, které jsme hluboko po půlnoci rozvířili oslavným skokem. Tak snad zase napřesrok na hasičských soutěžích!

Text: Václav Cheníček

Foto: Pavel Ounický

Hola hola - škola volá

Přestože prázdniny byly prodlouženy o dva dny ředitelského volna na konci června, uběhl jako voda. Všichni jsme si užívali dnů naplněných sluncem a čerpali potřebné síly na další školní rok – 2018/2019, který začal „až“ 3. září.

Nejvíce rozechvělí byli naši prvňáčci v doprovodu svých blízkých, pro které byl tento den prvním školním dnem. Ve vstupních vysokých dveřích se ztrácely jejich malé postavičky obtěžkané a skoro úplně

zakryté velkými školními brašnami. V očích bylo vidět velké očekávání, u některých i možná trocha obav z nového prostředí. Odvahu do nové etapy života jim dávali doprovázející rodiče či další jejich nejbližší, kteří si s nimi přišli prožít slavnostní první školní den. Již během prvního

dne paním učitelkám ukázali, co se naučili ve školkách. Školní dny jim nebudou přinášet jen znalosti a dovednosti, ale i plno krásných společných zážitků z jiných akcí školy, na které budou jednou moc rádi vzpomínat. Věřím, že ruku v ruce s jejich rodiči uděláme vše pro to, aby se dobře připravili na svou budoucnost.

Na žáky 9. ročníku čeká velké rozhodování. Správná volba studijního oboru je prvním krokem k budoucímu povolání. Jen to ovšem stačit nebude. Důkladná školní příprava a práce při vyučování, co nejlepší zvládnutí přijímacího řízení i trocha pověstného štěstí bude potřeba, aby se jim jejich vysněná představa splnila. Budeme jim všem držet palce a všichni se jim budeme snažit pomoci na cestě za dalším vzděláním.

Čeká nás 10 měsíců, což je 192 školních dní. Přeji všem – žákům, rodičům, pracovníkům školy – abychom všichni dokázali najít společnou cestu, která nás dovede k jednomu společnému cíli – všichni chceme zažívat uspokojení ze své práce a radost z úspěchů vlastních, ale i těch druhých.

Jana Krapsová
ředitelka školy

Co nás čeká a nemine?

říjen 2018	Planetárium České Budějovice – 5. ročník (pí uč. Karlíková, Kuparová, Srbová)
4. 10. 2018	Dravci (Zeyferus, ukázka, Stadion Blatná) - 1. a 2. stupeň16
10. 2018	Den obnovitelných zdrojů – SPŠ Volyně (IX. A, B)
18. 10. 2018	Třídní schůzky 9. tříd ve spolupráci s ÚP Strakonice - Mgr. Fenclová (ÚP Strakonice), M. Vanduchová (výchovná poradkyně)
23. 10. 2018	Burza škol Blatná – 8. a 9. ročník
15. 11. 2018	začátek plaveckého výcviku žáků 3. ročníku (Plavecká škola Písek)
30. 11. 2018	Čertovské zastavení s vánoční tvořivou a prodejní dílnou (akce organizovaná ve spolupráci se SRPŠ)
leden - únor 2019	Školní ples pro žáky 2. stupně (akce organizovaná SRPŠ)
16. – 23. 2. 2019	LVVZ (LA Belveder, žáci 7. tříd)
květen 2019	Návštěva zástupců z partnerské školy ve slovenském Važci

Školní portály nám začínají pomáhat

V listopadu loňského školního roku jsme začali uvádět do provozu Školní program, který nám všem usnadnil platby příspěvku na školní družinu a příspěvků zákonných zástupců na školní pomůcky a školní akce žáků. Všem nám se tím usnadnily veškeré finanční toky, které museli pedagogové s dětmi a jejich rodiči neustále řešit. Rodiče přivítali i bezhotovostní platby příspěvku na ŠD. Velmi rychle jsme se všichni s novým prostředím sžili. Všem zúčastněným děkuji za bezproblémový start a velmi dobrou spolupráci během celého roku.

V letošním roce začneme využívat elektronickou žákovskou knížku. Všichni žáci 4. - 9. tříd již nebudou nosit domů klasickou „papírovou“ žákovskou knížku. Rodiče se však nemusí bát, že by nemohli sledovat jejich školní výsledky. Na třídních schůzkách všichni dostanou přihlašovací data pro přístup do školního portálu Bakaláři, na který najdete odkaz na našich webových stránkách. V individuálních případech bude možné, aby dítě dostalo na školní rok klasickou žákovskou knížku. Tyto případy posoudí třídní učitel(-ka) s vedením školy. Věřím, že i tato inovace usnadní komunikaci mezi školou a zákonnými zástupci.

Krapsová Jana
ředitelka školy

Volba povolání

V letošním školním roce 2018/2019 ukončí školní docházku 48 žáků. Na školy s talentovými zkouškami odevzdávají přihlášky do konce listopadu, na ostatní mají ještě čas do konce února a mohou poslat přihlášky na dva vybrané obory. Tuto možnost mohou využít i talentovaní žáci 5. a 7. ročníků a dále studovat na víceletých gymnáziích.

Jako každý rok připravujeme pro žáky a rodiče několik akcí, které jim mohou ulehčit rozhodnutí. 18. října od 15:00 do 16:30 hodin proběhne v učebně hudební výchovy schůzka rodičů s pracovníkem Úřadu práce ve Strakonících, paní Mgr. Lucie Volková bude připravena odpovídat na dotazy, které se volby povolání týkají.

23. října se uskuteční v Komunitním centru aktivního života v Blatné Burza škol. Bude probíhat od 9:00 do 15:00 hodin. V rámci výuky ji navštíví žáci 8. a 9. tříd. Prezentace studijních a učňovských oborů je vhodná i pro rodiče. V loňském roce měla velký úspěch, i letos děkujeme za tuto aktivitu paní starostce Bc. Kateřině Malečkové a pracovníkům CKVB.

Žáci také v dohodnutém termínu (konec září, začátek října) navštíví Úřad práce ve Strakonících a stejně jako rodiče budou moci konzultovat své dotazy s paní Mgr. Volkovou.

Kromě Blatné se burzy škol uskuteční i v dalších okolních městech, např. ve Strakonících 6. listopadu.

Všechny střední školy a učiliště pořádají dny otevřených dveří, některé dokonce v sobotu nebo odpoledních hodinách, aby žáci nezameškali výuku. Jejich termíny jsou dostupné na webových stránkách škol a učilišť a poskytují nejobjektivnější informace o studijních oborech a zázemí školy.

I v letošním školním roce proběhnou některé tradiční akce, které mají u žáků velký ohlas – Den obnovitelných zdrojů na VOŠ a SPŠ ve Volyni, návštěva SOŠ Blatná se zajímavým programem. Novinkou je letos nabídka Jihočeské hospodářské komory na zajištění exkurzí do místních výrobních firem pro žáky 8. a 9. tříd.

Na závěr bych chtěla popřát žákům i jejich rodičům šťastnou ruku při volbě studijního oboru a mohu slíbit, že jsou všichni pedagogové naší školy ochotni jim podat pomocnou ruku tak, aby se jim jejich sen splnil.

Marie Vanduchová
výchovná poradkyně

JAKÉ změny se udály ve škole?

Již koncem června utichla školní budova, ani ještě nebyly osušeny slizky při loučení po ukončeném školním roce a už začaly přípravy na ten nový.

A co se tedy všechno stihlo?

- úprava školního dvora – stavba tarasu pro ochranu tartanového povrchu na běžecké dráze s terénními úpravami
- renovace podlah v budoucích 1. třídách s novou výmalbou
- nákup nového nábytku do družinového koutku do jedné 1. třídy
- oprava omítek u hlavního vchodu

K opravám docházelo ještě v době vyučovacích dní. Byly opraveny omyvatelné nátěry v přízemních chodbách.

Všechny tyto úpravy jsou realizovány z finanční podpory zřizovatele - Města Blatná, za což mu velmi děkujeme.

Projekt ZAHRAHA ve ŠD

Nový školní rok v družině nám nabízí mnoho příležitostí k naplnění svých cílů. Dětský úsměv, pochvala, uznání za dobře zvládnutý úkol jsou pro nás tou největší motivací. A co nás čeká?

Letos pod mottem „ZAHRAHA“ budeme především podporovat ekologické a environmentální dovednosti. Nezapomeneme ani na rozvíjení kompetencí k učení a řešení problémů. Neméně důležité je pro nás podpořit aktivní zapojení do společenského dění v ŠD a pozitivní vztahy v kolektivu. Jazykovou vybavenost a čtenářskou gramotnost si ověříme při čtení, naslouchání, dramatizaci i při mluveném projevu. Pro klidnou a radostnou práci je významná nejen běžná komunikace, ale i spontánní vyprávění a vzájemné porozumění.

Na podzim plánujeme pozorovat přírodní proměny, ukázat si zralé plody a různé způsoby jejich uchování na zimu. V zimě doplníme vitamíny z pečených čajů a připravíme dobrůtky pro ptáčky. Na jaře zasadíme semínka a zazpíváme jim písničku a po celý rok odpovíme na plno zvědavých otázek.

Těšíme se na pravidelné akce – vánoční a velikonoční jarmark, divadlo pro seniory, výstavy ve Slavově Písek, svíčkárna RODAS.

Vychovatelky ŠD

Zahájení školního roku na ZŠ TGM Blatná

Léto bylo krásné, dopřálo nám spoustu slunečných dní a tropických nocí, které jsme dříve zažívali pouze na dovolených v přímořských oblastech. Věřím, že si rodiče i děti tropické léto užili podle svých představ. Děti třeba na letních táborech, na dovolených s rodinou nebo v laskavé péči prarodičů.

Ve škole se pracovalo i o prázdninách. Jako každý rok proběhly rozsáhlejší opravy a stavební práce. Ve 2. i v 1. patře vznikla nová učebna. Obě učebny budou využívány jako jazykové třídy a oddělení ŠD. V 1. patře byly vyměněny dveře ve všech učebnách, kabinetech a kancelářích. Pokračovala modernizace rozvodů vody. Šatny, jídelna i kanceláře jsou nově vymalovány. V přízemí školy bylo vybudováno bezbariérové WC a chemický kabinet prošel modernizací. Pergola na školním dvoře dostala ochranný nátěr. Chtěla bych tímto velice poděkovat našemu zřizovateli Městu Blatná, které veškeré tyto práce financuje. Chtěla bych také poděkovat všem pracovníkům školy, paní zástupkyni, provozním zaměstnancům, pedagogům, že pracovali i nad rámec svých povinností tak, aby škola byla připravena na nový školní rok.

Výuka v letošním roce bude i nadále probíhat podle ŠVP „Škola pro život - šance pro všechny“. Žáci jsou rozděleni do 17 tříd, což je o jednu více než v loňském roce. 10 tříd je na 1. stupni a 7 tříd na 2. stupni. Výuku bude zajišťovat 24 pedagogů, školní družina bude mít 7 oddělení, v nichž bude pracovat 7 vychovatelek. Ve třídách a ve školní družině bude spolupracovat 5 asistentek pedagoga a 2 školní asistentky. V učitelském sboru nám přibyla jedna kolegyně, stejně tak asistentka pedagoga a školní asistentka, která bude pracovat i jako vychovatelka ve ŠD, a naše řady posílí i jedna paní uklízečka. Do prvních tříd nastoupilo letos 42 prvňáčků. Přibyli také noví žáci, kteří k nám přestoupili, těchto žáků je 22 žáků. Žáků 1. a 2. stupně je tedy 397.

Rok 2018 je pro náš stát rokem plným významných výročí, a tak se žáci mohou těšit na spoustu zajímavých aktivit, které se těchto událostí budou týkat. Tématem letošního celoškolního projektu bude sport a zdravý životní styl. Toto téma si žáci vybrali na základě ankety.

Chtěla bych všem žákům popřát, aby právě začínající školní rok byl rokem úspěchů, radosti a poznání. Učitelům a zaměstnancům přeji, aby to byl rok pohody, pracovní jistoty a optimismu. Nemohu zapomenout na naše prvňáčky. Prvňáčkům přeji, aby všechno nové, co na ně čeká, zvládli společně se svými učitelkami a rodiči s úsměvem! Žákům deváté třídy přeji, aby dokázali zmobilizovat veškeré své síly a zvládli se soustředit na učení více než jindy, aby byli úspěšní při přijímacích řízeních na střední školy a učiliště. Věřím, že vše zvládnou! Přeji šťastnou ruku při volbě vašeho dalšího studia.

Ještě jednou VŠEM přeji úspěšný školní rok 2018/2019!

Zdenka Voříšková, ředitelka školy

A co nás na podzim čeká ve školních lavicích a mimo ně? Ve školních lavicích čeká žáky samozřejmě učivo, ale některé třídy rovněž čekají preventivní programy organizace Do světa. Těchto programů se jistě dočkají především třídy s novými žáky, tedy 6. ročníky, které do svých řad přivítaly žáky ze ZŠ Lnáře. Mimo lavice si děti prožijí „branný den“, podzimní atletiku, setkání s dravci nebo každoroční strakonický běh Sportem proti rakovině.

Na sklonku podzimu se můžete v prostorách školy těšit na tradiční vánoční výstavu pořádanou naší školní družinou. Přijďte se podívat, nakoupit si nebo jen tak nasávat adventní atmosféru.

Žákovský parlament Masařky

Žákovský parlament bude v letošním roce pokračovat beze změn. Parlamentáky totiž volíme na dva roky, tudíž letos nás žádné dramatické volby nečekají. Máme před sebou spoustu práce, např. navážeme na Maratón pro Město Blatná, který jsme běželi v červnu. S ním bude spojená vernisáž, která proběhne v Komunitním centru aktivního života 2. 10. 2018 od 15:30. Přijďte se podívat, jaké mají děti plány s naším městem, jste srdečně zváni.

Také se velmi těšíme na další ročník soutěže v pečení Od maminky

chutná nejlíp, kterou bude žákovský parlament letos pořádat 19. listopadu. Pokud se máte čím pochlubit, určitě se přihlaste a soutěžte o zajímavé ceny. V porotě samozřejmě nebudou chybět klientky Domova pro seniory, ty se tradičně ujmou důležité funkce vybrat ty nejlepší zákusky z nabídky a ocenit nejlépejší maminky.

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

A jak vidí začátek školního roku naši žáci?

Na závěr jsme si pro vás připravili pár perliček z úst žáků třídy 6. A. Jak je vidět, očekávání, se kterými vstupovali 3. září do školy a usedali do školních lavic, se mnohdy liší, ale tak je to přeci správně:

„První školní den byl úžasný, moc jsem se těšila.“ Martina, 6. A

„Ráno, když jsem se vzbudila, bylo sluníčko a já jsem se těšila do školy. S dobrou náladou jsem se nasnídala, vyčistila jsem si zuby a jela jsem do školy. Ve škole to byl první den, kdy jsem se s kamarádkami viděla po dvou měsících prázdnin. Přišla paní učitelka, na kterou jsem se moc těšila. Jsem tento rok v 6. třídě, takže poznám něco nového. Jsme už na druhém stupni. Tento rok bude super.“ Eliška, 6. A

„Do školy jsem se netěšil ... jako každý rok. Jediným pozitivem jsou kamarádi. Prázdniny utekly jako Usain Bolt, i když už neběhá.“ Vojta, 6. A

„O prázdninách jsem se do školy vůbec netěšil, ale teď už mi začala školní docházka, tak se docela těším i netěším zároveň. Těším se na to, že budu mít další rok školy za sebou, ale bude mi chybět dlouhé ranní vyspávání, i když to můžu dohnat o víkendech. Ani nevím proč, ale na tento rok se těším víc, než jsem se těšil na první třídu.“ Matěj, 6. A

„První školní den vypadal tak, že jsem se těšil, protože o prázdninách byla nuda. Když jsem vešel do třídy, tak jsem se bál, ale teď už je to lepší, už jsem si našel pár kamarádů. Když jsem do školy T. G. Masaryka vstoupil, tak jsem myslel, že jsem v ráji.“ David, 6. A

„Po dlouhých prázdninách jsem se těšil do školy na paní učitelku, na nové spolužáky i na ty staré spolužáky a možná i na to učení. Ale hlavou jsem ještě na prázdninách s kamarádem pod stanem u našeho rybníčka.“ Roman, 6. A

Co se událo v Domově pro seniory Blatná?

Vystoupení Dua Ruggieri – neobyklé propojení zpěvu a baletu v podání manželů Giancarla a Soni Ruggieri bylo příjemným zpestřením květnového programu.

Na skupinové canisterapii nás tentokrát navštívily děti z MŠ Vrchlického. Paní Monika Posekaná, zkušená canisterapeutka (Pessos Příbram), seznamuje děti se svou smečkou psích kamarádů.

„Naše“ Kočky si připravují kožíšky na vernisáž výstavy Filmové toulky Blatenskem, které se uskutečnilo v Komunitním centru. Jejich přítomnost měla velký ohlas.

Příležitostný pěvecký sbor z Putimi k nám do domova přivezl plno vzpomínek v podobě oblíbených písniček z mládí našich uživatelů. Tyto šarmantní dámy rozezpívaly většinu pozorného publika.

Každý rok se vydáme na návštěvu spřátelené Mateřské školy v Radomyšli. Po krásném dojemném setkání se loučíme a vydáváme na cestu zpět do Blatné.

Pan Josef Pospíšil – jeho velká dávka energie a výborná hra na harmoniku a zpěv navodila ve společenské místnosti příjemnou atmosféru.

V rámci 32. ročníku Jihočeských klavírních kurzů zprostředkovala paní profesorka Jana Korbelová koncert letošních účastníků také pro naše klienty.

Klienti ze Strakoníc – Rybníční – sevcíčili pásmo věnované letošnímu 100. výročí založení republiky. Připomněl důležité mezníky a osobnosti našich dějin a propojili se zpěvem, ke kterému se opět přidali všichni přítomní.

Počátkem září proběhl již 14. ročník setkání seniorů Blatenská rolnička. O úvodní vystoupení se postaral Pěvecký sbor z Putimi, jehož květnové vystoupení mělo u našich klientů velký ohlas.

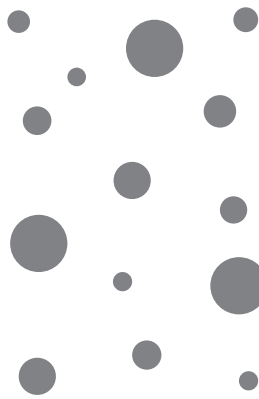
Spřátelené domovy pro seniory si každý rok navštíví vystoupení a výsledek své práce prezentují na tomto setkání. My domácí, jsme zahajovali písničkami na Výlet po jižních Čechách. Vydali jsme se na něj vlakem jako cestující; babička s husou v košíku, úředník, dáma jedoucí do lázní, dáma čtoucí knihu, myslivec, dáma jedoucí na rekreaci, tramp, školačka a skejťák. Bezpečí zajišťovali dva zaměstnanci drah a pan průvodčí nám dokonce označil jízdenky.

Odpolední program patřil Osečance, která nás hudbou a zpěvem provázela další část dne. Zde se k chlapcům z Oseka připojily i dámy z Putimi.

Přátelé ze Strakoníc – domov v Lidické ulici si připravil četbu. První byl dojemný dopis tatínka, který byl za války totálně nasazen, své dvouleté dceři. Druhá byla vtipně podaná pohádka O červené Karkulce.

Celým dnem od přivítání až k rozlučení nás provázela paní ředitelka Hana Baušová. Po výběrném obědě předala účastníkům setkání medaili a kytičku.

Hosté z Rožmitálu pod Třemšínem nás opět rozezpívali a přinesli v písničkách plno vzpomínek. Cituji: „Sestřičko, já jsem zavřela oči a už jsem to viděla, je mi o 60 let mň, zpívám a tancuju ...“

Každý soubor si domů odvázel i tuto vzpomínku na letošní ročník Blatenské rolničky. Kašpárka z keramické dílny našeho domova a pamětní list.

Z Blatné na Svatou Horu

„Poutník je člověk, který se nebojí vydat pod ochranu Boží a Panny Marie a s pokorou přijímá vše, co ho potká.“

Ve čtvrtek 5. července ráno jsme se sešli v kostele na mši svaté, kterou celebroidl P. Marcin Piasecki. P. Marcin před rokem skončil službu v Blatné a odešel domů do Polska, ale po roce se na několik dní vrátil a strávil s námi část své dovolené. Připomněl nám, že Cyril a Metoděj neměli cestu naplánovanou, ale šli a hlásali Evangelium. Věděli jak. My jsme putovali po trase Via Nova (www.poutnicesta-vianova.cz) a našim cílem bylo dojít až na Svatou Horu (45 km).

Po mši svaté jsme se shromáždili na farním dvoře. Naložili jsme zavazadla do auta, ve kterém nás doprovázela Ludmila Vlková, krátce se pomodlili a vyrazili svižně na Vinici, kde nám poutnice Maruška připravila posilnění ve formě bublaniny. Na první etapu dlouhou 25 km se vydalo 16 poutníků. Prvních 10 kilometrů nás doprovodili ještě tři poutníci (11, 10 a 6 let). V Černívsku nás tradičně pohostila paní Urbanová vynikající zeleninovou polévkou a moravskými koláčky. Celý den jsme putovali za vysokých letních teplot. Přes zastávky v Hostišovicích, v Koupí a na Simínském mlýně jsme dorazili do Březnice k ubytovně, kde jsme trochu zmokli. V Březnici byla první naše nejstarší poutnice Maruška (76 let).

Druhý den bylo počasí pro putování příjemné, žádné velké dusno, žádný déšť během cesty. Na zastávce v Tochovicích nás čekala Ludmila Vlková a na zídce pod kostelem pro nás připravila kromě obvyklých lahví s vodou také termosky s teplou červenou polévkou (dovezl P. Marcin z Polska) a opečenou křupavou housičkou (dovezla Ludmila ze své kuchyně). Poslední zastávka – Beránky. Svatou Horu vidíme kousek před námi, ale ještě nás čeká velké klesání a na závěr velké stoupání.

Naše první kroky na Svaté Hoře vedly do kostela. Cestou z kostela do ubytovny, kde jsme se všichni mohli převléci a někteří z nás tam pak i přespalí, jsme pořádně zmokli, ale nikomu déšť nevadil, brali jsme to jako příjemné osvěžení po cestě.

A proč chodíme na pouť společně? Individuální putování má něco do sebe, člověk jde svým tempem, nikdo ho neruší v přemýšlení. Ale přeci jenom něco chybí. Společensví lidí, i když jsme každý jiný, máme společnou cestu a jdeme za stejným cílem. A to je důležité. Říkáme tomu církev. Domů jsme přijeli unaveni na těle a povzbuzeni na duchu. Už se těšíme na další společnou pouť.

Lenka Scheinherrová a František Jirsa

Proč je blatenská pouť v srpnu?

Kdysi bývaly hlavní událostí poutní slavnosti bohoslužby. Ty časy jsou už dlouho pryč, možná i díky desítkám let prožitých v komunismu. Centrum poutního víkendu se přesunulo z kostela na nedaleké hřiště a mnozí lidé již ani neví, proč se blatenská pouť koná vždy začátkem druhé poloviny srpna.

Dne 15. srpna slaví katolická církev na celém světě svátek Nanebevzetí Panny Marie, a pokud svátek připadne na všední den, koná se pouť vždy nejbližší neděli po tomto svátku. Každý kostel je někomu zasvěcen, tj. pojmenován po určitém světcí. Blatenský kostel byl po dokončení v roce 1515 posvěcen a nese jméno Nanebevzetí Panny Marie. V některých zemích patří tento svátek k nejdůležitějším svátkům v roce. Jeden rok jsem tento den prožil v Itálii, kde se svátek nepřekládá na nejbližší neděli, ale 15. srpna je celostátní volno. Lidé jedou na svá oblíbená mariánská poutní místa nebo ke svým rodinám. Italští přátelé nám doporučovali ten den nikam nejezdit, protože na silnicích bývají velké kolony aut.

Pro některé z nás je setkání v kostele při bohoslužbě stále podstatnou součástí poutní neděle. Jako každou neděli, i letos 19. srpna ráno zvalo do kostela vyzvánění zvonů. Jako každý rok byl kostel plný, účastníků bylo mnohem více, než bývá běžnou

neděli. Bohoslužbu doprovázel zpěvem chrámový sbor pod vedením varhanice Ludmily Vlkové. Na závěr P. Hušek vybědnu k podpisu petice na podporu manželství, kterou připravil spolek Aliance pro rodinu. U petičních archů se vytvořila fronta, stejně jako o stolu s občerstvením, který byl připraven před kostelem. K dobré pohodě přispěl také flašinetář v dobovém oblečení.

Po skočení bohoslužby byl kostel otevřen k volné prohlídce až do nedělního večera.

text František Jirsa
foto Michal Lehečka

Mezinárodní tábor mládeže

Partnerská města Blatná a Vacha slaví v letošním roce již 25 let své

spolupráce. Naši mládežníci oslavili toto výročí společným týdenním setkáním na táboře v Čechách. Obnovená tradice pořádání společných táborů dosahuje větší a větší popularity. V letošním roce praskaly stěny horažďovického Envicentra, kde

jsme pravidelně ubytováni, ve švech. Příští rok by se měl tábor konat v Německu a možná se ho zúčastní i mladiství z partnerského města Sargé les le Mans.

Náš tábor byl podpořen z několika zdrojů. Největší finanční podíl poskytl Česko-německý fond budoucnosti (68.000 Kč). Další příspěvek jsme získali od Jihočeského kraje (20.000 Kč). Velké díky patří Městu Blatná, které poskytlo dotaci na další aktivity účastníků.

Text a foto: Jana Španihelová
Foto Antonín Holub

Jak tábor probíhal a co vše jsme zažili, popsala jedna z účastnic:

„Na konci července jsme na zážitkovém táboře opět uvítali návštěvu z německého partnerského města Vacha. Téměř po celou dobu jsme byli ubytováni v krásném prostředí Envicentra v Horažďovicích. Po příjezdu v neděli odpoledne nás čekalo seznámení a projížďka na koloběžkách po okolí. V pondělí pro nás byla připravena GPS cesta, při které jsme poznali historii města. Odpoledne jsme si dali česko-německé utkání v různých hrách a všichni se vyblbli. Úterý v Praze nám toho hodně dalo. Dopoledne jsme navštívili Questerland. Prostřednictvím hádanek a tematicky laděných místností jsme mohli vyzkoušet, jaké by to bylo například vyloupit banku nebo zažít apokalypsu. Následovala neviditelná výstava, z které jsme si toho spoustu odnesli. Průvodce nám totiž dělali nevidomí a slabozrací lidé. Na závěr dne jsme si prohlídli Prahu z Žižkovské věže. Ve středu ráno jsme si přivstali, čekal nás totiž

sjезд Otavy na raftech. Vlakem jsme dojeli do Sušice a pak už nás čekala jenom sranda. Čtvrtek byl pojat jako odpočinkový den. Hráli jsme hry, někteří z nás si šli zakopat na fotbalové hřiště, jiní si radši tvořili placky. Navečer jsme se ještě stačili zchladit v místním aquaparku. V pátek jsme se v Písku podívali na nábřeží se sochami vytvořenými z písku. Následovala laser aréna, kterou si každý užil. Večer jsme si ještě v Blatné stačili zahrát kuželky a zhodnotit celý tento týden. V sobotu ráno už jsme se jen rozloučili a slíbili si, že se uvidíme zase příští rok.“ (Kateřina Bobková)

A jak se tábor líbil ostatním účastníkům? :

„Mně se líbily hry, např. Brennball, GPS fotohledáčka nebo hra Zeptej se svého koně. Zábavný byl i výlet na raftech a poslední večer v kuželně. Bylo hezké i ubytování.“ (Adéla Schaffarzová)

„Tábor začal v neděli a už od neděle jsme měli krásně vymyšlený program, který byl úžasný - jezdili jsme na koloběžkách. Samozřejmě, že se mi líbilo úplně všechno, ale největší zážitek mám z raftů a z výletu do Prahy, kde jsme mohli poznat život nevidomých. Vedoucím z Česka Radce a Janině, tak i vedoucím z Německa moc děkuji za to, co pro nás připravili, bylo to úžasné! Také moc děkuji všem účastníkům tábora, že jsem je mohla poznat a najít si nové přátele a kamarády:) Už se moc těším na příští rok.“ (Klára Jiřincová)

„V neděli odpoledne začal náš tábor. Po příjezdu jsme se rychle začali ubytovávat a seznamovat s německými kamarády. Jeli jsme se projet na koloběžkách po parku. Po večeri začaly seznamovací hry. S táborem jsme navštívili Písek a Prahu. Měli jsme GPS tour po Horažďovicích. Nejvíce jsem si však užila rafty. Jeli jsme trasu ze Sušice do Horažďovic. Občas bylo v Otavě vody málo, ale stejně jsme si to užili. Nejhorší z celého tábora bylo sobotní rozloučení s německými kamarády. Celý tábor byl moc hezký a mám spoustu důvodů těšit se na příští rok.“ (Sandra Vondrová)

„Na táboře se mi velmi líbilo. Je přínosné, že mohu navazovat díky této skvělé akci vztahy s německými kamarády. Procvičili jsme si jak německý, tak anglický jazyk.“ (David Červenka)

Blatenské trhy

uvádějí

Čertoviny na trhu

**Kdy: 1. 12. 2018 sobota
8⁰⁰ - 13⁰⁰ hodin**

Kde: U Kaplanky

Peklo přímo na ulici

- **Dopoledne plné pekelné zábavy a Čertovské magie**
- **Čertovský guláš z kotlíku**
- **Pekelný punč**
- **Đábelská hudba a ohně**

Blatenské trhy

Andělské štrúdlování

2. ročník soutěže
o nejlepší tradiční x netradiční závin

15. 12. 2018
na trhu U Kaplanky

Vánoční svátky jsou časem tradic a rodinných setkání.
K opravdové vánoční atmosféře neodmyslitelně patří
jablečný závin přezdívaný štrúdl. Přijďte si zasoutěžit
a podělit se s námi o Váš originální recept.

Podmínky pro soutěžení

- odevzdaný štrúdl se považuje za startovné
- minimální množství štrúdlu je 2 kusy o délce 30-50 cm
- o vítězném štrúdlu rozhodne andělská porota
- kritériem pro hodnocení je chuť a vzhled štrúdlu
- hodnocení proběhne během trhu v dopoledních hodinách
- přihlásit se do soutěže můžete nejpozději do 31. 11. 2017
na telefonních číslech 721 742 705 nebo 606 291 587

LITERÁRNÍ ZÁJEZD

NA ŠUMAVU ZA
KLOSTERMANNEM

2. 10. ÚTERÝ

Městská knihovna Blatná

RADEK KALHOUS – DIVOČINA

do 28. 10. Kulturní kavárna
Železářství U Šulců

ANTONÍN KRATOCHVÍL

– ZAKÁZANÉ PROSTORY
do 4. 11. Městské muzeum Blatná

OLDŘICH ŠKÁCHA

– VÁCLAV HAVEL
do 4. 11. Městské muzeum Blatná

JAZYKOVÉ KONVERZACE

V KCAŽ Blatná

ÚTERÝ | 15:00 - 16:00 |

FRANCOUZSKÁ KONVERZACE

Velká klubovna KCAŽ

Lektorka: Alena Marhavá

70 Kč / lekce

ÚTERÝ | 17:00 - 18:00 |

ANGLICKÁ KONVERZACE PRO

POKROČILÉ

ÚTERÝ | 18:00 - 19:00 |

ANGLICKÁ KONVERZACE PRO

ZAČÁTEČNÍKY

centrum
kultury
+ vzdělávání
Blatná

Velká klubovna KCAŽ

Lektorka: Kristýna Vainerová

50 Kč / lekce

STŘEDA | 18:30 - 19:30 |

ANGLICKÁ KONVERZACE

Velká klubovna KCAŽ

Lektorka: Bohumila Hermannová,

Jana Michálková

50 Kč / lekce

ČTVRTEK | 17:00 |

NĚMECKÁ KONVERZACE

Malá klubovna KCAŽ

Lektorka: Marie Frouzová

50 Kč / lekce

ČTVRTEK | 18:00 |

ČEŠTINA PRO CIZINCE

Malá klubovna KCAŽ

Lektorka: Marie Frouzová

50 Kč / lekce

REHABILITAČNÍ A PROTAHOVACÍ

CVIČENÍ PRO TĚLESNĚ POSTIŽENÉ

A SENIORY

KAŽDÁ STŘEDA | 10:00 – 11:00 |

Velká klubovna, KCAŽ

Pořádá: STP Blatná

ÁJURJÓGA

KAŽDÝ ČTVRTEK | 16:00 - 17:30

Velká klubovna, KCAŽ

REHABILITAČNÍ CVIČENÍ PRO

MLADŠÍ I STARŠÍ

KAŽDÉ PONDĚLÍ | 16:00 - 17:00 |

Velká klubovna KCAŽ

Pořádá: STP Blatná

Ke dni uzávěrky nebyly dostupné
další pozvánky

Více na webu www.ckvb.cz

Bělčicko na konci volebního období

Čas letí jak splašený kůň a než bychom se nadáli, je zde konec čtyřletého volebního období. Jsme na prahu nového a já věřím, že volební účast bude hojná. Mě samotnému to uběhlo hrozně rychle. Za tuto dobu je možné

realizovat řadu projektů, ale některé se za tu dobu dají pouze připravit. Mnohdy je to otázka financování, ale větší projekty také ovlivní možnost získání dotace či postup úřadů a dalších institucí. Problematiku dotačního systému v našem státě nebudu rozebírat, to by bylo na dlouho, ale postupy úřadů a administrativa spojená s celým projektem je hodně náročná. Člověk by se rád pustil do práce, ale pak tvrdě narazí na „úředního šimla“ a celé se to protáhne na neurčito. Není to o lidech, kteří sedí na úřadech (alespoň většinou), ale je to problém řady zbytečně složitých zákonů a nařízení, které se zkrátka dodržet musí.

Ale nebudeme si stěžovat. Celá řada projektů se povedla. Rekonstrukce MŠ, pořízení nových vozidel a strojů pro údržbu obcí, dětské a fitness hřiště, naučná lesní stezka, rekonstrukce kapliček v Záhrobí a Závěšíně, oprava části hřbitovní zdi, nový vodovodní a kanalizační řad v lokalitě nových RD u MŠ, repasování hasičské CAS Tatry 815, nová střecha hasičské zbrojnice, rekonstrukce radnice a řada drobných projektů. Snad je tedy něco po uplynulém období vidět. Samozřejmě také je řada rozpracovaných projektů, které jsou připravené na realizaci, a čeká se na některé faktory, které jsem již zmiňoval, aby došlo na realizaci samotnou. Většinou je to financování, které je spojené s dotací od některého z fondů či ministerstva. Jedná se např. o místní komunikace, komunitní dům pro seniory či vybudování multifunkčního sportovního hřiště, které by se u nás jistě hodilo. Co přinese další čtyřleté období, nikdo pochopitelně nemůže vědět, ale jisté je, že se bude muset pokračovat v údržbě obce a jistě se povede některé projekty realizovat, jako např. rekonstrukce Újezdecké ulice.

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem zastupitelům, kteří se poctivě, podle svých možností, účastnili jednání zastupitelstva. Věřím, že spousta rozhodnutí a usnesení, které byly učiněny, byly vždy směřované ku prospěchu občanů a obcí samotných. Rovněž děkuji všem zaměstnancům obce. Bez nich by se řada dnes už automaticky prováděných činností dělala velmi ztěžka. Také administrativa účetnictví, matriky a spisové služby neustále bobtná a dle mého názoru je zbytečně složitá. Takže kolegyním Mgr. Půbalové a Ing. Bobkové děkuji za skvěle odváděnou práci. Děkuji řediteli ZŠ a MŠ Bělčice Antonínu Holubovi za chod školy a školky a jeho příkladnou spolupráci s Městem Bělčice.

Do dalšího období bych si přál, aby se Bělčice a okolní obce modernizovaly, aby k nám přicházelo stále víc a víc lidí. Aby bylo možné stavět nové rodinné domy, přibýlo dětí, které budou navštěvovat mateřskou a základní školu. Přál bych městu pořádné občany, neboť se neustále potýkáme s odpadky pohozenými kdekoli. Není to vzhledné a není to normálně uvažujícímu člověku pochopitelné, proč někdo vyhodí pytel odpadků v lese, u polní cesty či v altánu u naučné stezky, kde nám mimochodem nějácí siláci (spíš tupé hlavy) ulámali informační panely. Po ročním provozu to není pěkná vizitka. Ale i to se prostě děje. Děkuji rovněž všem občanům, kteří se jakkoliv zapojili do chodu obce či se podíleli na pěkném vzhledu obce. Moc si toho vážíme. A třeba dostanu šanci pokračovat v započaté práci i následující volební období.

Pavel Vejšický, starosta města

*Z ničeho se nedá dělat věda,
ani z vědy ne,
natož pak ze života.
J. Werich*

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštík Společenské a kulturní dění v obci

Naši jubilanti...

Životní jubileum

T ak jako růže z poupěte
tíše a náhle vykvete,
tak také v životě ať štěstí
nikdy nepřestává kvéstí.

Ať zdraví, láska, pohoda,
není jen pouhá náhoda.
Ať jako v jarní zahradě
-ve tvých dnech, týdnech, letech-

v radosti, dobré náladě
vše krásným květem kvete.

V měsíci srpnu oslavila životní jubileum:

Marie Konopíková, Bezdědovice (80 let)

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedené jubilantce všechno nejlepší,
hlavně pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Narodili se ...

6. 6. 2018 Oldřich Boček, Bezdědovice, Paštiky 11

Vítáme Tě, Oldřichu, v tom světě mezi námi, ať pýchou jsi a pokladem
šťastných rodičů.

Rodičům blahopřejeme!

Vítání občánků se uskuteční v říjnu 2018. Pozvánka rodičům bude včas
zaslána.

Letní prázdninové sportování

Vítězná trojice Tiskárna - ČAKcup Bezdědovice
14.7.2018

V sobotu 14. 7. 2018 se v Bezdědovicích konal ČAKcup nohejbalový turnaj trojic. Turnaje se zúčastnilo celkem 12 trojic. Tyto trojice byly rozděly do dvou skupiny po šesti trojicích. Po sehrání všech vzájemných zápasů v obou skupinách se podle umístění ve skupině, dále se hrálo vyřazovacím způsobem. O třetí místo si zahrály trojice PITBULL a Břežňák B. Po vítězství 2:0 si třetí místo zajistila trojice PITBULL. V nejdůležitějším zápase turnaje se střetla trojice Tiskárna a KR. RYBA.

ČAKcup Bezdědovice 14.7.2018

Po napínavém zápase vyhrála 2:0 trojice Tiskárna a převzala pohár za vítězství.

Turnaji přihlíželo mnoho diváků, kteří hlasitě povzbuzovali nejen své favority ale i ostatní hráče. Za vzornou organizací turnaje bych chtěla poděkovat organizátorovi Otovi Burianovi ml. Na ceny do turnaje přispěla Obec Bezdědovice. Občerstvení pro všechny bylo zajištěno, o žízňivé hráče i diváky se starala Kateřina Cieslarová. Myslím, že mohu za všechny zúčastněné říci, že to byla povedená akce.

Text a foto: Alena Vestfálová

Pozvánky na říjen

- 12. 10. 2018 Posvícenská taneční zábava, skupina TaHiMel (Taneční hitové melodie) od 21:00 hodin v obecním hostinci
- 14. 10. 2018 Posvícení – průvod obcí s hudbou a posezení na zahrádce před obecním hostincem

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese
www.bezdedovice.cz

Stanování v Bezdědovicích

Za finanční podpory obce a SDH Bezdědovice jsme v sobotu 11. 8. 2018 uspořádali již podruhé pro malé i velké trempy akci s názvem Stanování u potoka. Akce se konala u potoka pod kapličkou a odstartovala v odpoledních hodinách. Nejdříve jsme postavili stany. Ve stanovém městečku jich vyrostlo okolo dvaceti.

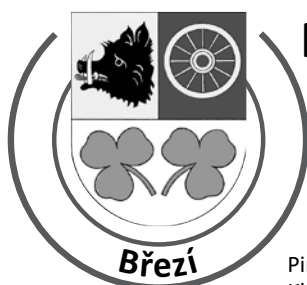
Tentokrát bylo pro děti připravené překvapení v podobě velké nafukovací skluzavky, kterou měly děti k dispozici po celý den. V závěru odpoledne skluzavka nalákala i některé z rodičů, kterým se jízdá též moc líbila. Dalším bodem v programu pro děti bylo natřít barvami velké dřevěné hříby, které vyrostly na loučce u potoka a tam zůstanou jako ozdoba. V našem stanovém městečku nechyběla možnost vykoupat se v připravených rybářských kádích a malých bazénkách, což děti uvítaly. Během odpoledne se měly možnost posílit dobrotami, které napekly maminky. Když zapadlo sluníčko, opekli jsme jako správní trempové buřty a poseděli u taboráku s harmonikou. V zákoutí kempu se celý den peklo prasátko, které bylo bohužel pečené až pozdě v noci, takže mnoho z trempů nemělo možnost ochutnat.

Než se děti začaly chystat na spaní, opět otestovaly svou nebojácnost na noční stezce odvahy. Pak už se vydaly spát a rodiče měli konečně možnost v klidu popovídat. Po ranním budíčku v podobě Rock rádia, který nám připravil náš pan starosta, jsme všichni společně posnídali a začali uklízet a balit. Okolo oběda jsme se rozloučili. Myslím, že druhý ročník této akce se opět vydařil a všichni byli spokojeni.

Podlešáková Iveta

Naši jubilanti

Všem oslavencům, kteří oslavili či teprve oslaví v průběhu září a října svá životní jubilea, přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Pinta Václav	72 let
Kloučková Dagmar	65 let
Polák Josef	65 let
Kubešová Hedvika	73 let
Šperl Karel	72 let

Den dětí

V sobotu 2. června se za hospodu sešlo 20 dětí z Hajan a okolí. Připraveno pro ně bylo odpoledne plné her a zábavy. Děti dostaly za úkol nasbírat cestou za odměnou 10 razítek. Čekala je střelba ze vzduchovky, skákání v pytli, malování na silnici, závody v zatloukání hřebíků a dokonce musely podojit kozu. Příjemným osvěžením během horkého letního odpoledne pro ně bylo lovení skleněných kuliček nohou z bazénku

s vodou. Za kartičku s razítky děti obdržely tašku s dárky, zmrzlinu a kdo chtěl, mohl si opět špekáčky. Největší atrakcí pro omladinu byl však nafukovací skákací hrad, který měla celé odpoledne k dispozici a kde se vyřádili malí i velcí. Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě akce a vedení obce za dárky pro děti a občerstvení.

Hanka Gregorová, knihovnice

Den matek

Druhá květnová neděle patřila v Hajanech všem maminkám. Děti pro ně připravily bohaté občerstvení, k ochutnání byly ovocné špízy s čokoládou, výborné jednohubky i bohatě obložené chlebičky. Recitaci básniček děti proložily krátkými hudebními vystoupeními. Na závěr rozdaly maminkám kytičky a poděkovaly jim za všechnu lásku a péči. Za příjemné odpoledne patří poděkování dětem a obci za sponzorování akce.

Hanka Gregorová, knihovnice

Milí, zlatí!

My, hajanské čarodějnice,

Vás srdečně zveme na

Halloweenský

pochod

Sraz 2. 11. v 18,30 hod před hospodou

Lampionový průvod strašidel

Opékání vurtů

Letní hasičské soustředění

Již osmým rokem proběhlo tradiční letní hasičské soustředění mladých hasičů v chatové oblasti Vrbo v termínu od 16. do 20. 7. 2018. Letos poprvé ve spojení s obcí SDH Tchořovice a s obcí SDH Litochovice.

Náplní soustředění bylo téma Z pohádky do pohádky. Navštívil nás Rákosníček, Pat a Mat, Ferda Mravenec a Chytrá horákyně. Děti vytvořily a vyvěsily vlajky, zhotovily si vlastní triko, svědomitě hlídaly tábor při nočních hlídkách, proběhla ukázka psovoda a dále plnily úkoly k danému tématu. Nechyběla ani oblíbená noční bojová hra. Po celou dobu pobytu panovalo příjemné počasí i atmosféra. Děti si našly nové kamarády, zaspotovaly si a získaly nové zkušenosti.

Čtěla bych poděkovat všem vedoucím za odvedenou práci a trpělivost. Tak příští rok na viděnou.

Za kolektiv MH Hajany Edita Zíková

Vítání občánků

Historicky první vítání občánků v naší obci Hajany se uskutečnilo v sobotu 30. června v 15,00 hodin v kapli sv. Anny. Přivítali jsme celkem tři nové malé občánky – Anežku Melounovou, Václava Novotného a Štěpána Černého. Po dětském hudebním vystoupení se slova ujal starosta obce Miroslav Bláha, který ve svém projevu zmínil důležitou roli rodiny v naší společnosti a poté všem přítomným popřál hodně štěstí, zdraví a radosti ze svých potomků. Všichni noví spoluobčánkové obdrželi od obce pamětní knihu a finanční dar ve formě poukázky. Tato akce byla pro Hajany velkou premiérou a myslím, že dopadla na jedničku, což potvrdili všichni přítomní.

Oslavy v Hajanech

Během víkendu od 28. – 29. července se v Hajanech děly velké věci. Po oba dva dny naše malá víska slavila dvě významná výročí – 700 let od první zmínky o obci a 120 let od založení SDH. V sobotu dopoledne se na nově vybudovaném hřišti začala sjíždět družstva dobrovolných hasičů z okolních obcí a přicházely desítky diváků, kteří si podívanou nechtěli nechat ujít. Než se přítomní vzpamatovali, už se na trávník řítla parta hasičů v dobových kostýmech, které mimo jiné byly použity i ve známém filmu Postřižiny.

S historickou stříkačkou, zapřaženou za kobyly Hvězdou, předvedli hašení požáru starým způsobem a pěkně se při tom zapotili. Od 10,00 hod. se konal „Srandamač“, závody v hasičském útoku. Nejprve své umění předvedli nejmladší hasiči, a pak už se soutěžilo v kategoriích muži a ženy.

Po skončení hasičských závodů a malé pauze se konal turnaj v minifotbálku. Hrál se vždy dvakrát pět minut a zvítězilo družstvo nejmladších hráčů z Hajan. Po celodenním maratonu jsme si sobotní večer zpříjemnili taneční zábavou, kde k poslechu a tentokrát především k tanci hrála benešovská hudební skupina Tahimel. Vyvrcholením večerní akce byl velkolepý ohňostroj, který byl překvapením pana starosty. Jak je naším dobrým zvykem, zábava se protáhla až do brzkých ranních hodin. Po pár hodinách spánku nás čekal náročný nedělní program, kdy jsme také slavili tradiční hajanskou pouť. Po úvodním slově starosty se v kapli sv. Anny konala mše svatá, poté jsme se průvodem odebrali na prostranství před čistírnou peří, kde jsme zasadili lípu svobody. A vedení obce odhalilo památník k výročí založení Hajan.

Ani letos při oslavách nechyběly pouťové atrakce, řemeslné stánky, pro děti se celý den hrálo divadlo a byly přichystány dílničky, ve kterých si nejmenší návštěvníci mohli vyrobit maňáska.

Každý, kdo v neděli přišel, obdržel na památku dárek pro potěšení i na památku. Přípravy na oslavy byly velmi náročné, a proto se sluší poděkovat všem, kteří se na nich podíleli. Odměnou pro nás byla velká účast po oba dva dny a upřímná slova chvály od většiny přítomných.

Memoriál Václava Vaněčka

Dne 1. 9. se v 15 hod. odpoledne měla uskutečnit tradiční akce Loučení s létem. Bohužel letos nám nepřálo počasí a již v noci se spustil vytrvalý déšť, který přetrvával až do odpoledních hodin, a proto jsme se

rozhodli akci zrušit. Avšak večer přesně ve 21,00 hod. byly odstartovány noční hasičské závody v kategoriích muži, ženy, veteráni. Akci zahájil starosta hasičů pan Jiří Jestřáb, seznámil družstva s pravidly soutěže a popřál jim hodně štěstí! Závodů se zúčastnilo 9 družstev dobrovolných hasičů. V kategorii muži obsadili hajanští třetí místo, ženy si odnesly pohár také za třetí místo a v kategorii veteránů obsadili naši muži první místo. Pro vítěze byly připraveny krásné poháry, odměněna byla všechna přítomná družstva.

Skupina UCHO z Blatné nám po ukončení závodů zpříjemnila čas svým hudebním vystoupením až do ranních hodin a vše bravurně odmoderoval pan Karel Zbírál.

Děkujeme všem za pomoc při přípravě akcí i těm, kteří po tak náročném dnu v neděli ráno přišli a pomohli s úklidem.

Zdeňka Jestřábová, místostarostka obce

**Hajanská hospoda Vás
srdečně zve na
Svatomartinskou husu**

Dne 9. 11. 2018 ve 20,00 hod.

Rezervace pečínky do 5. 11. 2018

Telefon: 606 524 522

Stanování v Hornosíně

„Co kdybychom stanovali všichni společně?“ To si řekly děti mezi sebou. A tak vznikl nápad, který děti zrealizovaly a nadchly jím spoustu účastníků. Ti se v pátek 20. července 2018 sešli a vytvořili stanovou vesničku. Rodiče pro své malé ratolety připravili noční bojovou hru.

HČ

Rozloučení s létem v Hornosíně

V neděli 26. srpna jsme se i u nás v Hornosíně loučili s prázdninami a s létem. Pro děti byly připraveny různé soutěže a atrakce. Jakmile ale mladí účastníci rozlučky objevili skákací hrad, bylo rozhodnuto, kde se po většinu času zabaví. Ale mezi dováděním přeci jenom někteří popustili uzdu fantazii a hňoucali díla z modelíny, společně skotačili s dospěláky nebo jen tak poseděli ve stínu na minikolotoči. Nechyběl klasický buřtík pro všechny, ani nějaké to pívko pro dospělé.

Venda Machovec

Pozvánky:

Srdečně zveme na lampionový posvícenský průvod spojený s posezením při muzice a zpívání koled v kapli sv. Floriána. Bližší informace na www.hornosin.cz.

Prázdninový víkend

Hasiči SDH Chlum připravili setkání občanů na 10. -11. srpna. Prázdninový víkend nebyl jen pro děti, ale jak bylo psáno na pozvánce, byl i pro dospělé. Setkání bylo zahájeno v pátek 10. srpna večer na dětském hřišti u obecního úřadu. Promítaly se staré české filmy.

V sobotu odpoledne 11. srpna byl dětský den na „Sázce“. Děti si zahrály hry a nebyly to jen jednoduché hry. Odvážlivci z dětí i dospělých si vyzkoušeli chůzi na chůdách. Ne všichni tuto disciplínu zvládli na jedničku. Ještě o poznání složitější byl přechod „Sázky“ na kládě položené nad vodou. Tuto těžkou zkoušku odvahy a hlavně schopnosti udržet rovnováhu podstoupily jak děti, tak i někteří starší jedinci. Bylo teplo a případná koupel v „Sázce“ soutěžícího odvážlivce jistě osvěžila.

Pro menší děti byly připravené hry na hledání pokladů, skákání v pytlicích a další. Limonádu, koláčky a drobnosti dostávaly děti za splnění úkolů.

V sobotu večer hasiči na dětském hřišti u obecního úřadu grilovali kýtů. K chutné kýtě byly připravené i nápoje. Pro děti limonáda, pro dospělé i pivo. Byl to velice pěkný a povedený víkend.

Lesy v Chlumu

Lesy v Chlumu ale i na Blatensku a v celé republice, jak víme, postihla kůrovcová kalamita. Kalamita nejen, že nekončí, naopak trvá a zvyšuje svoji intenzitu. Napadených stromů i přes neustálou těžbu neubývá, na zpracování dřeva v lesích není dostatek lesních zaměstnanců. Závody na zpracování dřeva jsou přezásobeny, jejich kapacita na zpracování veškerého vytěženého dřeva nestačí. Cena dřeva ve výkupech se v současnosti výrazně snížila – trh se dřevem se téměř zhroutil.

V Chlumu polovina letošního etátu – plánu těžby již byla vytěžena kůrovcovou těžbou. Ekonomické výsledky lesního hospodářství budou touto kalamitou výrazně ovlivněny.

Miluše Kordulová

Informace z Chobota

Začneme kulturou z Chobota. Skoro 3. měsíce před datem velké akce v Chobotě bylo na programu moc a moc práce, jak na obecním úřadě, tak u hasičů. Vše se zvládlo a těm, kteří se hlavně o vše zasloužili, bych chtěla jménem obecního zastupitelstva poděkovat.

5. července 2018 to vše vypuklo. Od 9.30 hodin dopoledne se sjížděli a scházeli rodáci. Rodáků a rodaček se sešlo přes 50. Program byl jednoduchý, jednotlivci se představili a každý o sobě něco řekl. Potom následovalo občerstvení a volná zábava. Odpoledne se rodáci přestěhovali na hřiště, kde začaly oslavy 90. výročí založení našeho hasičského sboru.

Po slavnostním zahájení následovalo stužkování praporů a udělování medailí. Po ukončení této části, začaly závody v požárním útoku. Svoje síly si zde změřilo **16 družstev mužů, 4 družstva žen, 4 družstva mužů veteránů a 1 družstvo žen veteránek**. Po ukončení a vyhodnocení této části k tanci a poslechu zahrála **hudba pana Klímy**. Celé odpoledne uváděl a po ukončení živé hudby pokračoval do nočních hodin **pan Karel Zbiral**. Počasí nám také po celý den přálo, myslím si, že se všem zúčastněným se u nás v Chobotě líbilo, což potvrzovala i velká účast.

Náročný den byl za námi a všem, kteří se starali jak o průběh obou akcí, tak všem, kteří se měli co ohánět ve stáncích s občerstvením a pitím, patří velké poděkování.

Léto je skoro za námi a čekají nás volby do obecního zastupitelstva /sestavena a podána jedna kandidátní listina – nezávislí kandidáti/, snad vše dobře dopadne a obec Chobot zůstane další volební období samostatnou obcí.

Plán akcí na poslední čtvrtletí:

- 27. 10. 2018 tradiční chobotské posvícení
- 1. 12. 2018 připravujeme setkání dříve narozených a rozsvícení vánočního stroměčku.

Tak to je malá zmínka o malé vesničce Chobot

Opustila nás:

Paní Zdeňka Švejdivá, nar. 1930.

Strípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

*„Nežijte život s hněvem a nenávisť ve
svém srdci. Škodíte tím více sami sobě, než
lidem, které nenávidíte.“*

Neznámý autor

Prázdniny i dovolené nám daly vale, předvolební diskuse jsou v plném proudu a podzim se nám suchým listím připomíná již od srpna. Volby do zastupitelstev obcí proběhnou v pátek 5. října a v sobotu 6. října 2018. Ať bude výsledek voleb jakýkoliv, bude to odraz vůle Vás, všech voličů výběrem z 32 kandidátů ze všech našich obcí,

Stalo se po uzávěrce:

- Sobota 29. 9. – Viklanský pouťový turnaj v malé kopané v Kadově

O čem víme, že se chystá?

- Víkend 5. – 6. 10. – Komunální volby
- Sobota 10. 11. – Martinské posvícení, mše v kapličky v Poli
- Prosinec – adventní akce v obcích

Snažíme se, abyste všechno, co se u nás děje, mohli sledovat na našich stránkách www.kadov.net. Děkujeme všem občanům, kteří nejsou lhostejní a posečou si nejen na zahradě, ale i před vraty, zúčastní se brigády, iniciují konání sportovní nebo společenské akce, či seberou zahozený papír.

vt

Kadovské varhany

V letošním roce jsme si v kadovském kostele sv. Václava připomněli významné výročí: 250 let od vysvěcení zdejších varhan. Došlo k tomu v roce 1768 a byla tak završena práce regionálního stavitele varhan Vojtěcha Schreyera. Nástroj odpovídá svou velikostí a zvukovým vybavením (počtem a druhy rejstříků) jak danému prostoru, tak tehdejšímu potřebám

při církevních obřadech. Jedná se tedy o středně velké pozdně barokní varhany. Unikátnost tohoto nástroje spočívá především v tom, že se do dnešních dnů dochoval v téměř autentické podobě. Naprostá většina varhan ze stejného období byla již totiž opakovaně přestavěna, rozšířena, zásadně opravena nebo zničena. U kadovských varhan došlo pouze na počátku 20. století k rozšíření pedálového rejstříku a též k instalaci elektrického kompresoru, který nahradil původní mechanické měchy (ty však zůstaly na kůru zachovány a jsou stále částečně funkční). Nástroj byl pochopitelně průběžně udržován a opravován. K zásadnější opravě došlo v sedmdesátých letech minulého století, kdy byl i chemicky ošetřen proti larvám červotoče, které dřevo píšťal i ostatních částí napadly. Účinnost chemické ochrany je ale omezená a po roce 2000 se začal stav opět výrazně zhoršovat. Z iniciativy starostky obce Kadov, místních nadšenců i církevní správy byla v r. 2008 zpracována odborná expertiza aktuálního stavu. Ta konstatovala, že bez rychlého zásahu budou varhany nenávratně ztraceny. V následujících letech byla zásluhou pí Tomanové zřízena veřejná sbírka, do které začali přispívat návštěvníci každoročně pořádaných koncertů. Díky vybraným penězům, příspěvků obce Kadov a prostředkům z grantu na obnovu památek se na přelomu roku 2015/16 podařila rozsáhlá oprava píšťal a hracího stolu. Stála téměř půl milionu. V této době byl nástroj skutečně již v havarijním stavu. Varhany byly kompletně rozebrány, napuštěny chemickým ochranným roztokem a zničené dřevěné části píšťal i kláves doplněny novým materiálem. Práci provedl renomovaný odborník na opravy historických varhan p. Valenta. Tímto zásahem byly varhany nepochybně zachráněny.

V letošním roce, těsně před srpnovým koncertem, p. Valenta nástroj doladil a opravil drobné závady způsobené především tím, že se na varhany pravidelně nehraje. Také jsme si upřesnili, jak by bylo třeba v opravě pokračovat. Ve velmi špatném stavu je totiž dřevěná vyřezávaná výzdoba nástroje. Ta se na řadě míst již rozpadá a brzké chemické ošetření se jeví jako nezbytné. Na tuto opravu by snad mohly stačit peníze z veřejné sbírky. Dalším, finančně mnohem nákladnějším krokem však bude generální oprava tzv. vzdušnic, tedy dřevěných rozvodů vzduchu uvnitř varhan. Zde bude opět potřeba alespoň půl milionu. V našem úsilí budeme i nadále pokračovat, aby unikátní kadovské varhany byly zachovány i pro další generace.

Aleš Kaňka

Poznámka z obce:

Na koncertě 11. 8. 2018 bylo vybráno 11 300,- Kč a aktuálně je na účtu sbírky 46.282,- Kč, děkujeme všem.

Rybáři v Poli

V sobotu 21. července se v Poli uskutečnily 2. Rybářské závody. Bylo celkem 22 rybářů. Začátek prezentace se uskutečnil v 7:30 hodin. Závody trvaly od 8 do 13 hodin. Startovní bylo i s klobásou za 100 Kč. První místo Rudolf Bezpalec s 227 body, druhé místo p. Růžička s 205 body a třetí místo Adélka Čadová se 184 body. Největší úlovek chytil Milan Eibl v 8:10 a to 44 cm kapra. Celkem se chytilo 42 ks ryb. Tento rok jsme měli opravdu moc pěkné poháry a za ně moc děkujeme naší starostce V. Tomanové.

Máme v plánu příští rok udělat i dětskou kategorii. Děti byla téměř polovina z přihlášených. Tak příští rok: Lovu zdar!

Text a foto Markéta Čadová

1. místo Rudolf Bezpalec

2. místo p. Růžička

3. místo Adélka Čadová

Cena za největší úlovek Milan Eibl

Léto v Kocelovicích

Léto u nás v Kocelovicích letos proběhlo velice klidně. Tradiční fotbalový turnaj, který se loni konal již po jednadvacáté, nebylo možné tento rok připravit, neboť na fotbalovém plácku si na jaře udělali mejdan divočáci. Následky jejich řádění se nám bohužel nepodařilo do začátku léta napravit, tudíž jsme se museli této oblíbené sportovní akce pro tentokrát vzdát. Pevně doufáme, že příští rok se nám dvaadvacátý ročník fotbalového turnaje podaří uspořádat.

Jak známo, v Kocelovicích se slaví pouť bartolomějská a tato letos připadla na poslední srpnovou neděli (předposlední prázdninovou). Pouťová neděle se nesla v komornějším duchu, neboť k nám letos nezavítali ani komedianti, z čehož byly nejvíce smutné samozřejmě děti, ale i dospělákům jejich přítomnost scházela - přeci jen bez kolotoče a střelnice není pořádná pouť. V sobotu před poutí hasiči uspořádali v místní hospůdce pouťové posezení spojené s grilováním vepřových kýt. Přes nepříliš příznivé počasí se sešlo velké množství lidí a dobrá nálada panovala až do pozdních večerních hodin.

O týden později začal dětem nový školní rok. Aby jim návrat k povinnostem zpříjemnily, zorganizovaly místní ženy v sobotu 8. září odpolední „Rozloučení s prázdninami“. Pro děti byla připravena řada zábavných úkolů, za jejichž splnění čekala malá školáky i předškoláky sladká odměna. Jednou z disciplín, jež si děti mohly vyzkoušet, byl „sestřik plechovek pomocí hasičské techniky“, kterou pro ně připravili mladí hasiči. Nakonec si všichni zúčastnění mohli opět u připraveného ohýnku špekáček.

Tak skončilo léto v Kocelovicích a mně nezbyvá než Vám popřát co nejhezčí začátek podzimu.

Tereza Valachová

Přehled počasí v červenci a srpnu 2018 v Kocelovicích a blízkém okolí

Letošní letní prázdniny se vydařily. Po velmi studeném začátku července se rychle oteplilo a teplé a slunečné počasí trvalo až do konce srpna. Červenec 2018 byl teplotně mírně nadnormální, jeho průměrná teplota byla 19,9°C, normál je 17,6°C. Nejvyšší teplota byla naměřena 31. července a to 32,3°C. Nejnižší teplota byla naměřena ve studeném začátku měsíce 2. července, 4,3°C., v 5cm nad zemí 0,7°C. V červenci byly dva dny tropické (30°C a více) a 20 dnů letních (25°C a více). Srážkově byl červenec podnormální, spadlo 66,4 mm srážek, normál je 80,9 mm. Nejvíce srážek spadlo při bouřce 21. července, 18,0 mm. V červenci byly tři dny se srážkou přes 10mm, ale byly to srážky přeháňkové při bouřkách, které rychle odteklý. Výpar byl v červenci 119,7 mm, vláhový deficit pokračuje. Sluneční svit byl v červenci výrazně nadnormální, slunce svítlo 274,4 hodin, normál je 236,8 hodin. Nejdéle slunce svítlo 3. července, 16,0 hodin. Vítr v červenci byl v pěti dnech silný s maximálním nárazem 18,2 m/sek dne 25. V červenci bylo 12 dnů s bouřkou, bouřilo 15 hodin a bylo zaregistrováno 1448 blesků.

Srpen 2018 pokračoval v ohřevu, byl silně teplotně nadnormální, průměrná teplota byla 20,9 °C, normál je 17,1°C. (V roce 2015 byl ještě teplejší, 21,8°C). Nejvyšší teplota byla naměřena 9. srpna, 33,6°C, nejnižší pak v závěru měsíce, kdy se ochladilo, 27. srpna a to 4,0°C, v 5 cm nad zemí dokonce jen 0,1°C. V srpnu bylo 13 tropických a 23 letních dnů. Srážkově byl srpen katastrofálně suchý, spadlo pouze 15,0 mm srážek, když normál je 79,3 mm. Více než třetina srážek spadla 31. srpna, 5,5 mm. Výpar v srpnu byl vysoký 137,6. V srpnu bylo pouze 10 dnů se srážkami, převážně velmi slabými do 3 mm. Letošní srpen byl nejsušší od zahájení měření v roce 1975. Sluneční svit byl v srpnu nadnormální, slunce svítlo 266,5 hodin, normál je 228 hodin. Nejvíce slunce svítlo 6. srpna, 14,9 hodiny. V srpnu bylo 13 dnů s bouřkou, bylo zaregistrováno 1461 blesků. Bouřky se obešly bez katastrofických jevů. V srpnu 2018 nebyl silný vítr (max. náraz 14,9 m/s 6. srpna).

O letošních prázdninách vyšli v naší oblasti naprázdno houbaři. Kvůli suchu houby nerostly.

Vladimír Kovář, 1. 9. 2018
meteorologická stanice Kocelovice

Veselka

V naší obci po dlouhé době byla v pátek 29. června veselka. Týden před jejím konáním postavila mládež novomanželům ozdobenou bránu. Ženy přišly zatáhnout a popřát novomanželům hodné štěstí na společné cestě.

Marie Kovářová

Výprava

Ve středu 25. července se ženy vypravily k přátelům k „Mostáku“, naposledy tam byly v roce 2015. Po cestě je vždy veselo. Než jsme dorazily, tak jsme se všechny převlékly u lesa do havajského. U známých se povídalo, opékaly se buřty i popíjelo dobré víno. Domů jsme se vypravily po 22. hodině, protože ještě většina žen pracuje. Nemělo to jako vždy chybu, tak snad zase příště.

Marie Kovářová

Škody po bouře

2. srpna se v odpoledních hodinách přihnala bouřka, která napáchala škody v obecním lese v Luhu směrem na Mračov. Vzalo to šmahem stromy, které jsou vyvrácené a ulámané jako sirky. Též se to přehnal v lesích u Lomce a v chatové oblasti spadl strom na auto a elektrické vedení.

Ve vesnici se našťestí nic nestalo.

Kam se podělo?

Veselá příhoda se špatným koncem - odlož si na chvíli starší zachovalé sportovní kolo k hradbě, kde se stárá staré železo za kontejnery s plasty. Pak přijdeš a kolo je fuč. Nejdřív ti napadne, že si asi někdo udělal legraci a schoval ho. V tomhle případě si určitě někdo myslel, že patří do starého železa - jak jinak, kolo se zatím nenašlo.

Marie Kovářová

Za pohádkou na vršek

velká borovice a krásný křížek se nachází vpravo u lesa směrem k rybníku Mostenský. To je náš „Pohádkový vršek“. Ozdobila jsem jej pohádkovými postavičkami, pořádek v lese tam hlídá Rumcajs, Manka i Cypísek, tajemství střeží Sněhurka a sedm trpaslíků. O své šikovnosti Vás budou přesvědčovat Pat a Mat, uvidíte tam i vodníka s hrnečky. Krakonoš a jeho sojka jsou tu asi jen na návštěvě, ale i u nás i v Krkonoších v zahrádkách většina kytiček uschla, protože bylo velké sucho. Jsou tam další postavičky, některé měním podle ročního období jako Velikonoc nebo Vánoc.

Marie Kovářová

Pracovní prázdniny v MŠ Lnáře

Prázdniny bývají časem odpočinku a načerpání nových sil do dalšího školního roku. Ty letošní v naší školce byly ale jiné. Prvotně mělo dojít pouze k odstranění nerovnosti na podlaze ve třídách. Ale jak to bývá, při opravách ve starších budovách se vždy projeví nějaký problém.

Někdy menší, jindy větší. A tak tomu bylo i v naší mateřské škole. Po důkladném prozkoumání podlah bylo zjištěno, že tyto jsou naprosto nevyhovující v celé ploše. A tak nastal velký boj s časem. Nové betonové podlahy ve třech třídách vyžadovaly delší čas na vyschnutí. A k tomu nám dopomohlo letošní horké léto. Nebylo dobré pro přírodu, ale nám pomohlo k tomu, abychom zvládli vše potřebné před zahájením nového školního roku.

Po vyschnutí betonu následovalo malování tříd a pak položení nových podlahových krytin. Generální úklid s nastěhováním nábytku a vybavením všech tříd byl posledním krokem této velké rekonstrukce. Všichni zaměstnanci mateřské školy se na této akci podíleli i v době své dovolené. Snažili se o to, aby byly prostory uklizené a vytvořeno útulné prostředí pro děti. Za to jim patří velké poděkování. A nejen jim. Poděkování patří též Obci Lnáře – starostce pí Stanislavě Maškové a místostarostovi p. Ing. Josefu Honzovi. Dále Zemědělskému družstvu Lnáře, v jehož budově se mateřská škola nachází – předsedovi p. Josefu Melánovi. Všichni se postavili ke vzniklému problému čelem, pružně reagovali na danou situaci a zajistili rychlou rekonstrukci podlah.

Vše se stihlo a my mohli 3. 9. 2018 zahájit školní rok a přivítat všechny děti ve vylepšeném prostředí. Přejeme všem dětem rok plný radostí, spokojenosti a nových zážitků. Ať se všem v naší mateřské škole líbí.

Alena Mašková

Loučení s létem s květinami

Lnáře se rozloučily s létem po svém. A jak jinak než tradiční, v pořadí již šestou výstavou jirín od Lnářského pěstitele Svatopluka Masopusta. V letošním roce prozářilo výstavní prostory tvrze 62 odrůd v celkovém počtu 470 květů. Na všechny jiriny ze zahrady Masopustových se samozřejmě nedostalo, vždyť 198 odrůd by se do prostor, které máme k dispozici, ani nevešlo. Nejvíce se samozřejmě líbily květy velké, s průměrem květu nad 20cm. Ty, co nesou ve svém názvu Mas, jsou kousky vyšlechtěné panem Masopustem. Vlastní největší sortiment velkokvětých odrůd (Ø nad 20cm) ve střední Evropě.

Podle jeho slov nedělá rozdíl mezi výstavou ve Lnářích a výstavami v Německu (Bundesgarden show) nebo mezinárodní výstavou v Pardubicích, odkud si vždy přivezl medaile – v minulých letech zlatou za jirinky k řezu a bronzovou za venkovní výsadbu. Letos na výstavě v Pardubicích obdržel Pohár za největší odrůdu - bílá Valter Hardisky

o Ø 29cm, Pohár za barevnou sortu Harvey Coop, Pohár za vlastní novošlechtění oranžová obří sorta Mas Murray.

Letošní výstava byla o to jedinečnější tím, že se Masopustovým podařilo v letošním parném létě udržet květiny ve výborné kondici. Hned po výstavě se rapidně ochladilo - ve Lnářích občané naměřili i teploty kolem nuly, které jiřinám zrovna nesvědčí. Jeho jiřinky jsou pěstovány v celém světě, např. v USA, Velké Británii, Francii a Japonsku. Letošní Lnářskou výstavu navštívilo přes 200 návštěvníků a další tuzemští i zahraniční milovníci jiřin navštívili jeho zahradu. Pro ty, kteří letošní výstavu propásli, dobrá zpráva, 7. ročník výstavy se uskuteční opět na Tvrzi ve Lnářích poslední týden v srpnu 2020. Dle slov pana Masopusta: „Budeme-li živi a zdraví“.

Za Tvrz Lnáře Helena Hrušešová

Hravé umění na Tvrzi

Tvrz Lnáře nabídla v době letních prázdnin výstavu pro malé i velké. Členitý prostor vyplnily dřevěné hračky a „drobné kousky“ užitého umění sochaře, designéra a tvůrce hraček Michaela Pavlovského. Barevné, vtipné hračky, sedačky, krabice, držáky, stojánky a další vybavení zejména do dětských pokojů s humorem a vtipem mohou u dětí i dospělých navozovat dobrou náladu a příjemnou pohodu.

RV

Zemědělství na Lnářsku po 2. sv. válce

(citace z Lnářské kroniky Zápis z roku 1957)

„ ... - již v únoru a březnu proslýchalo se že má být v naší obci jako v mnoha jiných založeno JZD. Několikrát byly u nás zaměstnanci „Jednoty“ z ústředí v Blatné. Spolu s některými členy KSČ navštívily jednotlivé hospodáře a přesvědčovali je o výhodách společného hospodaření. Větší hospodáři byly též svoláni na 1. března do hostince p. Matouška, kde s nimi výše jmenovaní prodebatovaly předpoklady pro družstvo. Schůze ani soukromé návštěvy neměly náležitýho výsledku a ustalo další přesvědčování.

- při květnových volbách dal si nový MNV jako hlavní úkol založit JZD. Červen uplynul v který byla nepřízní počasí značně zdržována. Až 13. července večer sešla se zemědělská komise na NV aby pracovala na rozpisu plánu řepky a cukrovky.

- asi o 10. hodině dostavili se zástupci zemědělského odboru ONV. Vraceli se právě ze sousedních Zahorčic, kde se rolníci v odpoledních hodinách rozhodli založit družstvo. Vyzvaly přítomné členy zem. komise, aby zanechali rozpisu a dohovoreli o důležitý krok, založení družstva. Po delší debatě přítomní rolníci uznaly správný názor pracovníků ONV a rozhodli se podepsati přihlášky příští den, tj. v neděli 14. července. Druhý den o 10. hodině dopoledne vyzval místní rozhlas členy zem. komise aby se dostavili na MNV k podpisu, a zároveň vyzival občany aby následovali příkladu sousední obce Zahorčice a vstoupili společného hospodaření.

- v obci byl přítomen před. MNV s vedoucím zem. odboru, kteří spolupůsobili při nábore členstva. Během dopoledne přihlásilo se

několik občanů s celkem nepatrnou výměrou půdy. Na odpoledne byli rozhlasem pozváni do úřadovny další rolníci, kteří po krátkém rozmyšlení podepsali. Po nich přicházeli dobrovolně až do večera větší i menší rolníci a zapisovali se do tvořícího se nového kolektivu. Rozhlas vyhrával novým členům a do večerních hodin žila obec ve vzrušeném tempu. Zbývající rolníci přicházeli druhý den a ještě v úterý. Nakonec zbylo 5 menších hospodářů. Mnozí menší hospodáři zaměstnaní u různých stav. podniků a jinde. Vložili do společného hospodaření sice své hospodářství, ale vstoupili pouze jejich manželky. Sami hodlají setrvat na svých pracovištích a na společném hospodaření se nepodíleli. Jejich poměr bude ještě řešen a urovnán k potřebám družstva.

- na úterý 16. července byla svolána ustavující schůze do místnosti zdejšího kina. Na schůzi byli zástupci ONV. Po počáteční vzrušující debatě ohledně předsedy byly provedeny volby vedením představenstva a revizní komise. Předsedou zvolen Jaroslav Kub.

- usouzeno že žně si sklídí každý sám, otavy společně, společně vybírání brambor, svod dobytka k 1. září. Schůze představenstva každý týden, členská 1 za měsíc. První členská schůze konána u p. Matouška 27. července, druhá na „Panské“ 3. září. Na druhé schůzi došlo ke změnám ve vedení.

- mezitím se změnilo ustanovení zakládající schůze o společné sklizni otav, které si každý sám usušil a pak byla odvažována a svážena do skladů u větších rolníků. Rovněž brambory nebyly vybírány společně, pouze podíl určený na sadbu každý odvážil a uskladnil na kretech. Část byla dodána na lihovar na protidodávku a usušena. Sady došlo 262 q a byla kryta.

Dobytek byl sveden až 23. října a následující dny do 30 stájí. 14 stájí dojníc a 16 mladý dobytek.“

Marie Vrátná
(pokračování příště)

Lom

Naši jubilanti

V září oslavil pan Karel Vejšický z Lomu 83. narozeniny.

Jubilantovi touto cestou blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně pevně zdraví, štěstí a životní pohodu.

Václav Kafka, starosta

Pozvánka

Tradiční rozsvěcení vánočního stromu v Lomu se uskuteční v neděli 2. prosince od 16.30 hod. Touto cestou zve obec Lom všechny občany na tuto akci. Jako každým rokem bude připraveno pro všechny zúčastněné malé občerstvení v podobě vánoční štolky a punče.

Václav Kafka, starosta

O dění v TJ Lom

Podpořit dobrou věc a otestovat formu před novou fotbalovou sezonou, bylo cílem tradičního fotbalového turnaje. V sobotu 4. srpna se na fotbalovém hřišti v Lomu uskutečnil již 39. ročník fotbalového turnaje - Memoriál Míly Vaňáče a Jiřího Himla - o putovní pohár starosty obce Lom. Zúčastnila se ho čtyři mužstva: TJ Sokol Sedlice I. B třída, TJ Blatná B, FK Junior Strakonice B a domácí TJ Lom, všichni účastníci okresního přeboru Strakonicka. Letošní ročník se odehrál s mottem „TJ Lom podporuje dětský domov“. Z kvarteta účastníků si stejně jako před rokem nejlépe počínala Sedlice, která ve finále přetlačila béčko Junioru, jež je nováčkem okresního přeboru, až v penaltovém rozstřelu. Pořadí na stupních vítězů uzavřela blatenská rezerva a čtvrté místo zbylo na domácí.

To až tak nevdalo, protože jsme se rozhodli, že pomůžeme dětem, které to potřebují. Na závěr akce jsme předali finanční obnos, dětské oblečení, hračky a plyšáky, které věnovali členi TJ, naši hráči a fanoušci, zástupkyně Dětského domova ve Zvíkovském Podhradí Jitce Prokopcové.

Výsledky: Semifinále:

Sedlice - Blatná 4:1, Junior - Lom 5:0; o třetí místo Blatná - Lom 2:0; finále Sedlice - Junior B 1:1 a penalty 5:3.

Ocenění: Cenu pro nejlepší hráče turnaje si odnesli Martin Běloušek – Sedlice; Petr Cibulka – Junior; Jaroslav Chlanda – Blatná; Jan Kačírek – Lom.

Všechna utkání řídil sudí Paleček, jemuž asistovali Vojta Nový a Ondra Nový, Petr Mikeš a Karel Šorna.

Ceny předávali starosta obce Lom Václav Kavka a zástupkyně Dětského domova Jitka Prokopcová.

za TJ Lom Jiří Čabrádek
předseda TJ

1318 – 1918 – 2018

**První světová válka a ohlas
vzniku republiky na Lnářsku**

Čtení z kronik a dalších dokumentů

sobota **27. října 2018 od 18:00**

zasedací síň obecního úřadu Lnáře

Vysazení Lípy republiky
u božích muk mezi Lnářemi a Zahorčicemi

neděle **28. října 2018 od 14:00**

Akce se konají u příležitosti oslav 700. výročí první písemné zmínky o Lnářích a 100. výročí vzniku republiky.

(příspěvky bez korektur redakce)

V Mačkově založili klub stolního tenisu, aby si zahráli nohejbal

Mačkov- Zní to asi trochu divně, přesto je to tak. V Mačkově nově založili klub stolních tenistů, který jako svoji veřejnou premiéru uspořádal turnaj v nohejbale dvojic. Co kdyby si tedy kupříkladu šachisté střihli takovou formuli? Ale to je samozřejmě nadsázka!

Předseda nového mačkovského uskupení Jiří Kolář byl s účastí na nultém ročníku maximálně spokojený: „Osm dvojic napoprvé-to vůbec není špatné,“ soudí pinčesový guru. Ten dokázal, že je stejně zdatný s míčem jako s pálkou u zeleného stolu. Spolu s Michalem Brabcem napsali úvodník nového sportovního seriálu zlatým písmem. Statečně jim ve finále odolávali Ondřej Míka a Leoš Peroutka, leč zkušenosti a léty vytrénované kopy síly zdatných buvolů převážily mládí a větší mršnost. Pomyslný bronz uhájilo duo František Černý a Zdeněk Pangrác. « Protože se jednalo o nultý, zkušební ročník, šli jsme do toho zatím bez

cen. Zato si mohli nohejbalisté za symbolické startovné pochutnat na pečeném beránkovi, kterého dal do placu náš klub. Paní hostinská se zase starala o plynulý přísun tekutin. Počasí stoprocentně vyšlo, takže co víc si přát,» shrnul podmínky na asfaltovém placi Jirka Kolář.

Příště už se u sítě bude bojovat o trofeje a věčné odměny. Rozjezd vyšel, takže proč nepokračovat?

Vladimír Šavrdra

Co se událo:

5.-6. 7. -Splouvání Otavy

28. 7. -Nohejbalový turnaj s pečením beránka

8. 9. -Loučení s létem-letní kino na hřišti, opékání buřtů.

pozvánka:

27.10.-setkání důchodců, vítání občánků a zlaté svatby

10.11.mariášský turnaj

30.11.-vázání věnců

1.12. -rozsvícení vánočního stromu a zpívání koled

7.12. mikulášská nadílka

Spolek přátel žaludského esa a mačkovská hospůdka srdečně zvou širokou mariášnickou veřejnost na 2. ročník turnaje ve voleném mariáši. Ten se bude konat v sobotu 10.listopadu ve společenském sále obecního domu v Mačkově. Prezentace bude probíhat od 10.30 hodin. První list bude vyneseno úderem pravého poledne. Občerstvení i pěkné ceny zajištěny!

Rok 2018 bude rekordní v historii našeho městyse a velmi optimisticky můžeme vyhlížet i následující roky.

Je sice teprve září, ale jelikož vše podstatné v tomto roce se již odehrálo, víme, že v roce 2018 dosáhneme historicky rekordního výsledku. Předpokládáme příjmy kolem magické hranice 60 mil. Kč a přebytek cca 25 mil. Kč. Pro srovnání uvedu například rok 2001, kdy městys měl příjmy 8 mil. Kč, hospodaření obce skončilo schodkem 2 mil. Kč. Stav finančních prostředků na účtech městyse očekáváme na konci roku 2018 22. mil. Kč. Navíc v červnu jsme z dotace splatili úvěr na předfinancování přístavby MŠ ve výši 24.912.351,15 Kč, a tak městys nemá v současné době žádné dluhy! Vzhledem k dynamickému rozvoji městyse výrazně narůstají naše daňové příjmy, pokud ještě ekonomika ČR chvíli vydrží nasazené tempo, víme, že městys bude moci v příštích 4 letech investovat z vlastních prostředků, to znamená i bez úvěrů a dotací více než 60 mil. Kč! Navíc je v současné době rozjednán odkup plynárenského zařízení firmou E.ON. Jedná se o 3 úseky plynovodu, které obec v 90 letech zapomněla převést. Pokud se tento odkup podaří uskutečnit, byly by to další 4 mil. do našeho rozpočtu!

Z letos dokončených investic připomenu ty nejvýznamnější. V březnu jsme otevřeli novou mateřskou školu, v červnu nový lehkootletický areál u základní školy, vybudovali jsme multifunkční hřiště v Lázu, které mohou využívat i ostatní obce městyse, vyměnili jsme okna a interiérové dveře na radnici, provedli revitalizaci parku u pomníku padlých, nakoupili jsme kloubový nakladač, který by měl výrazně zefektivnit práci našich „technických služeb“, zafinancovali jsme novou komunikaci a kanalizaci na Baborčici, opravu cesty k Letnímu areálu, odbahnili jsme rybníky na koupališti a v Podolí, zásahové jednotce hasičů v Radomyšli jsme koupili novou přenosnou motorovou stříkačku, restaurovali jsme věžní hodinový stroj HAINZ z roku 1895 atd. **S financováním investičních ale i dalších akcí nám opět výrazně pomohly dotace v celkové výši 30 mil. Kč, když určitě stojí za zmínku, že z 9 podaných žádostí jsme byli 100 % úspěšní.** Konkrétně jsme získali dotace na přístavbu MŠ, včetně úroků z úvěru na předfinancování této akce, na lehkootletický areál u ZŠ, výměnu oken a dveří na radnici, VPP, hasičskou stříkačku, pouť, restaurování hodin, nákup stanu a pivních setů a oslavy 100 let republiky.

Jelikož jsme na konci volebního období, chci poděkovat všem občanům, zejména těm, kteří nám pomáhali nebo jakýmkoliv způsobem pozitivně prezentovali Radomyšl. Někteří pomohli více, jiní méně, ale pro nás je pomoc i to, když se nehádáte se sousedy, udržujete okolí svých nemovitostí, nebo když nám neházíte pomyslné klacky pod nohy a my můžeme maximum energie věnovat práci prospěšné pro náš krásný městys a jeho občany.

Luboš Peterka, starosta

ČEVAK vyplatil městysu za rok 2017 nájmené ve výši 467.745,-Kč

Firma ČEVAK předložila zastupitelstvu výúčtování nájmeného podle „Smlouvy o nájmu za účelem správy a provozu veřejného vodovodu“

za uplynulý hospodářský rok od 1. 4. 2017 do 31. 3. 2018 (částky jsou bez DPH):

Nájemné zaplacené v roce 2017	153.400,-
Doplatek nájemného	233.166,-
Ostatní náklady	1.257.948,-
Náklady celkem	1.644.514,-
Zisk	100.651,-
Celkem	1.745.165,-
Tržby za vodné a stočné celkem	1.745.165,-

Znamená to, že za uplynulý hospodářský rok získá městyš nejvyšší nájemné v historii za provoz vodovodu ve výši 467.745,- Kč vč. DPH.

Je to skvělý výsledek vzhledem k tomu, že ještě před několika lety jsme provoz vodovodu museli výrazně dotovat. Hlavními faktory, které způsobily tento pozitivní vývoj, jsou rozvoj městyse, bytová výstavba, nárůst počtu obyvatel, rozvoj místních firem, investice do oprav a modernizace vodovodní sítě a profesionální správa firmou ČEVAK. To vše při minimálním nárůstu ceny vody a to i po napojení na Jihočeskou vodárenskou soustavu. Podobná cesta nás čeká také u kanalizace. Tady jsme však teprve na startovní čáře, když provoz kanalizace je ročně ve ztrátě kolem -500.000,- Kč. Firma ČEVAK, která má od začátku roku ve správě také naši kanalizaci, postupně zjišťuje její technický stav. V první zprávě se uvádí, že ČOV je neustále hydraulicky přetěžována velkým objemem nátok balastních vod, které brání správnému fungování čistírenských procesů. Městyš sice nedávno vyměnil 800 m kanalizace před ČOV, která byla v havarijním stavu, čímž výrazně snížil množství vody, která v tomto úseku do kanalizace prosakovala, jelikož leží v močálu, ale je to stále málo, neboť převážná část kanalizace je více než 50 let stará. ČEVAK zahájil prověřování funkčnosti kanalizační sítě, při kterém zjistil její špatný technický stav a také nevyhovující fungování odlehčovací komory (OK1 a OK2). Na základě této zprávy městyš objednal u firmy ČEVAK stavební úpravy OK 2 s tím, že náklady budou fakturovány dle skutečně provedených prací. Co se týká stavebních úprav OK1 budou upřesněny po provedení monitoringu kanalizační sítě a zpracování projektové dokumentace. Dále objednal monitoring kanalizační sítě. Monitoring bude probíhat po etapách a cena za každou etapu bude projednána s objednatelem tj. městysem Radomyšl. Rovněž bude nutné provést geodetické zaměření kanalizace. Práce je nutné realizovat co nejdříve i proto, že stávající rozhodnutí o vypouštění odpadních vod z ČOV do vod povrchových, které vydal MěÚ Strakonice dne 5. 3. 2009, končí 30. 4. 2019.

Luboš Peterka, starosta

Co nás čeká?

Po loňském úspěchu bychom rádi zopakovali Výstavu duchů, dýny a strašidel v komendě. Pro děti bude opět světýlkový průvod a na jeho konci divadlo. Tradiční vánoční trhy, divadlo pro děti, zvonkový průvod, návštěva Mikuláše do rodin. Pevně věřím, že ve spolupráci se školou i vystoupení v kostele a vánoční výstava.

ZO ČSŽ

Kabelkový veletrh

I v letošním roce jsme se zapojily do akce sběr kabelek na podporu nadaných dětí z dětských domovů. Po loňském ohromném odevzdaném množství jsme nečekaly, že jich bude tolik. Sešlo se jich 46, krabice bižuterie, knihy i hračky.

Všem moc děkujeme a věřte, že i ty poškozené kabelky splní svůj účel. Jdou na materiál do šikovných rukou klientů chráněných dílen. Ty pěkně ještě někomu udělají radost a za ty peníze si pár dětí splní svůj sen.

ZO ČSŽ

Foto Kabelky,
autor Petr Škotko

Zprávičky z DPS

Na první pohled to u nás vypadá, že se nic neděje. Ale to není pravda. Pan Šíp nám obnovil starý zarostlý záhon tak, aby tam pořád něco kvetlo. Pěkně postupně. A tak pohled z okna na rozkvetlý, barevný záhon obyvatele vždy potěší. Díky šikovnosti pana Hoštičky mají na balkonech velké truhlíky plné květů. Někteří i rajčata a bylinky. Paní Maruška dokonce pečuje o květinový záhon a vysadila krásné hortenzie. Toto vše by nemohlo fungovat, kdyby obec nepomohla se zajištěním vody a se zaléváním. Došlo k postupné výměně starých elektrických sporáků, k opravě digestoří, k opravě vrat. Drobné opravy zajišťuje spolehlivě pan Rončka. Ani nám se nevyhýbají, a tak občas někdo musí do nemocnice. Bohužel po dlouhé nemoci nás opustil spolubydlící, kamarád. Všem nám bude chybět. Nicméně té dobré nálady je u nás více, a tak si myslím, že nám nic nechybí a žije se tu dobře.

B.M.

Malí hasiči soutěžili v Leskovicích

O víkendu 25. – 26. srpna se v Leskovicích na Drahách konalo „hasičské odpoledne“ plné soutěží a her. V sobotu jsme s dětmi začínali soutěží v požárním útoku, kde jsme měli dvě družstva z Leskovic a jedno z Katovic. Hosté vyhráli, ale krásné medaile si odnesl každý.

Poté následovalo několik stanovišť, kde děti získávaly razítka za splněné úkoly, jak jinak než s hasičskou tematikou. První úkol bylo smotání hadice, u druhého si všichni mohli zkusit na figuríně základy první pomoci spolu s profíkem ze záchrané služby. Třetí stanoviště byla chůze po laně. Na čtvrtém místě jsme museli poznat hasičské náčiní a o něco složitější topografické značky. Mladé hasiče to ale nezaskočilo, jelikož to dávno znali. Posledním úkolem byl běh na šedesát metrů s překážkami. Tato náročná disciplína byla na čas, nejlepší byla Lucka Bláhovcová. Jako doprovodný program byl běh králíků přes překážky, což nás hned na začátku velmi pobavilo. Nesměl chybět ani skákací hrad. Večer jsme po kotlíkovém gulášku a výborných klobáskách ještě s místními dětmi prošli cestu kolem rybníka „Oblož“, kde jsme dle úryvků z pohádek hádali, o jakou pohádku se jedná. Samozřejmě za sladkou odměnu.

Odvážnější z nás na Drahách i přenocovali ať už ve stanech nebo v nejrůzněji upravených autech, kde vzhledem k zimě bylo asi podstatně tepleji.

Ráda bych závěrem poděkovala všem, co s touto akcí jakkoliv pomohli, a všem dětem za to, že s vervou sobě vlastní celý den absolvovaly a náležitě si ho všichni užili.

Michaela Kadečková

Obec baráčníků Radomyšl

Většina z vás ví, že se letos, vždy po dvouletém období, opět konala 11. 8. 2018 v Sedlci „*Krajčářská slavnost*“, je to akce známá celému okolí. Obec Baráčníků v Radomyšli dostala již začátkem roku pozvánku, aby uvedla své kroje a postarala se o krojovou přehlídku. Rádi jsme vyhověli a při této příležitosti předvedli *kroj doudebský, blatský, kozácký, prácheňský, středočeský, plzeňský, chodský a Českou Mařenku*. Mile nás překvapila reakce diváků, vřelým potleskem hodnotili naši snahu ukázat a komentovat lidové kroje, o které se celá léta staráme. Přehlídkou provázela paní maminka OB Jůzková Zdenka, tetičky Vávrová Jana, Hřebíčková Marie, Tomášková Dana, Šůsová Vlastimila, Hřebíčková Štěpánka, Kovářová Hana, Zochová Sabina a Demeterová Zdenka se pro tuto chvíli změnila v manekýny. Touto cestou děkujeme pořadatelům za možnost předvést lidové kroje a tím budoucí generaci připomenout život našich předků. V baráčníckých stanových stojí, nejen pečlivě se starat o stylovou čistotu krojů, ale také ukazovat tuto nádhru veřejnosti.

V průběhu slavností došlo ještě k jednomu důležitému momentu. Sedlická krajka obnovila výrobu „*zlatého čepce*“ a právě zde byl představen, což pro nás byl nezapomenutelný zážitek. Ve starých krojích vidíme neskutečnou šikovnost a mravenčí práci našich praprababiček, kterou dokázaly vtisknout do každého kousíčku materiálu. Obnovení paličkovaného zlatého čepce v Sedlci dokazuje, že umění paličkovat zůstala dodnes i v mladých rukách dnešní generace.

Jůzková Zdenka, paní maminka OB Radomyšl

Bábinky v létě

Květen byl pro bábinky poměrně oddychovým měsícem, kromě pravidelného setkání na Křenovce nikam necestovaly, jedinou akcí tohoto měsíce byla oslava Dne matek v Leskovicích. Při této příležitosti se promítal film z našich předchozích výletů (podklady pro jeho vytvoření

poskytla paní Jaruška Hradská, která všechny aktivity neúnavně fotografuje i natáčí). Do programu se tentokrát zapojily všechny přítomné bábinky, společně jsme si zacvičily a zazpívaly s doprovodem improvizovaných hudebních nástrojů. No a na klávesy zahrála opět „naše“ Jaruška.

Červen věnovaly bábinky nejenom svým zájmům, ale i práci pro veřejnost. Na začátku června se některé bábinky zúčastnily otevření nového sportovního areálu u školy. Druhé červnové pondělí se zaměřily bábinky na zkrášlení městyse a pustily se do pletí záhonů před místním úřadem. Akci ukončily posezením na dvoře u M. Sojkové, která pro ně připravila vdolky a kávu. O další občerstvení se postaraly V. Janoušová a I. Poklopová. Deset dní poté pomáhaly bábinky při úklidu kostela před blížící se poutí.

V posledním červnovém týdnu se bábinky vypravily na velký výlet do Západních Čech. Ten začal návštěvou parku Bohemium u Mariánských Lázní, prohlídkou kolonády v Mariánských Lázních, obdivováním zpívající fontány a vyhlídkovou jízdou výletním vláčkem. Poté pokračovaly do Chodové Plané, kde si po obědě v restauraci Ve skále prohlédly místní pivovar a pivní lázně. Poslední zastávka dne se uskutečnila ve Světcích u Tachova, kde si užily naprosto úžasnou prohlídku jízdrny. Velký dík místnímu průvodci!

Na svůj červencový výlet vyrazily bábinky i s vnoučaty. Navštívily známý Machův včelín v Krušlově a odtud pokračovaly do Hoslovic. Po prohlídce tamního mlýna se rozdělily na dvě skupiny – jedna se vydala na místní rozhlednu a druhá se šla podívat na koně. Výlet skončil v Radomyšli na Křenovce, kde na děti čekalo překvapení a oběd.

Srpen se nesl ve znamení kultury. Hned první srpnový den vyjely bábinky do divadla s otáčivým hledištěm v Týně nad Vltavou. Nejdříve si ovšem cestou prohlédly Voražské muzeum v Purkarcí a v Týně je čekala vyhlídková plavba lodí po Vltavě – průjezd plavebním kanálem a zpět. Poté následovalo divadelní představení W. Shakespeara „Zkrocení zlé ženy“. Přestože v srpnu panovala tropická vedra, bábinky nic neodradilo a již za tři dny se vydaly do Hajan, kde si užívaly vystoupení jihočeské kapely Babouci. Za necelé tři týdny pak navštívily hrad Zvíkov. Nejprve absolvovaly prohlídku hradu s výkladem průvodkyně, večer na hradním nádvoří shlédly divadelní představení „Balada pro banditu“. A aby toho

nebylo málo, vypravily se poslední srpnový týden do Blatné, kde se zúčastnily Seniorských hrátek pořádaných Jihočeským krajem.

Bábinky z Radomyšle zkrátka nezastaví žádné rozmazy počasí ani bolavé klouby. Už se těšíme, co nového nám přinese podzim.

Za Bábinky M. Zdeňková

Jak jsem nucen jít dvakrát...

Ano, je to pravda. Trocha nadsázky v nadpisu a čtenáři jsem dlužen určité vysvětlení. V ZŠ Radomyšl pracuji na pozici ředitele školy již dvacátým rokem. Vždy jsem chodil první školní den do první třídy přivítat nové žáky a jejich zákonné zástupce i jiné blízké. V letošním školním roce bylo přijato k základnímu vzdělávání do první třídy celkem 34 dětí. Z toho vyplývá, že bylo nutno vytvořit 1.A a 1.B třídu a přijmout novou paní učitelku. Takže nejdříve proběhla má slavnostní návštěva v přízemí a posléze v prvním patře. Byl to nádherný pocit. Slavnostně oblečení noví žáci seděli již na svých místech obklopeni řadou dospělých, před sebou krabičky s dárky. Tento stav, kdy se otevíraly dvě první třídy, se vyskytl naposledy v 80. letech.

Co ještě dodat? K 3. září máme 198 žáků, jejichž počet by se měl do budoucna stále zvyšovat. Proto jsme zřídili další oddělení školní družiny, děti získaly úžasné prostory pro hraní a čekání na rodiče. Daná místa důvěrně znají, vloni tam ještě navštěvovaly školku.

A dále? Je to již pár měsíců, konkrétně v červnu bylo slavnostně otevřeno hřiště na atletiku i jiné sportovní činnosti. Podobné zařízení nemají ani střední školy. Jistě, chceme každoročně vylepšovat i věci další. Žáci II. stupně dostali nové šatní skříňky, část prostorů našeho zařízení byla vymalována, doplnil se nábytek do tříd i sborovny, do školní kuchyně byl zakoupen multifunkční robot atd.

Závěrem? Spolupracuji ve své dlouholeté praxi s mnoha subjekty. Spolupráce se zřizovatelem školy je na velice dobré až výborné úrovni, což je podmínka nutná, zároveň snad postačující k tomu, abychom ještě některé věci ve škole vylepšili. Děkuji zřizovateli za výše uvedené a čtenáři za pozornost.

Jiří Pešl, ředitel ZŠ Radomyšl

První školní den v Radomyšli

První školní den je pro toho, kdo nastupuje do první třídy nebo ten, který už má pár tříd za sebou, vždy nový a někdy i psychicky náročný.

Školní rok začal v pondělí 3. 9. 2018 také na Základní škole v Radomyšli. I zde jsme se setkali se slzičkami v očích při prvním dnu těch nejmenších, kdy jim odstartovala povinná školní docházka. Všichni si určitě pamatujeme na náš první školní den, proto se jim škola tedy pedagogově snažila a snaží zajistit, co nejlepší klima pro vzdělávání.

Nejen žáci, ale i některé paní učitelky, měly nervy, aby všechno klaplo bez větších problémů. I pro některé z nich bylo uvítání prvňáčků do školních lavic premiérou. V Radomyšli se letos otevřely dvě první třídy 1.A a 1.B, obě třídy mají po 17 žáčích. První den sklídl úspěch na obou stranách. Děti si vybraly svá místa ve školních lavicích, poznaly se se svojí paní učitelkou, dostaly školní pomůcky a udělaly si památeční fotografie.

Stejně jako nám ten první den začal, všichni věříme, že naše první cesta bude bez výmolů a bude plná veselých a nezapomenutelných zážitků.

Gabriela Benešová, ZŠ Radomyšl

Chvalov 2018

Rok utekl jako voda, na Chvalově už jsme znova.... Tak začínal jeden z pokřiků dětí, které s námi vyrazily na 12 dní užívat si her, soutěží, dobrodružství a přátelství mezi lesy na letní tábor Chvalov.

I letos jsme pro velký zájem dětí uspořádali dva běhy. Zatímco, na prvním běhu se děti bavily popletenými pohádkami, na druhém lovíly bobříky.

Po delší době jsme se setkali v Doubravici a vyrazili pěšky na cestu plnou úkolů do tábora. V průběhu táborů nás přijeli navštívit členové roty zabezpečení 25. protiletadlového raketového pluku a Policie ČR ze Strakonice. „Naši“ hasiči z Radomyšle nás přijeli osvěžit a nechali sklouznout na obrovské vodní skluzavce.

Ve čtvrtek jsme si vyrazili na výlet do ZOO na Hlubokou a v pondělí jsme se jeli vlakem podívat na profesionální hasičskou stanici do Strakonice, kde nám ukázali kompletní hasičské vybavení, skropili nás vodou a nechali nás skotačit v hasičské pění. Nakonec jsme zažili i ostrý výjezd k dopravní nehodě, který nečekali ani sami hasiči.

Ani horké počasí letošního léta nás neodradilo od medailových soutěží. I když většina z nich byla vodních, vítěz se vždy našel. Velkým zážitkem pro všechny byly noční hry a hlavně stezka odvahy, při které děti přes rybník převážel převozník Charon na loďce a nechal si za to náležitě zaplatit.

I když už jsme všichni doma, tak se nám vzpomínky a zážitky z Chvalova stále připomínají. Budeme mít zase celý rok o čem vyprávět, ale už teď se těšíme, až zas rok uteče jako voda a na Chvalově budeme znova.

Za TJ Radomyšl Monika Babková

Poděkování organizátorům tábora na Chvalově

Byl jsem pověřen příjemným úkolem zveřejnit v „sobáčku“ poděkování organizátorům tábora na Chvalově. Tento úkol jsem velice rád splnil. Jménem městyse se k němu rovněž připojuji a před organizátory obou turnusů smekám.

Luboš Peterka, starosta

Vážený pane starosto,

chtěla bych touto cestou poděkovat všem dospělákům, kteří se ve svém volném čase postarali o naše děti. Hlavní vedoucí Edita Křížová, záchranářka Vendy, vedoucí Míša, Irča, Hanka, Anička, Kája, Dušan, Ondra, David a instruktorky Jindřiška, Štěpánka, Karolína a v neposlední řadě i kuchařkám Janičkám, které se vždy postaraly o všechna hladová břívka. Letní tábor Chvalov se konal ve dnech od 15.7.-27.7.2018 a děti si s sebou odnesly krásné vzpomínky, zážitky a nová přátelství. Všem děkuji a přeji hodně zdraví, štěstí a osobní pohody.

Za všechny spokojené rodiče Štěpánka Formánková

Akce, které nás čekají do konce roku 2018

13. 10. 2018	Oslavy 100 let republiky
3. 11. 2018	Halloween pro děti
24. 11. 2018	Vánoční dílnička pro děti i dospělé
24. 11. 2018	Sportovní ples TJ Radomyšl
2. 12. 2018	Adventní trhy na radnici
5. 12. 2018	Návštěva Mikuláše v rodinách
15. 12. 2018	Zvonečkový průvod
22. 12. 2018	Vystoupení dětí a výzdoba kostela sv. Martina
27. 12. 2018	Volejbalová dvanáctihodinovka v tělocvičně ZŠ
28. 12. 2018	Vánoční turnaj dvojic v nohejbalu

Venkov a život

To jsou dvě slova, která nás dokonale vystihují. Život a venkov. Život na venkově. Naše víska. Rodný dům. Náš domov. Napadá mě filozofická otázka: „Řekni mi, kde žiješ, a já Ti řeknu, jaký jsi.“

Venkov a život to jsou kořeny. Návrat ke kořenům a k tomu co je naše, pokud chceme dál smysluplně žít. Žádné cizí kultury nemůžeme nikdy do hloubky porozumět, naopak je nutné se s láskou a pokorně se vrátit k tomu, co je naše a kde jsme se narodili. Moje kultura je překrásná, slovanská. Pro mě je to nejlepší místo k životu. Moje krev má dvě skupiny jihočeskou a jihomoravskou. Vše začíná uvědoměním. Co může člověka, tak silně odlákat od vlastní kultury a hodnot. Všimněte si velkých měst. Města nemají historii, byla vybudována uměle a lidé tam přišli za prací, hledat štěstí. Proto nemají a nemůžou mít vztah k přírodě, k půdě a k zemi jako takové. Jsou od mala vykořeveni. Velké město vám nemůže dát pocit sounáležitosti s lidmi kolem vás, se zemí a krajinou. Kdo nepochopí svou minulost - před ním neleží ani budoucnost.

Pjotr Stolypin, ruský politik jednou řekl: „Národ bez národní identity je hnůj, na kterém rostou jiné národy.“ Já s ním plně souhlasím.

Jen se rozhlédněte kolem sebe, kolik cizích států roste a parazituje na naší české zemi. My osobně jsme tomu přímými svědky parazitováním zahraniční firmy na naší vodě, na našem vrtu, vodovodní infrastruktuře a kanalizaci. Oživovat a bránit majetek, naši kulturu, národní hrdost a lásku k vlasti, je nutné a nezbytné i tady u nás, ve vesnicích a městysech. Oživovat a bránit nejen pro nás samotné, ale hlavně pro budoucí generace.

A proto je také „Venkov a život“ název nové strany do podzimních komunálních voleb v Radomyšli. Jsem její zakladatelka, spolu s osobnostmi z Radomyšle, Leskovic a Domanic.

Tímto také velmi děkuji občanům Radomyšle, Leskovic, Domanic, Podolí a Lázu, zkrátka všem kteří svým podpisem podpořili kandidaturu našeho sdružení. Děkuji za váš čas, který jste mi věnovali. Děkuji za milá setkání i dlouhá povídání. Děkuji za vaše rady, názory a pomoc. Moc si toho vážím.

Dali jste mi svůj čas a já vám dávám právo volby. Právo si vybrat.

Mějte krásné dny.

Petronella Křivancová, Leskovice
zakladatelka sdružení nezávislých kandidátů
Venkov a život

Sedlické poohlédnutí

V lidském životě se zdá, že je to nedávno, dá se říci, že včera, ale ono už je to zase čtyři roky, co jsme bilancovali proběhnuté období. Je tu opět volební rok, který však v českých zemích není nic pozoruhodného, protože se dá říci, že toto je rituál, který se děje každý rok. Sice pokaždé v jiné podobě (volby do různých orgánů), ale snad si nepamatuji, že by některý rok byl nevolební. Ano, je to rok 2018 a všechny občany této země čekají v říjnu komunální volby – do obecních zastupitelstev a někde i doplňovací volby do jedné třetiny Senátu Parlamentu České republiky. Při ukončování určitých etap je zvykem se ohlédnout a zrekapitulovat toto období. Ve stručnosti si připomeneme, co vše se za období 2014 – 2018 v Sedlici podařilo zrealizovat.

Obnova komunikací

V uplynulém období byla hlavní pozornost zaměřena na nutnost provedení oprav komunikací, které jsou ve špatném stavu. V roce 2015 se ještě dokončovala rekonstrukce Nádražní ulice, kde se kompletně rekonstruovaly sítě (veřejné osvětlení, vodovod a kanalizace), zhotovovali se nové chodníky a Správa a údržba silnic Jihočeského kraje provedla rekonstrukci komunikace třetí třídy. Dokončení této stavby bylo naplánováno v roce 2014, ale více jak půl roku nás zdrželo čekání na vyjádření některých dotčených orgánů. Náklady na tuto opravu byly v této podobě: oprava kanalizace a vodovodu byla realizována nákladem **4,914 mil. Kč**, z toho bylo hrazeno z dotace JČK **1,5 mil. Kč** kanalizace a **0,8 mil. Kč** vodovod, oprava veřejného osvětlení byla zrealizována nákladem **325 tis. Kč**.

Oprava Nádražní ulice přinesla jejím obyvatelům a obyvatelům Sídliště 2 jistá omezení, ale dostatečným zadostiučiněním jím je nová ulice, která snížila prašnost, odstranila tečení vody z komunikace do nemovitostí a určitě velmi zlepšila vzhled této ulice po mnoha letech.

Dále se uskutečnila celková rekonstrukce Havlíčkovy ulice, která nebyla v dobrém technickém stavu. V řadě míst byly nerovnosti způsobené množstvím oprav poruch a po výstavbě plynovodu a odvodnění komunikace se dá říci, že téměř nebylo. V rámci této opravy se provedla celková rekonstrukce povrchu včetně konstrukčních částí tak, aby komunikace vyhověla zátěži dopravy, která po ní probíhá. Byla kompletně opravena kanalizace včetně přípojek. Opraven byl i vodovodní řád, který byl ještě v této ulici v provedení litina. Jedná se o hlavní přivaděč z vodojemu města Sedlice. Při této opravě byla provedena kontrola přípojek a ty které byly ve špatném technickém stavu byly vyměněny.

Oprava kanalizace a vodovodu byla realizována nákladem **3,145 mil. Kč**, z toho bylo hrazeno z dotace JČK **0,481 mil. Kč** kanalizace a **0,673 mil. Kč** vodovod, oprava veřejného osvětlení byla zrealizována nákladem **325 tis. Kč**. Celkové náklady na rekonstrukci této ulice byly ve výši **13,434 mil. Kč**.

Jako další akce se realizovala oprava komunikace v další ulici, a to v Jeronýmově. Zde byla vozovka z části s asfaltovým povrchem a téměř polovina měla původní dlážděný povrch, který díky vysoké dopravní zátěži (vozidla lesní správy, zemědělského podniku atd.) připomínal tankodrom. V této ulici nebyly ani chodníky.

V rámci celkové rekonstrukce se zrealizovala kompletní oprava komunikace včetně konstrukčních vrstev, její odvodnění, dále byla provedena oprava kanalizace a vodovodu včetně přípojek. Muselo být vybudováno nové veřejné osvětlení, protože staré neodpovídalo současným normám osvětlení ulice a elektroinstalace byla v některých místech porušena a vedení vykazovalo špatný technický stav, aby po zhotovení povrchu chodníků nebezpečí poruchy a nutného jejich narušení. Při opravě byly vybudovány nové chodníky pro zvýšení bezpečnosti chodců a aby obyvatelé této ulice nemuseli chodit po komunikaci.

Oprava kanalizace a vodovodu byla realizována nákladem **4,233**

mil. Kč, z toho bylo hrazeno z dotace JČK **1,0 mil. Kč** kanalizace a **0,5 mil. Kč** vodovod, oprava veřejného osvětlení byla zrealizována nákladem **000 tis. Kč** z toho bylo hrazeno z dotace JČK **230 tis. Kč**. Celkové náklady na rekonstrukci této ulice byly ve výši **13,05 mil. Kč**

V tomto období se podařilo opravit některé chodníky např. na Sídlišti 2 v nákladu ve výši **320.000,- Kč** - podpořeno z Programu obnovy venkova Jčk ve výši **160.000,- Kč**; byly vybudovány chodníky na hřbitově nákladem **420.000,- Kč** – podpořeno dotací ve výši **170.000,- Kč** z dotačního programu POV Jčk a dále byl vybudován chodník u základní školy tj. v Komenského a Palackého ulici v celkovém nákladu ve výši **1,148 mil. Kč**.

Úprava vodních zdrojů

V letošním roce 2018 se podařilo zrealizovat zkapacitnění vodovodu (vodovodní řád od vodojemu do obce – přeložka) v Mužeticích. Tato oprava včetně úpravy povrchů byla realizována nákladem ve výši **205.000,- Kč**.

Dále se provedla již nutná oprava vodojemu v Mužeticích včetně rekonstrukce oplocení. Byla provedena oprava vodního zdroje (jímací domek včetně technologie) v Mužeticích, který byl již v havarijním stavu. Při jeho rekonstrukci byla dodána nová technologie denitrifikační jednotky (snížení obsahu dusičnanů ve vodě). Akce byla realizována nákladem **ve výši 440 tis. Kč**.

Vzhledem ke skutečnosti, že na novém sídlišti na Vráži a v dalších místech města Sedlice ve výše položených částech byl nedostatečný tlak ve vodním řádu, byla vyprojektována „Automatická tlaková stanice“, která v daných lokalitách upravuje výši tlaku dle stanovených limitů. Stanice byla vybudována nákladem téměř **300 tis. Kč**.

Budovy, památky

V uplynulém období se podařilo investovat do některých budov ve vlastnictví města a podpořit opravu nemovitých kulturních památek. Provedla se oprava části střechy a většiny komínů na budově č.p.1 – „Zámečku“, které byly v havarijním stavu. Tato oprava stála **500.000,- Kč**, kde část byla hrazena z „Havarijního fondu MK ČR“ ve výši **400.000,- Kč**. Další památku, kterou jsme opravili, je kaplička v Němčicích. Oprava byla provedena v nákladu ve výši **407.000,- Kč** – z toho bylo hrazeno ve výši **285.000,- Kč** z dotace Jčk. Dále město pomohlo farnosti Sedlice s opravou 4 ks oken v kostele sv. Jakuba většího v Sedlici (zabezpečení dotace) – ve výši **82.000,- Kč** - dotace z programu Regenerace z MKČR ve výši **40.000,- Kč**.

Dlouhodobým problémem byla budova Mateřské školy v Sedlici, kde rovnou střechou stále někde zatékalo. Vzhledem k rostoucím nákladům na energii bylo rozhodnuto, že se budova mateřské školy zateplí a rovná střecha se nahradí sedlovou. Toto opatření bylo provedeno nákladem ve výši **2,175 mil. Kč** – byla nám schválena dotace z programu MMR ve výši **0,875 mil. Kč**.

Další budova, která si zasloužila opravu, byla radnice a její vnitřní prostory. Byly provedeny nutné opravy podlah, po mnoha letech se provedlo vymalování a byl zakoupen nový nábytek. Celkové náklady činily téměř **300.000,- Kč** z toho bylo hrazeno **76.000,- Kč** z dotace Jčk.

Dalším nutným krokem v opravách budov bylo jejich technické zabezpečení. V základní škole byla vybudována nová počítačová síť a zabezpečovací systém včetně kamerového systému pro zvýšení bezpečnosti dětí. Tato investice byla v hodnotě **290.000,- Kč**.

Podobně se i v prostorách Městského úřadu nainstalovalo zabezpečovací zařízení včetně technických budov – nákladem ve výši **88.000,- Kč**.

Na budovu Hasičské zbrojnice v Sedlici je připraven projekt včetně stavebního povolení na celkové zateplení budovy. Opět bude rovná střecha nahrazena sedlovou a provedeno zateplení stropů. V tomto projektu byla i výměna všech okenních výplní (okna a luskférované prosvětlovací stěny) a vchodových dveří. Vzhledem ke skutečnosti, že jsme byli úspěšní v dotačním programu Jčk pro opravy „drobné – malé“ hasičských zbrojnic, byla provedena

výměna dveří a okenních výplní v nákladu **407.000,- Kč** – dotace ve výši **200.000,- Kč** z Jčk.

Vzhledem ke skutečnosti, že se stále rozrůstá technický park města, bylo rozhodnuto, že město postaví nové ocelové haly pro uskladnění veškeré techniky. V letošním roce byla tato akce zrealizována nákladem téměř **655.000,- Kč**.

Hřiště

V období 2014–2018 se pokračovalo ve výstavbě nových hřišť pro děti i dospělé a úpravách stávajících sportovních zázemí.

Pro naše nejmenší byla vybudována hřiště v Mužeticích a Holušicích, kde tato občanská vybavenost chyběla. V Mužeticích bylo rozšířeno již stávající hřiště o prvky pro děti (houpačky atd.) v nákladu **125.000,- Kč** z toho bylo hrazeno **63.000,- Kč** z dotace Jčk. V Holušicích bylo vybudováno hřiště v nákladu **243.000,- Kč** z toho **170.000,- Kč** bylo hrazeno z dotačního titulu Ministerstva pro místní rozvoj.

Na fotbalovém hřišti v Sedlici bylo nutno provést rekonstrukci povrchů a úpravu travnatých ploch. Tato rekonstrukce byla provedena v nákladu **395.000,- Kč** z toho **106.000,- Kč** bylo hrazeno z dotace Jčk - Podpora sportu. Na hřišti bylo nutno vyměnit původní fotbalové branky, které již nesplňovaly podmínky bezpečnosti. Jejich výměna stála **80.000,- Kč** a ve výši **20.000,- Kč** byla dotace z Jčk.

Odpadové hospodářství

V programu „Doplnění separace bioodpadů“ byl zakoupen štěpkovač s nákladem v hodnotě **1,632 mil. Kč**, částka **1,387 mil. Kč** byla uhrazena z dotace MŽP ČR. V rámci tohoto programu byly ještě pořízeny další 3 velkoobjemové kontejnery prostřednictvím SOB.

Hasičský záchranný sbor

Na podporu akceschopnosti hasičského záchranného sboru byly realizovány různé projekty – oprava techniky, modernizace techniky (zásahové oděvy, dýchací technika atd.) Vzhledem k tomu, že prostory hasičské zbrojnice hodně pamatují, bylo investováno i do nutných oprav. Celkové náklady za období 2015-2018 byly podpořeny dotacemi ve výši **230.000,- Kč** z Jčk z programu na podporu akceschopnosti zásahových družstev HZS.

Vzhledem ke skutečnosti, že původní zásahové vozidlo AVIE pro dopravu zásahového družstva je již památkem, bylo rozhodnuto provést zmodernizování vozového parku. Bylo zakoupeno zásahové vozidlo FORD Transit, na kterém byly provedené nutné úpravy tak, aby toto vozidlo splňovalo povinné normy zařazení do zásahových vozidel. Celkové náklady na jeho pořízení byly ve výši **988.000,- Kč**. Tato akce byla podpořena dotací z Jčk ve výši **534.000,- Kč**.

Kultura, vzdělávání a ostatní

V této oblasti jsme získali z prostředků POV a grantů Jčk:

- na provoz informačního centra a podporu propagace krajkářství dotaci za celé období ve výši **255 tis. Kč** (podpora krajkářství na Sedlicku, výstavy, semináře, vzdělávání, provoz atd.)
- na vzdělávání dětí, vedení krajkářského kroužku, materiální zabezpečení **65 tis. Kč** – paličkování kurzů se účastní cca 37 dětí
- zlepšení podmínek pro trávení volného času. Bylo nakoupeno podium v nákladu **297 tis Kč**, velká část hrazena z PRV ČR prostřednictvím MAS SOB ve výši **196 tis. Kč**
- podpora na konání krajkářských slavností a udržení „Nehmotného kulturního dědictví Jihočeského kraje“ z prostředků dotačních programů na podporu kultury z Jčk ve výši **60 tis. Kč**.

Pro zlepšení podmínek pro využívání a trávení volného času pro seniory, ale i pro veškeré občany, byl v parku na náměstí T. G. Masaryka vybudován altán včetně zpevněných ploch (podlaha a přístupový chodník ze zámkové dlažby) ve výši **103.000,- Kč**.

Podobný altán, ale v průměru o 1 m větší, byl vybudován na zahradě Mateřské školy v Sedlici nákladem ve výši **151.000,- Kč**.

Toto je přehled hlavních a největších projektů a výdajů v uplynulém období realizovaných městem Sedlice. Je ještě celá řada dalších malých a běžných projektů, ale to by znamenalo ještě několik stránek. Ale to není účelem. Uvedená fakta mají pouze nastínit, kam plynou prostředky z rozpočtu města.

Možná, že některý z čtenářů tohoto článku si položí otázku, proč se právě dané prostředky použily tak, jak bylo uvedeno a proč se nepoužily podle něj na něco jiného. Vysvětlení je zcela jednoduché. Všechny uvedené dotační peníze jsou „**přísně účelové**“ a tzn., že jsou určeny pouze na to, na co byly poskytnuty (a proto i tak použity). Pokud bychom je nečerpali my, někdo jiný by je velice rád získal a použil.

Jiří Rod, starosta města

Krajčářské výstavy

Návštěvníci Krajčářských slavností v Sedlici si v sobotu 11. 8. mohli prohlédnout několik výstav.

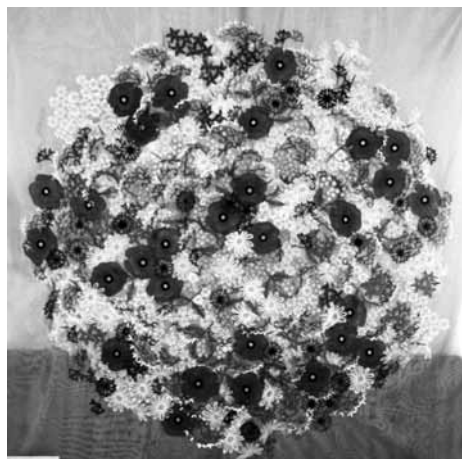
V zasedací síni Městského úřadu byla ústředním prvkem monumentální barevná krajka „Louka“ - společné dílo jihočeských a bavorských krajčářek.

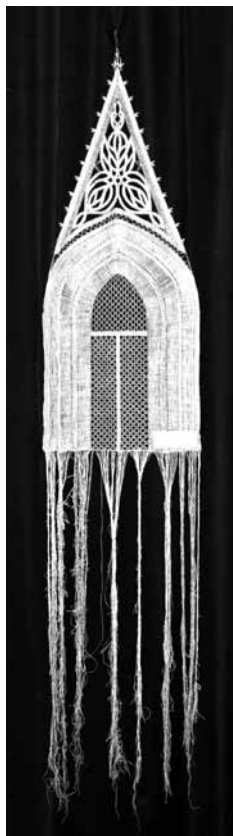
Také zde byly vystaveny kroje nošené v Sedlici. Kroj býval slavnostním oblečením typickým pro určitou oblast. Na rozdíl od jiných míst nebyl v Sedlici jednotný kraj, ale nosily se kroje, které připomínaly šaty z jiných krajů, například z Kyjovska nebo z Plzeňska. Největší počet exponátů

Helena Bělohlová - Kde domov můj

Louka - dílo jihočeských a bavorských krajčářek

Miloslava Vandrovcová -
Gotické okno

tvorily soutěžní práce v oboru paličkované krajky „Bienále sedlické krajky“. Téma letošní přehlídky bylo „Ta naše země česká...“.

V kostele mohli návštěvníci obdivovat prostorové a velkoformátové krajky s církevní tematikou. Při vstupu do kostela mezi dveřmi vítali přichozí dva vznášející se andělé. Pod kůrem nejvíce zaujaly několikametrové krajky ve tvaru gotických oken „Okouzlení Mikolášem Alšem“, které navrhla a vyrobila Dana Vařilová. Od stejné autorky bylo uprostřed kostela dvoumetrové dílo s názvem „Poslání“, dole zatížené kameny, ze kterých vyrůstaly kmeny stromů, stály na nich domy, nad nimi mraky a pak už se zvedala krajka symbolicky až k nebi. Dana Vařilová nám v článku „Jak vznikají krajky“ přiblížila proces tvorby krajek.

Jak vznikají krajky

Okouzlení Mikolášem Alšem - V roce 2002 jsme ve Vzdělávacím spolku uměleckých řemesel v Praze začali pod vedením akademické malířky Milči Eremiášové připravovat krajky pro Krajčářský kongres. První téma bylo gotická okna. Od začátku jsem měla jasno. Při jedné z mých prvních výstav ve Vodňanech, jsem objevila v muzeu originální návrhy Mikoláše Alše, podle kterých se zdobil místní kostel zasvěcený Narození Panny Marie. Téma gotická okna se mi okamžitě spojilo s těmito nádhernými kresbami. Začala jsem usilovně přemýšlet, jak to zvládnout krajčářsky.

Vzala jsem balicí palíry a slepila je na potřebnou délku. Pak tužku, pravítko, kružítko, gumu a začala jsem navrhovat podvinek. Jednotlivé postavy jsem si krajčářsky překreslila a zjednodušila. Připravila jsem si různé barevné lněné nitě a dala se do první madony. Ta se úplně nepovedla, měla hrubší obličej. Naštěstí se mi podařilo sehnat ještě slabší lněné nitě ve správném odstínu. A práce mohla začít. Každá postava se paličkovala zvlášť a jednotlivé díly také. Když byly všechny díly hotové, vyndala jsem z postele matraci, našpendlila podvinek nakreslený na balicím papíře a jednotlivé díly jsem postupně spojovala krajkou.

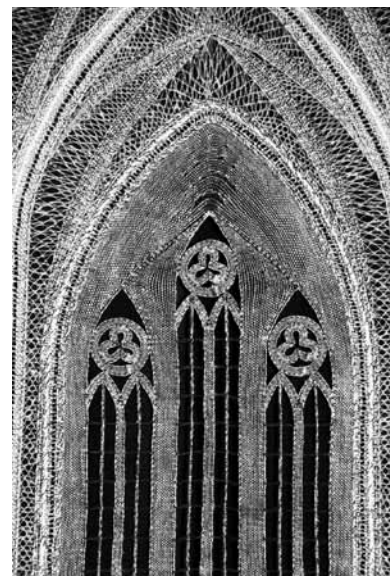
První okno jsem dělala postupně dva roky. Vůbec jsem nevěděla, jestli to technicky zvládnu, jestli se okno samo unese. Naštěstí to dobře dopadlo. Druhé okno jsem dělala v roce 2006, to už bylo jednodušší, po technické stránce už bylo vymyšlené. Na obou oknech jsem se hodně naučila. Musela

jsem řešit krajku, která ještě nebyla vymyšlená. U krajky se nejprve jako u podmaleb na skle, paličkují detaily (vlasy, klopky, knoflíky), pak ruce, nohy a teprve potom kalhoty, rukávy, kabáty a končí se pozadím. Nebylo to jednoduché a nesměla se udělat chyba. Jinak by týdenní práce byla zbytečná.

Krajka Poslání vznikla v roce 2012. Tuto krajku jsem měla potřebu upaličkovat v době tzv. „krize“. Čhtěla jsem naznačit, že je kolem nás spousta krásných míst s úžasnou přírodou. A že jsme v životě s přírodou navzájem propojeni.

Dana Vařilová

Před sochou Pražského Jezulátka bylo také jeho krajkové zobrazení v „životní velikosti“. V přední části kostela byly k vidění krajkové závěsy, před bočním oltářem byla na černém pozadí velká Madona s Ježíškem v náručí a naproti vícebarevná velká sv. Anežka - dílo Věry Lansingerové,

Dana Vařilová - Okouzlení Mikolášem Alšem
(detail)

Dana Vařilová - Okouzlení Mikolášem Alšem
(detail)

Pošumavská dudácká muzika

Prácheňský soubor písní a tanců

keré na výstavu zapůjčila Petra Kurschová ze Strakonice. Oblíbeným námětem krajek je betlémská scéna. V kostele jsme mohli vidět hned tři. Jeden velký Betlém v kliprámu a dva menší umístěné na bočních oltářích.

Výstava na faře měla název „Krajky k nakousnutí“. Německé krajkářky vyrobily krajky, které opravdu sváděly k jídlu - dorty, bonboniéry, zákusky, lízátko, chaloupka z perníku. A kdo nemá rád sladké, dostal chuť třeba na sýr, chléb se šunkou, topinku s vajíčkem nebo na špagety s kečupem. Při vstupu do místnosti vypadalo vše jako opravdové jídlo, až při bližším pohledu návštěvníci zjistili, že se jedná o krajky a pro uspokojení chutě si musí dojít do stánků s občerstvením na náměstí.

František Jirsa

Představení zlatého čepce za asistence hejt. Jih.kraje I.Stráské

Krajkářské slavnosti 2018

Přehlídka krojů v podání Spolku baráčníků z Radomyšle

Spolek hezkých holek z Jámy a okolí

výstava na faře

modní přehlídka z dílny Sedlické krajky

výstava na radnici

představení zlatého čepce...

výstava na faře

výstava radnice

Pouťové výstavy

K programu pouťového víkendu v Sedlici každoročně patří i několik výstav.

V kostele byla výstava o Pražském Jezulátku připravená pro letošní Noc kostelů a v neděli odpoledne byla doplněna přednáškou. Poté následovala komentovaná prohlídka kostela, kterou vedl David Maňhal.

Na faře byly velkoformátové panely seznamující se životem písecké rodačky Dagmar Šimkové (1929-1995). Někteří návštěvníci znali její autobiografickou knihu „Byly jsme tam taky“ popisující život v komunistickém vězení. Otec Dagmar Šimkové brzy zemřel. Kvůli „buržoaznímu původu“ nemohla Dagmar studovat, v roce 1952 byla zatčena a za roznášení letáků odsouzena k 15 letům vězení. Krátce poté byla na 11 let odsouzena i její matka. Majetek rodiny propadl státu. Ve vězení odmítala kvůli své víře v neděli pracovat, za což se mnohokrát ocitla na samotce. Z vězení se dostala po 14 letech. Po okupaci v roce 1968 emigrovala i s matkou do Austrálie, kde žila její sestra. Vystudovala tam dvě vysoké školy. Pracovala jako výtvarnice. Usilovala o lepší podmínky v místních věznicích, v nichž pracovala jako terapeutka.

V prostorách bývalého kupectví vystavoval pan Josef Eigner fotografie šumavských jezer a jejich okolí. Pan Eigner chodí fotit Šumavu už mnoho

let a o svých cestách příchozím ochotně vyprávěl. Některé fotografie byly pořízeny dvakrát ze stejného místa v rozmezí 10 let a mohli jsme vidět, jak se šumavská příroda změnila nejen kvůli kůrovci. Návštěvníci si se zájmem prohlíželi místa, která mnozí znali z vlastní zkušenosti a krásné fotografie je povzbudily k cestám do míst, kde ještě nebyli.

V kupectví byly také vystaveny obrazy a grafiky Dominika Jirsy. Při tvorbě se nesoustřeďuje na konkrétní témata, ale upřednostňuje abstraktní tvary. Má tak větší možnost vyjádřit své vnitřní pocity a nálady, které návštěvníkovi výstavy dávají možnost cítit se do nálady autora a konfrontovat s obrazy své vnímání a pocity, které v něm obrazy vyvolávají. Je to určitě náročnější jak pro autora, tak pro návštěvníka výstavy. Další jeho tvorbu můžete vidět v rámci kolektivní výstavy Ateliéru radostné tvorby koncem letošního roku v Blatné, v roce 2019 ve Strakonících a v Hluboké nad Vltavou.

František Jirsa

Darování krve

Čekárna hematologicko – transfúzního oddělení Nemocnice Písek byla 14. 5. 2018 od šesté hodiny ranní z větší části zaplněna 8 členy SDH Sedlice (Jan Doušek, Zdeněk Beránek, Zdeněk Chochol, Jiří Rod, Čeněk Prokopec, Jiří Soukup, Jiří Krejčí, Nikol Opplová), kteří se dobrovolně rozhodli pomoci i jiným způsobem než klasickou činností u dobrovolných hasičů. K úspěšnému odběru bylo zapotřebí vyplnit dotazník a podrobit se testům, které pak vyhodnotila primářka oddělení. Někteří z nás k odběru krve nebyli vybráni (například z důvodu „čerstvého“ tetování), anebo vybráni byli, ale u samotného odběru se někomu udělalo nevolno či nebylo možné napíchnout vhodnou žílu. Z těchto důvodů nás z celkové počtu úspěšně darovala jen polovina. Všem, kteří se této dobročinné akce zúčastnili chce moc poděkovat Jiří Krejčí, který akci zorganizoval. A když právě teď čtete tento článek, tak už možná máme za sebou další odběr. Darovat můžete i Vy, tak se k nám přidejte!

Poznávací výlet do Karlových Varů

25.5. vyrazilo 9 zástupců SDH Sedlice na dvoudenní výlet do Karlových Varů, kde starosta sboru Josef Keřka zajistil krásné ubytování a společně s Martinem Pauknerem (člen sboru a kuchař ve společnosti Golf Resort Karlovy Vary a. s.) se postarali o kulturní program, který obsahoval prohlídku výše zmíněného golfového resortu s následující prohlídkou věhlasného hotelu Grandhotel Pupp a jiných známých míst

v Karlových Varech. O kulturní vložku se na Mlýnské kolonádě postaral i Karel Ambruš, který hrou na akordeon a zpěvem českých písní zaujal i ostatní návštěvníky kolonády.

Soutěž o pohár starosty města Sedlice

Tradiční hasičské soutěži v požárním útoku „O putovní pohár starosty města Sedlice“ letos počasí opravdu nepřálo. Po celou dobu závodu všech kategorií sužovalo soutěžící veliké horko a dusno. Možná i proto bylo neplatných pokusů více než v jiných letech.

Máme za sebou další ročník požární soutěže o pohár starosty města Sedlice, kterého se celkem zúčastnilo 25 týmů. Do kategorie mužů se přihlásilo 12 týmů, do kategorie veteránů 5 týmů a do kategorie žen 8 týmů. Pohár za 1. místo si v kategorii muži odvezli Nové Kestřany (19,70s), za ženy Štěchovice (21,59s) a za veterány Litochovice (23,19s). Pro domácí tým mužů a žen nebyl tento ročník nakloněn a výsledkem velké snahy na domácí půdě byl jen neplatný pokus. Jedinou útěchou bylo 4. místo našich veteránů, kteří s ohledem na počet tréninků předvedli vynikající výkon.

Před vyhlášením výsledků, po skončení soutěží měla následovat dvě nesoutěžní vystoupení dětí, na která se všichni diváci i děti těšili. Jen co se děti začaly připravovat, spustil se prudký liják. Děti zpočátku statečně pokračovaly v přípravě i v dešti, ale když déšť zesílil, zaveleli vedoucí k ústupu do kabin. Naštěstí přehánka nebyla dlouhá a dvě družstva

děti předvedla, co v předchozích měsících natrénovala. Naší nejmenší hasiči předvedli v požárním útoku, při kterém sklídili velké ovace. Doufáme, že jim tento zápal a chuť zůstane i do budoucna. Odměnou jim byl dlouhý potlesk všech přítomných a velká krabice plná dobrot, které si hned po závěrečném ceremoniálu rozdělili. Bohužel během útoku týmu z Horního Poříčí došlo i ke zranění na pozici rozdělovače, které si pro jistotu vyžádalo příjezd sanitky – přejeme tímto brzké uzdravení!

Ještě děti nestačily všechny dobrotu sníst a spustil se další liják, ještě prudší a vytrvalejší. Vítr byl tak prudký, že převrátil stan rozhodčích. Naštěstí ostatní stany nápor živlů vydržely, a tak v nich mohli diváci i soutěžící probrat detaily vydařeného odpoledne. Setkání na hřišti pokračovalo diskotékou. I přes nepřízeň počasí to některé lidi neodradilo a za poslechu hudby se pokračovalo až do pozdních ranních hodin.

Všem družstvům a zúčastněným děkujeme a doufáme, že příští rok se zase sejdem!

Pyrocar

V pátek 17. 9. 2018 byl den příprav na akci PYROCAR 2018, na kterou velitel František Doušek přihlásil dvě vozidla, takže náš „Mazlík“ a Ford Transit prošli velkým úklidem, během kterého se žertovalo na téma „co kdyby nám to teď pískli“ (pro neznalého to znamená vyhlášení poplachu). A co čert nechtěl, se tak stalo, takže kolem 19. hodiny jsme odhodili hadry, kýble a s naleštěnými vozidly jsme vyrazili

k požáru balíkovace. Požár byl uhašen bez naší pomoci, ale přesto bylo techniku potřeba znovu umýt, protože se vyprahlá zem na vzhledu zasahujících vozidel značně podepsala. Druhý den jsme se v brzkých ranních hodinách vypravili směr letiště Přibyslav, kde nás čekalo největší setkání požárních automobilů v ČR. Naše technika patřila mezi 352 registrovaných vozidel (maximum pro výstavní plochu bylo 350) z nichž většina byla při našem příjezdu na místě. Po příjezdu do areálu jsme se vydali na obhlídku, na které nás samozřejmě nejvíce zaujala technika, ale nedalo se přehlédnout ani to, jak jsou některé sbory na tuto třídní akci vybavené. U mnoho z nich jsme viděli osvětlené stany, chlazení na točené pivo nebo nafukovací bazény s lehátky. Tomu se říká být připraven na úporné vedro, které na výstavní ploše panovalo. Sice jsme takové zázemí neměli, ale také jsme dokázali zaujmout a to hlavně naším udržovaným „Mazlíkem“ Tatra 815 CAS32, který ostatní návštěvníky i dokonce komerční vystavovatele (Tatra, THT Polička ...) zaujal svým vzhledem a hlavně přestavbou nádrže na cca 11.000 litrů vody. Celkem nás zaskočilo, ale zároveň potěšilo, že naše 30 let staré vozidlo dokáže ještě zaujmout a to i v takovém počtu vystavovaných vozidel. Během dne probíhalo na nespočet ukázek - jak od pořadatelů, tak i vystavovaných firem. Program byl velice nabitý a pořadatelsky velice dobře zvládnutý a každý si jistě našel to své. Program narušila i tragická zpráva - starosta SH ČMS Ing. Karel Richter byl z této akce odvezen záchranou službou, která mu, bohužel, již nedokázala pomoci. Na počest jeho úmrtí se večer neplánovaně na 3 minuty rozezněly sirény všech přítomných vozidel. Vystoupení několika hudebních skupin a závěrečný ohňostroj ukončili sobotní program. V neděli jsme v dopoledních hodinách vyrazili k domovu s představou o další účasti na příštím ročníku PYROCARU! Letošní ročník měl návštěvnost neuvěřitelných 40.000 lidí!

Úspěchy na závodech

Krajská liga 2. kolo ve Strakonících se konala 14. 4. 2018 a blízkost dojezdu byla velmi příjemná. Reprezentace oddílů v kata na druhém kole Krajské ligy karate Jihočeského kraje byla úspěšnější než na kole prvním. Kromě pátých a sedmých míst, konečně prolomil tu trošku smůly Adam Formánek a došel si výborným výkonem pro medaili !!! Třetí místo v kata mladších žáků.

Kamiwaza cup - Praha

Jako každým rokem, se sedlický oddíl karate zúčastnil závodu pro začínající karatisty v Praze, kam je pozván pořadajícím oddílem KAMIWAZA. Zde se setkávají v kategoriích děti ve stejném věku a se stejným technickým stupněm, případně ještě bez technického stupně, kde předvádějí v kategorii základní techniky karate. Na tento závod odcestovala velmi početná skupina podporovaná svými rodiči.

A výsledkem bylo vybojovaných 22 medailí! Z toho 7 zlatých, 5 stříbrných a 10 bronzových. Medailisté: techniky - Marie Brožová, Jakub Drnec, Josef Jícha, Max G. Ababio, Filip G. Ababio, Matěj Šilhan, kata – Adam Formánek, Rozálie Pacnerová, Monika Židová, Štěpán Schaffarz, Jan Janeček, Milan Šimek, Tomáš Vylita, Jan Vlášek, kumite - Monika

Židová, Adam Formánek, Rozálie Pacnerová, Tomáš Vylita a Štěpán Schaffarz. V kategorii začínajících dospělých přivezli medaile: Karel Žid, Veronika Dubská a Miloslava Bláhová.

Díky všem za skvělou reprezentaci!

Liga talentů, 2. kolo - Písek

Druhé kolo ligy talentů Jihočeského kraje se poprvé konalo v Písku. Další město v blízkém okolí. V neděli 20. května 2018 odjela závodit skupinka sedmi závodníků, kteří již mají něco odzvádnáno. Novinkou pro některé z nich bylo závodění i ve druhé disciplíně karate - kumite. Za předvedené výkony jak v kata, tak v kumite si všichni zaslouží velké uznání. Zlepšení se ukázalo u každého, který do Písku závodit přijeli.

Ne všichni si medaili sice odvezli, ale „bedna“ byla blízko. Medailisté: Monika Židová – 2x stříbro /kata i kumite/, Tomáš Vylita – 2x bronz /kata i kumite /, Adam Formánek – stříbro /kata/, Štěpán Schaffarz - bronz /kumite/. Dále výborně reprezentovali: Rozálie Pacnerová /5. místo/, Štěpán Král a Jan Janeček.

Akademické MČR , další titul do Sedlice

Trenér mladých sedlických karatistů Marek Pohanka měl možnost se naposledy po ukončení studia na vysoké škole zúčastnit Akademického Mistrovství ČR, které se konalo v letošním roce v Brně.

Vynucená studijní pauza však neubrala nic z natrénovaných sestav kata, a tak Marek přidal ke svým úspěchům další titul mistra ČR. V těžké konkurenci a s omezeným tréninkem nebyla očekávání velká, avšak výkon byl rozhodčím tentokrát oceněn výsledkem 5:0 v každém zápase!

Gratulujeme a díky za skvělou reprezentaci oddílu i města Sedlice.

Zkoušky na vyšší STV

Na konci června se konaly zkoušky na vyšší technické stupně, kde žáci /karatekové/ předvádějí, co se za určité období naučili a skládají zkoušku na další /vyšší/ kyu. Každé kyu má i svoji barvu pásku /OBI/.

Nejdříve začínají ti, kteří cvičí na úplně svůj první pásek - 8. kyu /bílý pásek/. Pro ně je to úplně první zkouška. Další pak pokračují na 7. kyu /žlutý pásek/, 6. kyu /zelený pásek/ a v letošním roce se ti nejlepší z oddílu dostali ke zkoušce na 5. kyu /fialový pásek/. Každá zkouška na vyšší kyu je samozřejmě těžší a náročnější. Přejeme všem, kteří zkoušku složili, ať mají radost a motivuje je to do dalších tréninků!

Setkání s vojáky

Na sklonku prázdnin ve čtvrtek 30. srpna 2018 se v 10 hodin na bývalém letišti ve Tchořovicích uskutečnilo setkání s vojáky ze Strakonice, kteří na základě dohody s naší obcí využili několikrát letištní plochu k nácvičku na vojenskou přehlídku k nadcházejícímu stému výročí vzniku republiky. Bojové vozidlo, do něhož se mohli zájemci posadit a prohlédnout si ho také uvnitř, střelné zbraně, nácviček pochodu vojáků či vojenská výstroj, kterou si mohly děti vyzkoušet, to vše určitě vzbudilo pozornost nejenom dětí ale i dospělých. Přestože na začátku trochu zapršelo, obloha se po chvíli vyjasnila a všichni přítomní tak strávili ve Tchořovicích na letišti příjemné dopoledne.

Veřejné osvětlení

V době, kdy píšete tyto řádky, ještě není zcela dokončena I. etapa veřejného osvětlení v naší obci, nicméně v době vydání již, předpokládám, nová světla od mostu směrem na Blatnou budou instalována a zapojena. Projektem veřejného osvětlení v této části obce jsme se začali zabývat již počátkem roku 2016. Bohužel díky tehdejší legislativní úpravě (chybě v zákoně) nebylo po nějakou dobu možné ukládat liniové stavby jako např. kabel veřejného osvětlení podélně do komunikací. Ke změně došlo až v roce 2017, kdy se na projektu začalo dále pracovat. Projekt byl koncipován jako příloha k ukládanému kabelu elektrického vedení firmy E.ON, čímž obec ušetřila peníze při realizaci za výkopové práce, neboť kabel veřejného osvětlení je v zásadě

veden ve shodné trase jako elektrický kabel. S realizací se začalo na jaře 2018 a projekt bude (byl) dokončen na konci září 2018. Práce na uložení kabelu do země prováděla firma Elektromontáže Blatná spol. s r. o., instalaci sloupů a světel poté firma SATHEA VISION s.r.o. Při samotné realizaci se vyskytly zásadní problémy, které se musely řešit operativně s ohledem na konkrétní situaci v tom kterém místě. Potýkaly jsme se s problémem malého prostoru v některých místech kolem hlavní komunikace I/20, kde jsou uloženy i jiné sítě, mezi nimi také obecní kanalizace a vodovod. Skutečné uložení se odlišuje od stavu, z něhož vycházel projekt osvětlení. Z tohoto důvodu nebylo možno umístit sloupy veřejného osvětlení u okraje chodníku, nýbrž musely být umístěny tak, aby nenarušily vedení již existujících sítí. Současně pak bylo zvoleno řešení, kdy u každého ze sloupů je zachována minimální průchozí šíře chodníku ve smyslu norem a předpisů, tj. 90 cm v místě sloupu. Situace byla projednána s projektantem i zhotovitelem a v dané situaci šlo o jediné možné řešení. Akce je financována z rozpočtu obce, celkové náklady jsou cca 1.100.000,- Kč. Realizací tohoto projektu dojde především ke zvýšení bezpečnosti chodců i cyklistů pohybujících se v této lokalitě.

Úprava veřejných prostranství

V letošním roce probíhají postupně úpravy veřejných prostranství u pomníku padlých a u obecního úřadu. U mostu byl opraven chodníček vedoucí od pomníku k přístřešku, který je nově vydlážděn tradičním materiálem - žulovými kostkami, a stejně tak byla vydlážděna podlaha pod přístřeškem, která se již rozpadala. Okolní plochy byly srovnány navezenou zeminou a osety. Zároveň byly obezděny kamenem studny - jedna u čp. 22 a dvě u obecního úřadu. Akce bude částečně hrazena z dotace POV 2018 a dokončena na podzim 2018.

Veřejná zeleň

V rámci projektu Revitalizace zeleně jsme v naší obci vysázeli 16 stromů a 138 keřů. Vzhledem k letošnímu extrémnímu suchu a horku během léta, kdy jsme všichni netrpělivě sledovali předpověď počasí i oblohu nad našimi hlavami, zda se neobjeví nějaký ten mrak, který nám přinese vodu, jsme vysázené stromy a keře museli pravidelně

zalévat. Moje poděkování patří pracovníkům naší obce, kteří se o zeleň pravidelně starali a zalévali ji nejenom ve všední dny, ale podle potřeby i o víkendech. Tento projekt též doplnil úpravu veřejných prostranství.

Oprava lesních cest

Naše obec se snaží postupně opravovat lesní cesty, které jsou v majetku obce, a není jich zrovna málo. V průběhu měsíce září byla opravena další část, a to lesní cesta vedoucí od křižovatky „U Kováře“ směrem k rybníku Jezárko, u něhož se nachází hájovna (u Štěrbů).

Stalo se po uzávěrce:

- Pátek 28. 9. 2018 - Pouťové setkání – zahájení ve 12:30 v kapli sv. Václava ve Tchořovicích - mše svatá, následuje posezení s kronikářem obce a hudba
- Sobota 29. 9. 2018 - Pouťová filmová pohádka O kouzelném jablku – v 16:30 v místním pohostinství

Pozvání na připravované akce:

- ⇒ **Sobota 13. 10. 2018 - Drakiáda** od 15 h. na letišti ve Tchořovicích
- ⇒ **Neděle 28. 10. 2018 – V rámci oslav 100. výročí vniku republiky proběhne** položení věnce k pomníku padlých ve Tchořovicích a posezení s kronikářem obce v místním pohostinství
- ⇒ **Sobota 17. 11. 2018 - Lampionový průvod** v 17 h. od vlakové zastávky ve Tchořovicích

Pozvánky na jednotlivé akce najdete na www.tchorovice.cz a ve vývěsce u OÚ Tchořovice.

Končící volební období 2014 - 2018

Přestože mi to přijde jako nedávno, jsou tomu již 4 roky od posledních voleb do zastupitelstva naší obce. Přiznávám, že v rámci každodenní práce a úkolů není moc prostor zastavit se a rekapitulovat si celé toto uplynulé období a zhodnotit, jak se Tchořovice za tu dobu změnily, co podařilo uskutečnit, a naopak, kde jsou ještě rezervy do budoucna. Domnívám se, že určité hodnocení je však s končícím volebním obdobím namístě, a proto si dovoluji malé ohlédnouti za těmi předchozími léty.

Když jsem do funkce nastupovala, nedokázala jsem si plně představit, co vše tato práce obnáší a zahrnuje. Jsem však zvyklá dělat věci naplno a pořádně. Začátky tedy nebyly lehké, řadu věcí bylo nutné se učit od píky, rozšířit si znalosti v oblastech, v nichž jsem se nikdy nepohybovala jako veřejné zakázky, účetnictví, právní záležitosti a podobně. Informace bylo nezbytné získávat ze všech možných zdrojů a současně bylo velice přínosné konzultovat jednotlivé záležitosti s někým, kdo se na tu či onu oblast specializuje. I po dvou volebních obdobích ve funkci starostky se pořád se setkávám s novými věcmi a stále je, co se učit. Zákonodárci nás neustále zásobují dalšími zákony či předpisy, přidávají nám nové a nové povinnosti či jiné administrativní nezbytnosti, což je vždy na úkor toho nejdůležitějšího v práci zastupitele, a to práce pro vlastní obec a pro občany. Malá obec má nevýhodu v tom, že nedisponuje úřednickým aparátem, ale povinnosti se od větších obcí či měst zase tolik neliší. Na straně druhé je potřeba vyzdvihnout vůbec tu možnost, že si záležitosti naší obce řešíme sami, byť s celou řadou omezení.

Jsem přesvědčena o tom, že se i za ty uplynulé 4 roky podařilo spoustu pozitivního, mj. větší či menší opravy komunikací v různých částech obce, realizace I. etapy chodníku směr Blatná, opravy lesních cest, rekonstrukce propustku na rybníce Starý, výměna světel veřejného osvětlení od bytovek k Dolejšímu mlynu, realizace I. etapy vybudování veřejného osvětlení směrem na Blatnou, doplnění obecního mobiliáře – koše, lavičky, herní prvky, nádoby na zimní posyp, vybavení JSDHO, oprava kaple a vnitřního inventáře včetně hodinového stroje, výměna oplocení u kaple, oprava drobné sakrální architektury, výměna střešní krytiny na budově místního pohostinství, opravy zázemí obecního úřadu, úpravy veřejných prostranství, údržba a výsadba veřejné zeleně, či řešení třídění odpadu v naší obci.

Tchořovice žijí i bohatým kulturním a společenským životem. Pravidelně se konají akce pořádané přímo obcí jako je posezení s kronikářem, besedy, vítání občánků pouťová setkání, loutková

divadla pro děti, drakiády, lampionový průvod, výlety do aquaparku, ZOO, Mariánských Lázní, tvořivé dílny pro děti, výstavy či setkání žáků malotřídní školy. Další akce pak tradičně zajišťuje místní SDH, případně některé zastřešuje. I za tuto činnost patří velké poděkování, neboť se v žádném případě nejedná o samozřejmost a je to zejména otázkou iniciativy jednotlivců.

Jsem velice ráda, a od samého počátku to považuji za jednu ze svých priorit, že se nám podařilo snížit zadluženost obce z přibližně 8,7 mil. korun v roce 2014 až na 5,7 mil. korun v roce letošním, tj. o cca 3 miliony Kč. Stále však toto „historické dědictví“ podstatně zatěžuje obecní rozpočet a snižuje možný rozsah investic. I přesto se však podařilo vytvořit relativně slušnou finanční rezervu. Je to jednoznačně důsledkem odpovědného hospodaření. Za velice pozitivní rovněž považuji to, že se podařilo zajistit obci více nedaňových příjmů, které oproti jiným obcím představují podstatný podíl v rámci obecního rozpočtu. V letech 2015 – 2017 získala obec dotace ve výši téměř 3 mil Kč, což přibližně odpovídá ročnímu rozpočtu v tomto období. A získávání dotací se úspěšně dařilo i v roce letošním.

Vedle toho, co se povedlo, ovšem zůstává celá řada úkolů a problémů, které musí přijít na řadu v následujícím období. Některé projekty jsou ve fázi rozpracovanosti, např. uložení nadzemního vedení a dokončení veřejného osvětlení ve zbývajících částech obce nebo dokončení chodníku směrem na Blatnou, přičemž obě akce by se měly uskutečnit v příštím roce. V horizontu dalších let pak vyvstane potřeba řešit především dokončení rekonstrukce hospody, úprava objektu bývalého obchodu, rekonstrukce místních komunikací v návaznosti na uložení sítí a řada dalších. Neoddiskutovatelnou budoucí pak bude představovat i rekonstrukce a vybudování kanalizace, která již je na hranici své životnosti, což se projevilo i v nedávné době při realizaci projektu veřejného osvětlení. Zároveň se aktuálně připravují či probíhají majetkoprávní vypořádání týkající se pozemků s ŘSD či SŽDC. I díky byrokracii, jsou tato jednání složitá a především hodně zdlouhavá. Velkou otázkou je pak i budoucnost tvrze ve Tchořovicích a objektů s ní spojených, neboť je jednoznačné, že stávající stav je neudržitelný a ochota investic dosavadních vlastníků je značně limitována. Bez zásadního vstupu obce do této situace bude dále docházet pouze k dalšímu zhoršení již tak katastrofálního stavu.

Chtěla bych v tuto chvíli poděkovat zastupitelům naší obce za jejich práci a osobní přístup k obecním záležitostem v uplynulém volebním období, za jejich aktivitu i snahu měnit naši obec k lepšímu. Práce v zastupitelstvu není jednoduchá, hlavně proto, že žijeme na malé obci, kde se skoro každý zná s každým. Kdo si to zkusil, ví, co tato práce obnáší - mimo jiné věnovat část svého volného času práci pro obec na úkor svých vlastních zájmů a vlastní rodiny. Současně je to i poměrně nevděčná úloha, neboť není v silách nikoho, aby se zavděčil úplně každému. Poděkování patří rovněž všem, kteří se společně se mnou podíleli na zvelebování naší obce, na organizaci nejrůznějších akcí, kronikáři obce, účetní, i těm, kteří pomohli radou, aktivně se podíleli na nejrůznějších projektech či se do spolupráce jinak zapojili. Nemohu všechny tyto osoby vyjmenovávat, protože jich bylo hodně a nerada bych někoho opomněla. Jmenovitě bych však ráda poděkovala paní Radce Vokrojové ze Svazku obcí Blatenska, se kterou jsem často spolupracovala, a která pro mě představovala častý zdroj rad, informací či pomoci, a která v září letošního roku svoje působení v Blatné na SOB končí.

Stávající volební období končí a blíží se nové komunální volby, ze kterých vzejdou noví členové zastupitelstva pro příští čtyři roky. Někteří ze současných zastupitelů se rozhodli v dosavadní práci dále nepokračovat, a tudíž již nekandidují v nadcházejících volbách. Jejich důvodům ve velké míře rozumím a přiznávám, že v důsledku některých z nich či dalších pocitů a okolností je namístě vážně uvažovat a učinit rozhodnutí o tom, zda do toho znovu jít, nebo se vydat snazší cestou a v dosavadním úsilí již nepokračovat. Negativní a velice nepříjemné jsou zkušenosti s urážkami a pomluvkami v osobní rovině. Ale bylo by to odcházení s pocitem velké životní zkušenosti, radosti z toho, co se podařilo a především s čistým svědomím.

Po všech těchto úvahách ovšem zvítězilo rozhodnutí, že bych ještě ráda navázala na dosavadní práci, dokončila připravované projekty a současně stále mám představu a vize, kam naši obec posouvat.

Nemohu nabídnout nic jiného než pokračování nastaveným směrem, odpovědný přístup k hospodaření s našimi společnými prostředky a soustavným a neutuchajícím lpění na tom, aby při práci ve vedení obce nepřevažovaly osobní zájmy nad zájmy obecními, a aby se z obecního rozpočtu a majetku nestal zajímavý a výnosný byznys. Není to však jen o jednom člověku, a proto za mnou a těmito hodnotami v nadcházejících volbách stojí společná kandidátka 9 osob, složená z dosavadních zastupitelů, kteří chtějí ve stávající práci pokračovat, a dále doplněná o nová jména, s nimiž bychom rádi pokračovali v naší započaté práci pro obec, na něž je možné se spolehnout, a kteří mohou něco pozitivního přinést. Současně jsme byli vedeni úmyslem umožnit občanům naší obce možnost výběru i v rámci této společné kandidátky. Vedle toho jeden ze současných zastupitelů se rozhodl kandidovat samostatně.

Celkem kandiduje do nového zastupitelstva 17 občanů z naší obce. Těší mne, že o práci v zastupitelstvu obce je v dnešní době takový zájem, byť motivy pro kandidaturu mohou být různé. Je však pouze na rozhodnutí Vás občanů, komu dáte svůj hlas ve volbách a vyjádříte tak důvěru těm, kteří Vás budou zastupovat ve vedení naší obce.

Ráda bych touto cestou pozvala všechny naše občany k nadcházejícím volbám do Zastupitelstva obce Tchořovice, které se uskuteční v pátek 5. října od 14:00 do 22:00 hodin a v sobotu 6. října 2018 od 8:00 do 14:00 hodin na obecním úřadu ve Tchořovicích, protože jde o budoucnost naší obce. Pevně věřím, že volební účast bude minimálně stejně vysoká jako při minulých volbách do zastupitelstva obce.

Eva Křivancová, starostka obce

Minulost perlorodky říční ve Tchořovicích

Že perlorodka říční *Margaritifera margaritifera* byla v minulosti zcela běžným živočichem v říčce protékající obcí, je nepochybnitelné. Ještě po roce 1950 místní klučiči společnost zcela běžně, v prostoru mezi domy čp. 14, 15 a 16 na jedné a čp. 19 na druhé straně toku, tedy za historickým železobetonovým mostem směrem k hrázi rybníka Dolejšího, tu nacházela tohoto živočišna. Prostor za mostem tvořil jakési zátoku propojenou s rybníkem úzkým průchodem lemovaným puškvorcem až k domu čp. 60, který v některých místech nebyl širší více jak 2-3 metry. Hladina vody tu tehdy nepřesahovala cca 60 cm, dno bylo pokryto kamennými valouny různé velikosti a doplněné částečně nezbytným rybníčním bahnem. V čisté protékající vodě se tu nacházelo nepřeborné množství prázdných lastur perlorodky, mezi kterými byly i poslední zbytky poměrně značně velkých, živých jedinců. Lastury / skořápky / nebyly příliš vzhledné a tak se sběratelská vášeň obracela k jiným druhům jako byl velevrub, škeble rybníční či okružák ploský, které byly nalazány dále po proudu toku.

Snad jen jednou ztvítěla zvědavost a touha objevit perlu v některé z lastur, ale silně a téměř neotvratelně lastury tuto činnost záhy ukončily.

Na přítomnost perlorodky v místním toku, v důsledku jiných činností, se záhy pozapomnělo a následná touha znovu objevit tohoto živého živočišna byla již zbytečná. Vyhrnutí okrajů rybníka a tím volné propojení s rybníční hladinou rybníka Dolejšího bylo pravděpodobně to poslední, co přispělo k jejímu zániku. I tak při pečlivém hledání bylo možno najít na dně poblíž mostu poslední rozházené lastury či jejich zbytky. Povodně v roce 1987 a 2002 svým ohromným přívalem vody odplavily vše ze dna, včetně posledních zbytků tohoto, byť nevzhledného, ale chráněného živočišna.

Tchořovické „Víte, že roku....“

- 1327 - již stála hospoda čp. 41 a to na křižovatce silnic České Budějovice – Plzeň a Horažďovice – Praha.
- 1495 - od tohoto roku je vlastníkem Tchořovic i tchořovické tvrze Bohuslav Muchek z Bukova.
- 1847 - první zmínka o židech v obci, bydlela zde rodina Beků.
- 1900 - obec má 509 obyvatel v 79 domech.
- 1923 - 2. června usnesením valné hromady v obci je většinou hlasů zamítnuta elektrifikace obce.
- 1928 - v srpnu je zastupitelstvem obce oznámeno, že studna na návsi je v dezolátním stavu. Žádá občany, kteří studnu využívají, aby se finančně podíleli na opravě, jinak bude studna zaspána.
- 1959 - vysazena alej topolů od konce obce ke křižovatce u rybníka Nový.
- 1963 - ustanoven spolek žen s 26 členkami, předsedkyní je Anna Bártová.
- 1983 - rozsáhlá rekonstrukce luk pod Dolejším mlýnem.
- 1994 - pod hrázi rybníka Dolejšího je přemnožen bolševník obrovský, připravuje se jeho likvidace.

100 let od vzniku Československé republiky a Tchořovice

V letošním roce dne 28. října uběhne sto let od vzniku společného státu Čechů a Slováků. Připomeňme si proto tuto nevšední událost očima tehdejšího kronikáře obce a řídícího místní školy. Kronikář obce v místní kronice uvádí následující:

„Není účelem této knihy líčiti ten rozvrat zřízení se starého Rakouska, z jehož zříčením povstává náš stát o čemž přítomným i našim budoucím vypravovati budou dějiny, ale všichni ti občané Tchořovičtí kteří se do rodné víscky z bojiště navrátili, všichni ti, kteří vrátili se zmrzačení, neb se zdravím podrytým i všichni ti, kdož doma trpěli bídu a útlak, mají zásluhu, že ať již přímo nebo nepřímou působili k jeho zbudování.“

I Tchořovice oslavovaly 28. říjen, i zde sázeli lípy svobody a mají stále toho vědomí, že dožili se chvíle, na níž předkové naší toužebně čekali celá staletí - že jsou občany v samostatném Českém státě.“

Přineslo i sem dědictví Rakouska a světová válka různé neutěšené zjevy a pochybné národy občanské i společenské, ale doufati lze, že až se poměry uklidní a lid z poválečného ovzduší vystřízliví, vrátí se i do obce této staré české občanské ctnosti, vzájemné občanská láska, upřímné přátelské spoluzítí a hlavní příkaz doby, aby celá působnost nás všech nesla se k tomu, aby ten náš stát tak šťastně nově zbudovaný zkvétal,

mohutněl a stal se rájem své jedné kasty lidu ale - veškerých občanů.“

V kronice místní školy se uvádí:

„Dne 20. října 1918 došla k nám radostná zpráva o prohlášení samostatného státu Československého. V pondělí dne 28. října po desáté hodině dopoledne došel do budovy školy telegram, že Rakousko uher-ská vláda nabídla panu Wilsonovi místní jednání na podkladě uznání československých práv. Národní výbor přijal zprávu jeho do svých rukou a vydal k lidu toto prohlášení.“

Opis Provolání Národního výboru:

„Lide československý! Tvůj odvěký sen stal se skutkem. Stát československý vstoupil dnešního dne v řadu samostatných kulturních států světa. Národní výbor, nadaný důvěrou veš-

Opis prohlášení, které v roce 1918 bylo zveřejněno na všech obecních zastupitelstvech, ze soukromého archivu

kerou lidu československého přejal jako jediný oprávněný a odpovědný činitel do svých rukou správu Tvého státu.

Lide československý, vše co podnikáš, podnikáš od tohoto okamžiku jako nový, svobodný člen velké rodiny samostatných svobodných národů. Novými členy v těchto chvílích zahajují se nové a bohdá slavné dějiny Tvoje.

Nezklameš očekávání celého kulturního světa, který se žehnáním na rtech vzpomíná Tvých slavných dějin, jež vyvrcholily v nesmrtelné výkony československých legií na západním bojišti a v Sibiři. Celý svq Ět sleduje Tvoje kroky do nového života. Tvůj vstup do země zaslíbené. Zachovej štít čistý, jako jej zachovalo Tvé národní vojsko: československé legie. Nezapomínej národní kázně. Bud' si stále vědom, že jsi občasnem nového státu nejen se všemi právy, nýbrž i povinnostmi. Na počátku velikého díla ukládá Ti Národní výbor ode dneška Tvá vláda, aby Tvé chování a Tvá radost byly důstojny veliké chvíle nynější. Naši osvoboditelé Masaryk a Wilson nesmějí býti sklamáni ve svém přesvědčení, že dobyli svobody lidu, které dovede dám době vládnout. Ani jediným rušivým činem nesmějí býti zkaleny nynější veliké okamžiky, ni jediný z Vás nesmí se dopustit ničeho, co by mohlo vrhnout stín na čisté jméno národa! Každý z Vás musí bezvýhradně šetřit všeho, co jinému je svato. Podrobt se bezvýhradně rozkazu Národního výboru.

V Praze dne 28. Října 1918

Za Národní výbor československý:

Dr. Fr. Soukup v.r.,

Dr. Vavro Šrobár v.r.

Antonín Švehla v.r.,

Jiří Stříbrný v.r.

JUDr. Al. Rašín v.r.“

„Vše to vyvolalo v srdcích našeho lidu hluboký a radostný dojem. Utrápené tváře se vyjasňovaly, sehnuté postavy se přimily, pocit národní hrdosti naš v nás oživil. Na domech i chalupách zavlály prapory a praporečky, aby pozdravily náš nový svobodný československý stát.

Dne 3. listopadu 1918 oslavení československého státu v klášterním chrámu Páně ve Lnářích. Po delší řeči řídicího učitele K. Vavříka před kostelem a slavnostní promluvením duchovního správce F. Majera, ve chrámu konány slavné děkovačce bohoslužby, jichž se mnoho tchořovických osob s dětmi účastnilo.

Dne 8. listopadu dle vynesení zemské školní rady 8. - 10. 11. 1918 uspořádána školní slavnost ve Tchořovicích. Ve školní budově vyzdobené národním praporem českým shromáždilo se dne 8. 11. 1918 naše žactvo ve svátečním obleku. Řídící učitel Fr. Vokurka slavnostní promluvou poučil mládež o zřízení státu československého o povinnostech býti vděčným jeho budovatelům. V řeči vzpomenu slavných dějin českého národa a nešťastné události bělohorské, jejichž vzpomínka má se radostnou přítomností a blahou budoucnosti proměnit ze staleté potupy a pohany v památník slavného vzkříšení a osamostatnění československého českého národa a jeho státu.

Žákům uvedeni na paměť přední buditelé československého státu, zvláště však jeho nynější budovatelé, jimž zavázání jsme povinnou vděčností. Řečí působeno na shromážděnou mládež, aby tato uvědomila si velebných chvil nynějších a usilovala s veškerým nadšením o to, aby vyrůstala v duchu tradic velké minulosti naší. Pře slavnostní řeči zapěna národní hymna: „Kde domov můj“ a písní „Tážete se, proč jsem Slovan“ oslava zakončena. Týž den bylo prázdno od vyučování.

Dne 13. listopadu 1918 uspořádána v Tchořovicích sbírka na Ústřední matici školskou, jež vynesla 248 K.

Dne 17. listopadu 1918 vykonána v Tchořovicích sbírka na pozůstalé po československých legionářích a zároveň sbírka potravin ve prospěch „Českého srdce“. Ustanovení sběratelé pp. Václav Pecka lesní, Jan Drnek rolník z č. 12 a František Vokurka řídicí učitel, obcházejíce dům od domu přijímali peněžité dárky a potraviny. Sběrka se vydařila. Na penězích pro sirotky legionářů sebráno okrouhle 100 K. Obilí a brambor přihlášeno „Českému srdci“ asi 10q.

V neděli dne 10. listopadu vykonána v Tchořovicích národní slavnost na počest vyhlášení samostatného a svobodného státu československého. Neobyčejnou oslavu na počest samostatného státu československého připravovala naše obec Tchořovice. Za řečníka k tomuto účelu byl vybrán P. Arnošt ze Lnář, který ochotně tuto milou povinnost na sebe vzal. V neděli již záhy z jitra probouzela se čilým ruchem naše, druhdy

tak tichá vesnička. Školní dítky spěchaly do školy, národním praporem vyzdobené, kde je pan řídicí učitel Fr. Vokurka seřaďoval, hasičstvo sešlo se v místnosti spolkové. Celá ves byla plná ruchu slavnostního. Čtyři vkusné slavnostní brány s nápisy, domky zdobené národním praporky, chvojínami a růžicemi zhlížely svátečně. Rázem půl desáté hodiny hudba počala hráti a shromáždila na místo slavnosti kolem sebe celičkou vesničku. Zásluhou p. učitele Karla Janoty sestavil se malebný průvod a vyšel po silnici vstříc slavnostnímu řečníkovi P. Arnoštovi. Napřed jelo na koních osm selských jinochů v národním kroji. Potom následovala řada školních dítek vedených ř. učitelem, za nimi vykračovalo si 14 družiček a 48 dívek v selských krojích s hudbou. K těm přidali se hasiči v čapkách ozdobené národními odznaky, členové obecního zastupitelstva se starostou obce a zástup ostatního obyvatelstva. O desáté hodině tryskem přijížděl pan řečník, na nějž jsme čekali u „Kulaté lípy“. Zde uvítán byl proslovem, ježž s citem přednesla záchyně místní školy Ludmila Janotová o vzkříšení národa československého. Pod mocným dojmem velkého zástupu slavnostních účastníků a slavnostní nálady, nadšeně zde poděkoval za uvítání a promluvil zde několik slov P. Arnošt o významu slavnosti. Potom zapělo žactvo se všemi přítomnými národní hymnu „Kde domov můj“, načež následoval průvod manifestační ke kapli svatováclavské. Zde P. Arnošt přednesl svou řeč s velkým nadšením a voláním Slávy provázenou Chorálem „Svatý Václave“ zakončena byla krásná přednáška, na niž lidé stále vzpomínají. Na to sloužil P. Arnošt polní mši sv. zpívanou.

Po mši sv. sázeny byly tři lípy, o jejichž významu promluvil stručně, ale pěkně p. uč. K. Janota. Slavnost ukončena sbírkou, kterou vřele doporučil pan řečník, ve prospěch pozůstalých po našich legionářích. Na sbírku přispěl spolek hasičů 500K, obec 130K a sbírkou 370K, tedy 1000K odevzdáno legionářům.

Dne 7. prosince 1918 konána mimořádná okresní konference učitelská v Blatné, při níž složilo učitelstvo slib československé republice.

Dne 7. 3. 1919 se konala oslava narozenin pana presidenta Tomáše G. Masaryka. Uspořádána školní slavnost. Budova školy ozdobena národním praporem a třída vykrášlena zelení bíločervenými praporky, zvláště obraz jubilantův - tatíčkův, jehož velkých zásluh vzpomenuo vlasteneckým proslovem k žactvu.“

Karel Krejčí

Vyzdobený dům čp. 43 - k výročí oslav 28. října

Oslavy 28. října - před domem čp. 14

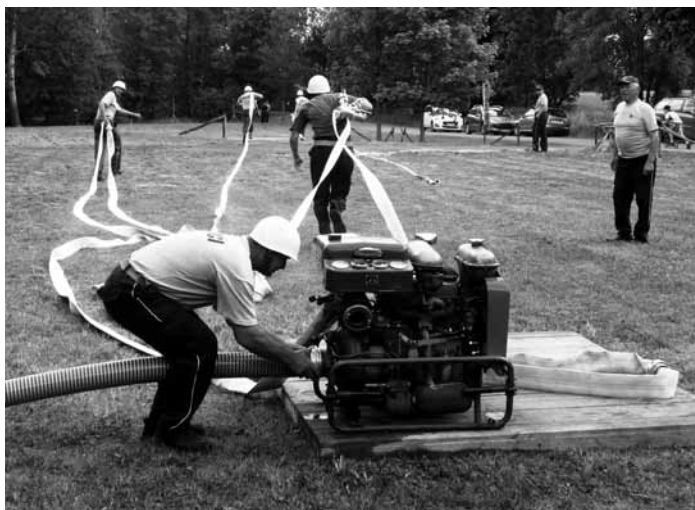

Spolková činnost

V obci Velká Turná jsou aktivní dva spolky a to SDH Velká Turná a SaK-Turná (Spolek sportu a kultury Turná). Oba spolky přispívají společně s Obcí Velká Turná ke společensko kulturnímu životu v obci.

SDH Velká Turná zorganizoval mimo členských schůzí, kde dochází k plánování akcí a školení členů JSDHo, technickou výpomoc při čištění studní, dohlídku při pálení klestí pro obec, sportovní turnaj v nohejbale a prezentační předvedení staré požární techniky při výročí SDH Radomyšl a na dětském táboře na Milavech. Dále členy čeká uspořádání POSVÍCENSKÉ dne 20. října 2018 v sále Hospody Na Rozhrání. Z pracovní činnosti bude provedena příprava požární techniky na zimní provoz a oprava chladiče a brzd u požárního vozu HENSCHTEL.

SaK-Turná jako mladý spolek také nezhálel. Svou letošní činnost začal výroční schůzí, potom pokračoval uspořádáním oslav MDŽ pro všechny ženy z obce, následoval zájezd do pražského divadla a pak již přišly na řadu děti. Pro ně byl 9. června připraven dětský den plný her a soutěží. Samozřejmě nechyběly ani sladkosti. Momentálně probíhá volejbalový turnaj a připravuje se silvestrovské posezení.

Činnost zastupitelstva obce

V říjnu letošního roku končí čtyřleté volební období současnému zastupitelstvu. S ohlednutím za uplynulé období je jistě spoustu akcí, které byly klíčové pro naši obec. V roce 2015 byl dokončen a chválen Územní plán obce Velká Turná, který je důležitý pro další rozvoj obce a celého katastrálního území.

V následujících letech byly zakoupeny části pozemků pro stavební rozvoj, dále byla zakoupena nemovitost čp. 6 stará hospoda, která je v současnosti stavebně upravována jako zázemí obce, nová restaurace a sál a v neposlední řadě byla zakoupena Dubohorská cesta v části

od rybníka Babák po začátek katastru Dubí Hora. Tato komunikace je hlavní spojnicí mezi obcemi. Z investičních akcí je nutno uvést, že byla provedena výstavba ČOV pro ATC-Milavy.

Milavy-2018

Již zmiňovaná rekonstrukce nemovitosti čp. 6 a to konkrétně oprava skladového objektu (stodoly), kde bude mít obec své technické zázemí. Na tuto nemovitost máme zpracovaný technický projekt využití, kde mimo jiné bude vystavěna i budova sociálního zařízení pro dětské a sportovní hřiště se skladem sportovního náčiní. Ze staré hospody vyroste nová Hospoda u Mostu se společenským sálem. Na hospodu by mělo navazovat infrastrukturní křídlo. Mimo uvedené akce byly prováděny opravy místních komunikací, rekonstrukce silničního propustku na komunikaci ve směru na novou výstavbu v obci.

Dále oprava budovy čp. 55 stará škola, kde provedla stavební firma v prvním roce hydroizolaci základového zdiva a rekonstrukci komínového tělesa. V dalším roce provedla výstavbu vodovodní a plynovodní přípojky pro objekt, který by měl sloužit jako bytové jednotky. V letošním roce ještě probíhají opravy na místní komunikaci Leskovská (položení nového asfaltového povrchu a odvodnění komunikace), druhá etapa oprav skladového objektu čp. 6 a to výměna vstupních vrat, osazení nových oken, výstavba stropu, podlah a komína. JSDHo bude do konce září vybavena novým požárním přívěsem s vybavením pro rychlý požární zásah v obci. Uvedené akce byly prováděny převážně s přispěním dotačních programů a jejich hodnota se blíží k 10 milionům Kč. Dále probíhaly stavební opravy a údržbářské práce na obecním majetku v režii obce. Tyto drobnější práce provedli zaměstnanci obce. Pro kulturní činnost byla zakoupena velkoplošná televize, ze společných projektů SMOOS a SOB byly pořízeny páry stan, lavičky, stojany na kola a další drobný mobiliář. Za zmínku jistě stojí několik stavebních akcí, které byly financovány z jiných zdrojů a to je např. výstavba dálkového přivaděče pitné vody – Podolí Radomyšl, kdy došlo v roce 2015 se započítáním stavby. Obec Velká Turná je v současnosti zásobena v obecním vodovodu kvalitní pitnou vodou z Pěhrady Římov. Výstavbu realizovala společnost Jihočeská vodárenská.

Další velkou stavební akcí byla rekonstrukce komunikace procházející obcí č.III.1398, kterou realizoval Jihočeský kraj prostřednictvím SÚS Strakonice. Práce provedla firma ROBSTAV. Rekonstrukce spočívala v odtěžení svrchní části vozovky, vybudování nového betonového podloží a položení nového silničního povrchu s asfaltbetonu. Touto opravou státní komunikace se zlepšila průjezdnost obcí. Byly s tím i spojeny komplikace s uzávěry obecního vodovodu, které byly v této vozovce osazeny.

Toto je malý výčet těch největších akcí v uplynulých čtyřech letech. Byly ještě další malé akce, které jistě také přispěly k udržení, chodu a rozvoji naší obce.

Do nadcházejících voleb a dalšího volebního období přejí dosavadní členové zastupitelstva pod vedením starosty obce Ing. Jiřího Mlíčka mnoho úspěchů v rozvoji obce.

Čeká nás

3. října	Čištění komínů.
5. a 6. října	Volby do zastupitelstev obcí.
20. října	Posvícenská zábava v sále Hospody Na Rozhrání.
27. října	Sběrný den.

Pavel Šípek, místostarosta obce

Velkoturenští legionáři

V letošním roce oslavíme sté výročí vzniku Československé republiky. Nermalou roli, ne-li rozhodující, v procesu uznání samostatného státu mocnostmi, sehrály čs. legie. Měli bychom proto při těchto oslavách vzpomenout i na tisíce dnes již nežijících mužů, kteří v těchto jednotkách bojovali.

Státní okresní archiv ve Strakonici vydal v roce 2000 brožurku „Českoslovenští legionáři – rodáci a občané okresu Strakonice“, z které nahlédneme, že snad každá vesnice našeho regionu se může svými legionáři prokázat a s úctou na ně letos vzpomenout.

Chtěl bych se při této příležitosti zmínit o legionářích z Velké Turné. V uvedené publikaci jsou uvedeni:

- Hereš Jan, nar. 15.12.1876 (čp. 48) Rusko, 1. pluk
- Charvát Fr., nar. 16.11.1895 (čp. 19) Rusko, 9. pluk
- Janda Fr., nar. 3.2.1897 Itálie, 39. pluk
- Kohel Karel, nar. 23.11.1892 (čp. 37) Francie, 21. pluk
- Křivan Josef, nar. 8.7.1895 (čp. 57) Itálie, 37. pluk, 7. rota
- Mlíčko Fr., nar. 30.1.1895 (čp. 56) Itálie, 33. pluk, 2. rota
- Pečír Josef, nar. 12.3.1897 Itálie, 39. pluk, 5. rota

Z italských legionářů je zajímavou osobností Josef Křivan, který se stal prvním zvoleným starostou Velké Turné v samostatné republice. Rovněž po 2. světové válce byl Josef Křivan prvním předsedou MNV a tento post zastával pravděpodobně až do roku 1950. Zřejmě organizační schopnosti, autorita, a odvaha vstoupit na sebe nelehké břímě, ho v těchto zlomových dobách vynesly do čela vesnice. Nermalou roli v tom jistě sehrála i jeho legionářská minulost.

Největší kariéru v legiích dosáhl František

Charvát. Vystudovaný učitel byl odveden do armády 15.3.1915. k zeměbranceckému pluku č. 7 v Plzni. S tímto plukem odejel v srpnu téhož roku na ruskou frontu a již v září byl ruským vojskem zajat. V zajetí pracoval v různých zajateckých táborech. V červnu 1916 vstoupil do formujících se čs. armády (později legií), která byla nasazena do bojů v rámci armády ruské. Po 4 měsíčním pobytu na ruské frontě byl dán do ruské důstojnické školy a po jejím půlročním absolvování byl odveden jako důstojnický čekatel k záložnímu pluku, z něhož pak vyrostla celá 1. divize, zde byl povýšen ruským gen. štábem na praporčíka. Zúčastnil se také významné bitvy u Buzuluk, kde utrpěl průstřel levého boku a levé ruky. Absolvoval pověstnou anabázi čs. legií na Rusi a do vlasti se vrátil 4. srpna 1920 po cestě Vladivostok, Vancouver, Halifax, Cuxhaven, Magdeburg, Plzeň. Přijel jako kapitán, velitel 12. roty 9. střeleckého pluku K.H.Borovského. Za vykonané činy byl vyznamenán francouzským válečným křížem s palmou, Řádem sokola s meči, Čs. válečným křížem, revoluční a spojeneckou medailí,

Osobní příchutí při vzpomínce na velkoturenské legionáře má Karel Kohel – můj děda. Karel Kohel své válečné peripetie a následný život až do roku 1950 zachytil ve svém životopise, který mám z jeho pozůstalosti.

Karel Kohel, narozen dne 23. 11. 1892 ve Slivonicích, okres Strakonice, příslušný od 21. června 1920 do Prahy, vyučen hudbě.

Odveden při pravidelném vojenském odvodu dne 25. května 1914. Po vypuknutí první světové války nastoupil předčasně vojenskou službu dne 25. srpna 1914 v Písku a zařazen byl k 11. pěšímu pluku tehdy v Praze. Po vojenském výcviku začátkem října 1914 byl přidělen k polnímu praporu, s nímž odjel na srbské bojiště, kde se účastnil bojů u Krku, na Parašnici, Černé Gory a u Lazaroviče. Zde byl 4. prosince srbským vojskem zajat.

Dobu zajetí v Srbsku prožil v Niši, ve Skoplji, Kumanově a konečně přišel na Granadu. Zde byl zřízen tábor, kde pracovali váleční zajatci na stavbě železničního tunelu nově budované železniční trati Niš-Kněževac, na srbsko bulharských hranicích. Po vstupu Bulharska do války se Srbskem v roce 1915 byl nucen s ostatními zajatci opustit Srbsko a nastoupit tzv. kamenitou (křížovou) cestu přes celou hornatou Albánii až do města Valony, ležícího na břehu Adriatického moře. Tento pochod trval asi 10 neděl a vyžádal si velkých obětí na životech. (roku 1914 bylo v srbském zajetí všech rakouských vojáků 76.000). Tento počet však během roku 1915 ještě narostl a v roce 1916, když tyto zajatce převzala francouzská vláda, zbylo jich pouze 12.000. Ostatní zůstali roztroušeni po Albánii, zemřeli hladem a nakažlivými nemocemi (tyfem, cholerou, malárií). Mým trvalým a věrným společníkem v útrapách i štěstí na této skutečně trnité pouti byl kamarád Alois Pišek z Rojic. Rozuměli jsme si spolu určitě lépe, než dva vlastní bratři.

Z Valony jsme byli vypraveni lodním transportem na ostrov Asinára patřící Itálii. Tu živili nás hlavně vojenskými suchary a chlebem, ale přes opatrné zacházení mřelo denně mnoho i těch, kdož trnitou cestu Albánií přestáli jinak ve zdraví. Zesláblé žaludky hluboce vyhladovělých lidí nesnášeli napětí náhle dodávané aspoň trošky stravy. Po šesti měsíčním pobytu na ostrově byli všichni zbývajících dopraveni po Středozemním moři do přístavního města Toulonu ve Francii. Zde byl pisatel nějaký čas v karanténě a pak pracoval na několika místech v továrnách při výrobě střeliva pro francouzskou armádu. Dne 25. srpna 1917, kdy ještě nebylo oficiálně povoleno formovat ze zajatců vojenské útvary, přihlásil se do armády ve Francii. Všichni takto přihlášení počítali s tím, že budou přiděleni do tzv. cizinecké legie. Když se ale podařilo prezidentu T. G. Masarykovi ve společné práci s Dr. Benešem a M. R. Štefaníkem

dosíci dne 16. prosince dekretu francouzské vlády, jímž se zřizuje samostatná armáda samostatného Československého státu, bylo nám již jasno, co bude dále.

V lednu 1918 došlo pařížskou národní radou k povolání ze zajateckého tábora do města Cognacu, kde bylo zřízeno posádkové velitelství a k zařazení k střeleckému pluku č. 21 (hudba). S tímto plukem účastnil se bojů na frontách elsaské (u Šanhaje), champagnenské (u Remeše), argonské (u Vousiers), Vandy, Terronu a Chestres. (Při odchodu na frontu byla plukovní hudba dočasně zrušena a všichni přiděleni k rotám jako nosiči raněných.) V dubnu 1918 byl při odchodu na frontu dopraven do města Darnei v Elsasku, kde pak v červnu město Paříž odevzdalo slavnostně pluku z vlastních rukou presidenta francouzské republiky Poincare. Odtud pak odjel na elsaskou frontu, kde se účastnil bojů až do listopadu, kdy opět se vrátil do Darnei a odtud pak odjel se svým plukem dne 31. prosince 1918 do Itálie, do města Padui. Zde byli účastníkům vydány francouzským velitelstvím nové francouzské stejnokroje. (V Padui měli Francouzi své vlastní vojenské skladiště.) Na to nastoupil s plukem cestu přes Horní a Dolní Rakousy k Československým hranicím.

Do Českých Budějovic dorazil tento transport dne 9. ledna 1919 a 11. ledna do matičky Prahy. Dlouho však klidu neužil. Po krátkém pobytu odjel na hranice Těšínska, kde bylo nutno zajistit až do konečného uspořádání státní hranice, ač ani to se neobešlo bez namáhavých bojů a vojenských služeb. Pak vrátil se do Čáslavi, kde byl a dosud je pěší pluk č. 21 posádkou. Vrátil se ze světové války zdrav. Dne 16. ledna nastoupil jako vojín provizorně civilní státní službu u ministerstva unifikací. Dne 27. dubna 1920 byl jeho ročník demobilizován a byl převzat definitivně do tohoto ministerstva, kde sloužil a byl jmenován v roce 1926 podúředníkem.

Přišel rok 1938, kdy nacistické Německo po obsazení Rakouska sáhlo i na naši milovanou republiku a dne 15. března 1939 německá vojska překročila československé hranice a ihned zřídili z naší republiky tzv. „Protektorát“. Dne 12. prosince 1938 bylo ministerstvo unifikací zrušeno a pisatel byl převeden k 1. lednu 1939 k nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu a podle protektorátního nařízení jako legionář byl dán předčasně do trvalé výslužby dnem 1. dubna 1941. Za uvedenou dobu se musel čtyřikrát stěhovat, dvakrát byl soudně vystěhován a konečně byl nucen pod tlakem exekuce se vystěhovat z Prahy, a sice do obce Velká Turná, okres Strakonice, kde byl úřadem práce přidělen na práci do lesa. Dne 3. května 1945 byl ve jmenované obci určen předsedou místního revolučního národního výboru a 3. prosince 1945 byl reaktivován a povolán zpět do nejvyššího účetního kontrolního úřadu.

Jmenovaný byl politicky ve straně sociálně demokratické od, r. 1922 v Praze I a V, s výjimkou přerušení všech pol. stran za doby trvání protektorátu, až do sloučení s Komunistickou stranou Československa, kdy slučovací komise převedla všechny členy soc. dem. bez jakékoliv pozastávky do členství KSČ. Dne 26. dubna 1950 v členské schůzi záv. organizace KSČ bylo mi oznámeno, že z rozhodnutí okresního výboru KSČ v Praze XVI. nebyl můj převod do KSČ uznán, aniž toto rozhodnutí bylo podstatně zdůvodněno.

Tady končí životopis Karla Kohela, který po prožitých útrapách v 1. světové válce poznal jako tisíce dalších legionářů šikanu protektorátního režimu a následně i režimu nového po roce 1948.

Zbyněk Kühnl

Hudba 21. Čs. pluku

Novinky ze ZŠ Záboreň

Milí čtenáři,

nový školní rok 2018/2019 se sice teprve rozespale rozkoukává, ale naše škola nezahálá a má již připravený pro své žáky a veřejnost bohatý program.

S koncem prázdnin bylo ve sborovně rušno jako ve včelím úlu, učitelé sršili nápady a pro své žáky zorganizovali spoustu

zajímavých akcí. Na co se tedy můžeme v Záboreň

tento kalendářní rok těšit?

Naše první výprava, určená žákům 3. – 9. třídy, nás zavede 1. října do Plzně. Navštívíme výstavu 100PY „Sto let republiky očima pěti generací“. Zde se s plzeňským rodákem Václavem Neužilem vrátíme v čase a v duchu seriálu Vyprávěj budeme cestovat jednotlivými dekadami minulého i současného století. Žáci se blíže seznámí s životem svých rodičů a prarodičů a dozví se spoustu zajímavých informací o tom, jaký život tehdy obyčejní lidé vedli, kam jezdili na dovolenou, jak vypadalo bydlení, vyzkouší, zda by jim slušely škodovácké montérky z 50. let a stanou se svědky toho, jak se dříve fotografie vyvolávaly v temnotě domácích koupelen. A protože nás historie baví, zavítáme ještě do Plzeňského historického podzemí, které neodmyslitelně patří k dějinám i současnosti města Plzně. Pokud se v labyrintu chodeb a sklepů neztratíme, završíme náš výlet v Pivovarském muzeu.

V listopadu k nám zavítá osvědčené a oblíbené Divadélko pro školy z Hradce Králové. Malé děti se během představení dozví něco o objevování Afriky, děti ze 2. stupně se seznámí se životem a dílem dvojice V+W.

Naše devátáky čeká jedno z nejdůležitějších životních rozhodnutí – kam dál? V rámci přípravy na volbu povolání je pro ně naplánovaná beseda k tomuto tématu na ÚP ve Strakonici, kromě toho se v říjnu chystají např. do SOU Blatná na Den techniky a v listopadu na Burzu škol.

Měsíc listopad bude pro naši školu klíčový. V tomto období uplyne 30 let od chvíle, kdy 4. listopadu roku 1988 byla slavnostně přestřižena páska do novotou vyhlázející nové školní budovy v Záboreň. Všichni jste tímto srdečně zváni na sobotu 27. října na bohatý kulturní program, který k této příležitosti učitelé se svými žáky připravují. Celé to vypukne ve 14 hodin a o překvapení nebude nouze. A protože se naši školu snažíme neustále vylepšovat, v tento den bude otevřena také školní bylinková zahrádka, která je dílem našich pracovitých žáků a vznikla za přispění lidí s dobrým srdcem. Součástí oslav výročí naší školy bude také výstava zaměřená na 100. výročí vzniku republiky a konce 1. světové války, jak je prožívali obyvatelé Záboreň a okolí.

Po rušném podzimu si po roce v naší škole opět vykouzlíme klidnou a sváteční atmosféru nadcházejících Vánoc a začátkem prosince uspořádáme adventní dílnu pro žáky i veřejnost. Nebude chybět ani oblíbené zpívání koled. A pak už se všichni na chvíli rozejdeme na vánoční prázdniny a budeme plni očekávání, jaké kulturní zážitky nás čekají v nadcházejícím novém roce.

Monika Dubědová,
učitelka ZŠ a MŠ Záboreň

Výsledky soutěže

Požární ochrana očima dětí a mládeže

V loňském školním roce měly děti při výtvarné výchově mimo jiné namalovat hasiče, jak zasahují u nějakého problému: bojují s ohněm, pomáhají u nehody a podobně. Nejhezčí výkresy pak poslala paní učitelka do soutěže, které se zúčastnilo mnoho škol z celého okresu, obrázků prý přišlo kolem 1600. Slavnostní vyhlášení proběhlo ve „strakonické hasičárně“.

Výtvary mé a mých spolužáků zaznamenaly velký úspěch, hned pět dětí z naší malé venkovské školy získalo medailová umístění:

1. - 3. třída 1. místo Šimon Stejskal.
4. - 5. třída 2. místo Alena Hájková a 3. místo Samuel Zach
6. - 7. třída 2. místo Julie Balková
8. - 9. třída 1. místo Aneta Třeštíková

Na konci vyhlášení nás ředitel hasičského sboru Strakonice pozval, abychom si prohlédli vybavení hasičských vozů. Děti si mohly např. potěškat nůžky na rozstřihávání aut při nehodě. Největší úspěch mělo stříkání vody z hadic.

Julie Balková, 8. ročník

**OSLAVA 30 LET
NOVÉ BUDOVY ZŠ ZÁBOŘÍ**

**SOBOTA 27. ŘÍJNA 2018
V ZŠ ZÁBOŘÍ**

PROGRAM ZAČÍNÁ VE 14.00

- SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ BYLINKOVÉ ZAHRADY
- PÁSMO ŽÁKŮ ZŠ ZÁBOŘÍ
- EXPOZICE "30 LET V ŽIVOTĚ ŠKOLY A 100 LET ČR"
- PROHLÍDKA BUDOVY 10.00 - 17.00

VŠECHNY SRDEČNĚ ZVE ZŠ ZÁBOŘÍ

Chanovice

6. října – sobota, „Den místní potraviny – Den brambor“, od 10.00 hodin, 12. ročník potravinářského dne ve skanzenu, hudba, ukázky řemesel (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice)

6. října – sobota, „MALÍŘÁK 2017“, od 13.00 hodin vernisáž spojená s módní přehlídkou, výtvarné práce studentek ISŠŽ v Plzni, zámecký areál, výstava bude do 31. 10. 2018 (ISŠŽ v Plzni, Obec Chanovice)

2. listopadu – pátek, „Štěpán Rak – Domov můj“, od 18.00 hodin, koncert mimořádného kytaristy ke stému výročí založení naší republiky, zámek (Panoráma, Obec Chanovice)

10. listopadu - sobota, „Obec a její lidé ke (ve) století republiky“, od 15.00 hodin vernisáž, 20. ročník foto soutěže z území mezi městy Blatná, Horažďovice a Nepomuk, zámek (Panoráma, ZŠ a MŠ Chanovice)

10. listopadu – sobota, „Hasičská veselice“, akce místních hasičů v KD Chanovice (SDH Chanovice)

11. listopadu – neděle, „Vzpomínka na Velkou válku“, od 14.00 hodin, uctění předků, zahájení výstavy, křest publikace, zámek, výstava bude do 31. 12. 2018 (Vlast. muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice)

17. listopadu – sobota, „Brutus“, od 21.00 hodin, taneční zábava s legendou, KD Chanovice (KD Chanovice)

25. a 26. prosince – úterý a středa, „Chanovický betlém“, ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše)

31. prosince – pondělí, „Myslivecký Silvestr“, od 20.00 hodin, KD Chanovice (Myslivecké sdružení Chanovice)

Opět po roce přijedou heligónkáři do Hvoždán na jubilejní festival Třemšínská heligónka 2018

Třemšínská heligónka 2018 aneb „S písničkou jde všechno lépe“

Srdečně zveme všechny milovníky hezké české písničky na tradiční, přátelský a letos jubilejní 20. festival heligónkářů „Třemšínská heligónka 2018“, který se koná v sobotu 27. října v Kulturním domě ve Hvoždanech (okres Příbram), začátek v 16.00 hodin.

Chceme, aby tento hvoždanský festival byl opět svátkem všech příznivců heligónky, senzační muziky a dobré pohody. Program Třemšínské heligónky určitě nabídne mnoho úžasných heligónkářů jednotlivců, heligónkářských skupin, dalších šikovných muzikantů a tradičně pořad

okoření temperamentní vystoupení Toulavé kapely Josefa Janouška. Pro diváky bude připravena soutěž o nejpозорuhodnějšího heligónkáře s názvem „Cena sympatie“ a je již pravidlem, že všechny divácké vstupenky jsou slosovateľné o pěkné dárky, kterými jsou hudební nosiče CD a DVD. Samozřejmostí této hudebně-zábavné kulturní akce je tanec od začátku pořadu, báječná atmosféra v sále, hodně jedinečné muziky a překvapení večera. Hvoždanská hospoda zajistí výborné občerstvení, profesionální servis a pivo jako křen! Informace a fotografie z minulých ročníků jsou zveřejněné na internetových stránkách heligónkářské ligy www.umuzikantu.cz

Předprodej vstupenek za zvýhodněnou cenu je zajištěný na pokladně OÚ ve Hvoždanech od 17. 9. 2018, rezervace vstupenek na tel. 318 696 227.

Srdečně Vás zveme na jeden z nejlepších heligónkářských festivalů u nás. Snahou všech pořadatelů je zajištění kvalitního a zajímavého programu, vytvoření krásného prostředí s přátelskou atmosférou pro spokojenost všech diváků a zúčastněných muzikantů.

Na přátelské setkání s hezkou českou písničkou ve Hvoždanech, v kraji pod Třemšínem, se těší všichni pořadatelé a účinkující.

Josef Janoušek

XX. Třemšínská HELIGÓNKA 2018

XX. setkání heligónkářů

Jubilejní festival dobré nálady a hezké písničky

Sředočeský kraj okres Příbram

HVOŽĎANY

Kulturní dům **27. 10.** sobota

začátek v **16⁰⁰** hodin

U programu vystoupí Toulavá kapela Josefa Janouška
informace: tel. 776 560 526 www.umuzikantu.cz www.toulavakapela.cz www.hvozdanymy.cz
Předprodej vstupenek na OÚ ve Hvoždanech, tel. 318 696 227

Rráčkovalka a sloužící na výletě

Trošku prší, trošku sněží, v království však dobře je, taťka král si v trůnu hová, Ráčkovalka kraluje.

“Moji drrazí, pěkně prrosím, rrychle, rrychle prracujte. Až bude vše dokončeno lehké botky obujte.”

“Pojedete za odměnu za tu prráci poctivou všichni z hrradu i podhrradí na sachrrrdort s prrinceznou.”

Taťka král se hrůzou mračí, “Ta holka je bláznivá, já chci tady pěkně šedět na trůnešku u piva.”

“Ať ší jede a všichni š ní, mě tu pěkně nechají, šám ší raděj chleba š mášlem váš král tady ukrojí.”

Vlak speciál Blatná-Vídeň na nádraží postává, těší se, že jeho jízda zas po čase nastává.

Je časné ráno, déšť už ustal, k nádraží se žene mrak, je z lidiček od princezny, čeká na ně zvláštní vlak.

“Třetí kolej! Blatná - Vídeň!” z tlampače se ozývá, mrak lidiček směrem k vlaku své batohy ohýbá.

Nastupují strašně rychle, táta, máma, holka, kluk, ve vláčku jak v mraveništi nastal zmatek, spěch a hluk.

Když se všichni usadili, Ráčkovalka zavelí a vlak speciál Blatná-Vídeň k svému cíli ševelí.

Pan král dostal zvláštní kupé, i s trůnem ho tam donesli, pívečko na drážní tácek dva sloužící přendali.

Hned v sousedství pana krále Rráčkovalka kupé má, s ní v něm jedou na sachrdort Kryštof, Rózan, Žofina.

Celý zbytek speciálu služebnictvo zabírá, z podhradí i přímo z hradu, nálada je bláznivá.

Dvě kytary, čtyři trubky, klávesy a bubínek vzali s sebou na tu cestu kuchtíci a Rózínek.

Zpívají a veselí se, trubka sólo vyhrává, cesta prchá strašně rychle i pan král se přidává.

“Když šem já ty koně pášal, pšišla na mě džímota,” než to dořek slastně usnul, sólo hrála trumpeta.

Opustili s vláčkem Česko, Rakouskem teď projíždí, do bran staré krásné Vídně vlak speciál zajíždí.

Batohy zas na zádech jsou, mrak lidiček prchá ven, jejich cíl je starý Prátr a po Prátru sachrův sen.

Rráčkovalka s kamarády včele svého mraku jdou, moc se těší na houpačky jak si všichni užijou.

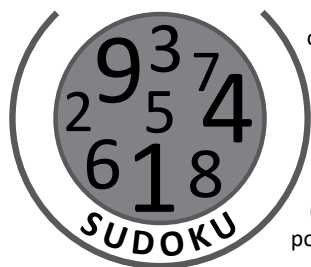
Pana krále s celým trůnem na nosítka nandali, vprostřed si ho pěkně nesli, cestou mu i zpívali.

A co na to všechno Kryštof? To co jemu vlastní je. S princezničkou Rráčkovalkou ze sachru se raduje.

Kytky jí tentokrát koupil v Prátru. Právě, když slezli z kolotoče. Trochu ho mrzelo, že neměli růže, ale ne zas tak moc, protože tulipánky byly také krásné. Růžové.

A růžově voněly.

Miluše Kordulová

Řešení sudoku z červencového vydání SOBáčka s pořadovým číslem 63 bylo, jak jinak, ve třech různých úrovních obtížnosti. Tajenka: lehká verze – košík plný (kontrolní řádek tj. číslice v 1. Řádku843672159), středně těžká verze – hříbů ústa (č. v 1. ř. 395812476), těžká verze – plná malin (č. v 1. ř. 491365287). Výherci: Eva Bílková, Bezdědovice; Věra Benediktová, Plzeň; Marcela Vacková, Radobyčce. Uvedené úspěšné luštitelky si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do středy 7. listopadu 2018, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 383 420 300 nebo 607 032 192. Všem úspěšným luštitelům děkujeme a výhercům gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z čísla 64 (tj. ze zářijového vydání 2018) zašlete, prosím, tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vylučtšeného SUDOKU s označením obtížnosti na emailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do středy 7. listopadu 2018.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravily paní Ivana a paní Ema z Olomouce.

Lehká verze:

		8			9	6		
	4		1					8
1	7			2			4	3
	2		9					6
	3	6		7		8		1
9				1				7
	8		5		7	4	6	
5			4					

1 = L, 2 = O, 3 = Ý, 4 = D, 5 = Ž,
6 = D, 7 = K 8 = P, 9 = A

Středně těžká:

					9			
			1	4				6
3			6	8				
	4	8		7		9		
		1			3		5	9
		9				1		2
	2		7		6			5
		5			1		7	3

1 = Ě, 2 = N, 3 = E, 4 = K, 5 = T,
6 = J, 7 = Č, 8 = Á, 9 = A

Těžká verze:

			8						5
						3			
1							4		
	9		3						
5			9						
			6					8	7
7		2	5	1					9
4			8	9				3	

1 = S, 2 = Ň, 3 = L, 4 = K, 5 = Z,
6 = I, 7 = E 8 = A, 9 = N

Blatensko SOBě 64. číslo vyšlo ve čtvrtek 27.09.2018 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XIII. Poslední číslo vyšlo v červenci 2018. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 2.11.2018. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6320 ks. Redakce e-mail: blatensko@blatensko.eu tel.: 383 420 300, Ing. Radka Vokrojová. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*